

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Ağustos 1994 – Sayı 174 – 3,- DM

15 Ağustos'un ikinci on yılına girerken

An Kurdistan an Kurdistan!

❐ **10 yıldır süren savaş daha çok da bir önderliğin savaşıdır, hem de Kürtlüğün geri ve kendi gerçeğinden kaçan özelliğine karşı bir savaştır. Bu savaşı Başkan APO kazanmıştır. TC tükenişi yaşarken, Kürt halkı ayağa kalkmış, kendini askeri ve siyasi olarak ordulaştırmıştır.**

BAŞKAN APO

❐ **15 Ağustos Atılımı'nın 10 yıldönümünü kutlarken; her zamankinden daha fazla ordulaşmak, savaşmak ve bununla her şeyimizi kazanmak temelinde sizleri selamlıyoruz...**

16. sayfada

Ya özgür vatan, ya özgür vatan!

❐ **15 Ağustos Atılım ruhu, her zamankinden daha çok yaşamda vücut bularak bağımsız ve özgür bir yaşam haline geliyor...**

22. sayfada

ARGK ASKERİ KONSEYİ

ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ

❐ **15 Ağustos Atılımı ulusumuz ve insanlık için tarihsel öneme sahip bir rol oynamıştır. Bundan ötürü de sıradan bir silaha sarılma olayı olarak ele alınamaz...**

32. sayfada

BERXWEDAN'DAN

15 Ağustos bir ulusun adıdır

15 Ağustos'un 10. yıldönümünde bu tarihin önemi daha iyi anlaşılmaktadır. 15 Ağustos Kürdistan tarihinde milattır. Kürt halkının yeniden yaşama gözünü açmasıdır. Sömürgeci Türk devleti Ağrı isyanın-

Devamı 3. sayfada

Direniş kahramanlarımız

Cesaret ve kararlılığın simgesi

Adı, Soyadı: **Cafer Demirel**
Kod adı: **Edip, Zeki**
Doğum yeri ve tarihi: **M. Kılıçlar köyü-İmranlı-Sivas, 20.5.1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi: **30 Mart 1990**

Kürdistan'daki direniş süreci içerisinde kahramanca direnerek şahadete ulaşan yoldaşlarımız, yaşam ve mücadele pratikleriyle kazanacağımızın teminatı oldular. Şahadete ulaşan yoldaşlarımız kendilerini ölümsüzleştirerek, bunda yeni yaşamı yarattılar. Mücadelemizin kitleselleşerek milyonlara ulaşmasını sağladılar, milyonları mücadeleye çekmenin manevi önderleri oldular. Tek tek her şehidimizin yaşamına ve mücadele pratiğine bakarak kelimelerle anlatılamayacağını görebiliriz.

Bu anlamda **Edip** yoldaşı kelimelerle anlatmak, oldukça güç. Anlatılsa bile, mutlaka eksik kalan yönleri olacaktır. Buna rağmen kısa da olsa Edip yoldaşın anısına birkaç satır yazı yazmak, yaşam gerçeğini anlatmak önemlidir. Bu, şehitlere karşı yerine getirmemiz gereken kapsamlı görevlerin de küçücük bir parçasıdır. Kuşkusuz, şehitleri anmak onların takipçisi olmakla yakından bağlantılıdır. Şehitleri anmak sözle olmaz, onların yolundan gitmek sözle olmaz. Ancak onların kişiliklerini kendi yaşam ve mücadele pratiğimizde somutlaştırmakla olur. Şehitlerimiz bu temelde ölümsüzleşirler.

Edip yoldaş, Koç-giri'nin Merkez Kılıçlar köyünde, 1970 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Edip yoldaşın babası öğretmen olduğu için, sürekli değişik yerlerde yaşadılar. Öğrenimini çeşitli okullarda sürdürdü. Okul yıllarında başarılı bir öğrenci olarak Tokat Gaziosmanpaşa Lisesi'ni 1985-86 öğretim yılında tamamladı.

1986 yılında girdiği üniversite sınavında İstanbul Üniversitesi Orman Mühendisliği Bölümünü kazandı. Üniversitede bir yıl okudu. Faşistlerin kümelendiği bir alan olmasının ve devrimci çalışma yapamamanın sıkıntısıyla okula devam etmedi. Aynı yıl girdiği üniversite sınavlarında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni kazandı. Hukuk Fakültesi'ne devam ettiği 1987 yılında öğrenci eylemleri İstanbul Üniversitesi'nde bir sıçramayı yaşadı. Edip yoldaş bu eylemlere tereddüt etmeden katıldı. Çevresindeki insanları da bu eylemlerin içine çekmek için durmadan, dinlenmeden çalıştı. Edip yoldaş kararlı bir devrimci olarak bir taraftan kendini güçlendirirken, diğer taraftan da daha aktif bir mücadelenin içine girme çabasındaydı.

27 Nisan 1987 tarihinde üniversite rektörlüğü 2000 öğrenci tarafından işgal edildiği sırada Edip yoldaş en ön saflardaydı. Yanında bulunan 30 kadar arkadaşıyla birlikte rektörün odasına girerek bir polisi rehin aldılar. Eylem anında Edip yoldaş müthiş bir kararlılık ve direniş örneğini sergiledi. Yanında bulunanlara moral ve cesaret kaynağı oldu. Çevresinde bulunan arkadaşlara moral ve cesaret kazandırmak, onları harekete geçirmek Edip yoldaşın daha o yıllarda belirgin olan bir özelliğiydi.

İşgal eyleminden sonra öğrenci eylemleri birbirini izledi. Edip yoldaş eylemden eyleme koşuyordu. Çevresinde topladığı insanları PKK'nin mücadelesi konusunda bilgilendiriyor, harekete geçirmeye çalışıyordu.

Ancak Edip yoldaş örgütsüz mücadele etmedi, PKK ile organik bağ geliştirememenin sıkıntısını yaşıyordu. Partiye ulaşmak için birçok yol deniyordu, ancak bir türlü hedeflediği sonuca ulaşamıyordu. Yanında bulunan arkadaşlarla sabahlara kadar tartışıyor ve partiye ulaşmanın yollarını arıyordu. Bir taraftan bu arayışı sürdürürken, diğer taraftan da boş durmak istemiyordu. Bir arkadaşıyla birlikte çevredeki gençlere yönelik çalışmalar yapıp, herhangi bir ilişkinin sağlanması durumunda partiye toplu bir katılım gerçekleştirme konusunda bir karar verdiler. Bu yönlü çalışmalara da giriştiler. Ancak partiyle organik bağ kuramamanın burukluğunu sürekli yaşıyordu.

Bir çıkış yapmak istiyordu; bu çıkış onu partiyle buluşturmalıydı. 7 Şubat 1990'da o fırsatı yakalayabileceğini anladı. 8 Şubat Mehmet Emin YAVUZ yoldaşın şahadetinin yıldönümüydü. Üniversitede anma gerçekleştirilecekti. Edip yoldaş bu eylemle çıkış yapmak istiyordu. O gece etrafındakilerle durumu tartıştı. Eylem günü geldiğinde Edip yoldaş ortaya fırlayarak herkesi etkileyen bir konuşma yaptı. Bu konuşma Edip yoldaşı partiyle tanıştırdı.

Bu süreçten sonra örgütün kendisine verdiği görevleri başarıyla yerine getirdi. Metropollerde bir süre bu şekilde çalıştı. Ancak Edip yoldaş devrime daha fazla güç sunmak istiyordu. Bitmez tükenmez enerjisini, cesaretini daha fazla kullanmak istiyordu.

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitme talebini parti olumlu karşıladı. O her zaman en çok isteğinin "Başkan ile tokalaşmak" olduğunu söylüyordu. Kendisini Akademi'ye gönderen arkadaşların "en çok yapmak istediğin şey nedir" sorusuna verdiği cevap yine aynıydı: "Başkanla bir kere karşılaşmak ve tokalaşmak istiyorum."

1990'ın sonlarına doğru Akademi sahasına gitti. Akademi'de doğruları kısa sürede alma bakımından iyi bir öğrenci olduğunu, devrimi ve devrimci yaşamı kısa sürede kavradığını kanıtladı.

1991 yılının yazına doğru bir grup yoldaşıyla birlikte Botan savaş cephesine yöneldi. Ülkeye yöneldiği dönem Körfez Savaşı'nın etkilerinin halen hissedildiği bir süreçti. Yolda yaşadıkları çeşitli çatışmalardan sonra Botan alanına ulaştılar. Orada bir süre kaldıktan sonra yapılan bir düzenlemeyle İstanbul'a gönderildi.

Bu süreçten şahadete ulaştığı 30 Mart 1992 tarihine kadar alanda YCK sorumlusu olarak görev yürüttü. Gençlik faaliyetleri döneminde militan bir ruhla birçok eylemin planlanmasında ve pratiğe geçirilmesinde rol oynadı. Yaptıkları eylemlerle kamuoyunu günlerce tartıştırdılar. Düşmanın Kürdistan'da geliştirdiği katliamlara anlamlı cevaplar verdiler.

Metropolde bulunduğu dönemde çok çeşitli eylemlerde bulundu. İyi bir örgütçü olmanın yanında iyi bir eylemci olduğunu da gösterdi. Düşmana karşı yürüttüğü savaşta coşkusunu hiçbir zaman yitirmedi. Coşkusunu ve atikliğini eylemlerine de yansıttı. Düşmanı bulunduğu alanda kahretti. Düşman Edip yoldaşın alanda olduğunu öğrenmişti. Her tarafta Edip yoldaşı arıyordu. Edip yoldaş alandan ayrılarak başka alana çekilecekti. Yanında bulunan yoldaşlarıyla birlikte İstanbul'dan ayrılmadan önce düşmanın yaptığı katliamın hesabını sormanın planlarını yaptılar.

30 Mart 1992 günü Silivrikapı'da düşmanın bir askeri aracına yanında bulunan iki arkadaşıyla beraber pusu kurdular. Yoldaşların namlusu kin kustu düşmana. İstanbul'un göbeğinde düşmanı şaşkına çevirdiler. Düşman hiç ummadığı bir anda aldığı darbelerle çılgına döndü. Panik içinde sağa sola saldırmaya başladı. Düşmanın çok sayıda kaybı vardı. Üst düzey subayları öldü.

Eylemden sonra Edip yoldaş diğer yoldaşlarla birlikte olay yerinden ayrıldı. Düşman bütün polislerini, timlerini olay yerine yığdı. Helikopterlerini, panzerlerini olay yerine doldurdu. Yoldaşları silahsız bir şekilde yakalayan düşman güçleri olay yerinde infazı gerçekleştirdiler. Edip yoldaş olay yerinde katledilirken, O'nunla birlikte olan Mefair ÖZGEN yoldaşa da kurşun sıktılar. Mefair yoldaş daha sonra şehit düştü. İlhan ÇİFTÇİ yoldaş ise düşmanın eline düşmeyerek kurtulmayı başardı.

Silivrikapı eyleminde şehit düşen yoldaşlarımız ölümsüzleştiler. Türkiye metropollerinde mücadelemizin gelişeceğinin de göstergesi oldular.

Edip yoldaşın şehit düşmeden önce çok istediği bir şey vardı. O da şuydu: Doğduğu yer olan Koçgiri'ye gerillayı taşırmaktı. Bu yönlü planlar da geliştiriyordu. Bunu pratiğe geçirme çabası içerisindeydi. Edip yoldaşın çok istediği şey bugün gerçekleşti. Koçgiri artık ARGK gerillalarının düşmana kan kusturdu ve TC'den yaptığı katliamların hesabını sorduğu bir alan durumundadır.

Edip yoldaş derin bir ülke halk sevgisine sahipti. Ülke ve halk sevgisini kendi militan kişiliğiyle birleştiren ve sorunlar karşısında hiçbir zaman yılgınlığa kapılmayan ve sürekli çözüm gücü olabilen bir kişilikti.

Çevresine olan vasiyeti şehit düştükten sonra cenazesinin ülkeye götürülmesiydi. O bu vesileyle çevresini, yakınlarını da ülkeye bağlamak istiyordu. Edip yoldaş şahadete ulaştıktan sonra çok sevdiği ülkesine uğurlandı. Ve Koçgiri'de yapılan bir cenaze töreniyle toprağa verildi. Düşman cenazemizden bile korkuyordu. Edip yoldaş mücadele yaşamı boyunca düşmana korku saldığı gibi, şahadeti de düşmanı paniğe soktu. Ve şahadet mücadelenin alanda gelişmesine kan verdi. Şimdi şehitlerimizin yolunda onların isteklerini yerine getiriyoruz. Şehitlerimizin çabası ve tüm yaşamları "Bağımsız ve özgür Kürdistan" içindir. Şehitlerimizin anısına Bağımsız ve Özgür Kürdistan'ı kurarak karşılık vereceğiz, veriyoruz.

Anılarını mücadelemizde yaşatacağız.

Bir mücadele arkadaşı

Cafer yoldaşın şahadetini ilk duyduğunda kardeşi şehit Bengi yoldaşın günlüğüne yazdığı yazı:

GÜNEŞ BUGÜN SİMSİYAH

Gün sıcak, gün kızgın ve ben sıkıntılıyım. Şehit Mahir'den Şehit Berivan'a transfer olmuşum. Oysa Nisan ayını da dağların doruklarında elimde silahımla düşmana kinimi kusmak isterdim. Beş gündür "bir ihtimal daha var" diyerek bekliyordum. Ancak bugün tüm ihtimaller sona ermişti. Tam hazırlanmış Koma Agır'la Şehit Berivan'a doğru yola çıkacaktık ki, Cuma arkadaş geldi. Bana beklememi, benimle konuşacağını söyledi. Sevinmiştim. Uzun süredir. Cuma arkadaşla konuşmamıştık. "Zeki" diyordu!.. "Zeki şehit düşmüş..."

Donmuştum. İçimden bir şeylerin koptuğunu hissediyordum. Ağlamak gelmiyordu içimden. Sakin görünmeye çalışıyordum. İnanamıyordum!.. Ama gerçekti. Ne yapabilirdim ki. Kin kusuyor, öfkem dağları aşıyordu. İlk şehit sen değilsin, sen olmayacaksın. Bıraktığın silahını alıp yürüyeceğim. Seninle kanbağımız vardı. Ama en güzel bağ yoldaşlık bağıdır. Bunu şimdi daha iyi anlıyorum.

Çok gençtin. Çok heyecanlı, gözüpek, inanç yüklüydün. Gözlerin açık gitmemiştir. Biliyorum. Şahadete erişirken bile son kurşununa kadar çarpıştın azgın düşmanla.

Cuma arkadaş "bir kayıp" diyordu. Doğru! Çok şey yapabilirdin. Çok erken oldu. Mücadeleye çok daha fazla şeyler verebilirdin. Seni nasıl anlatsam bilmiyorum ki. Seni anlatacak cümleler gelmiyor aklıma.

Güneş siyahtı bugün. Güneş yas tutuyordu. Ben yas tutmam ki. Çünkü ülkemdeki güneş henüz siyah. Sizler o siyahlığı kırmızı kanlarınızla kızıllaştırıyorsunuz. İşte güneş bugün biraz daha kızardı. Sen güneşin torunusun. Ancak o sana yas tutabilir. Benimse açtığın yüce yolda düşen silahını omuzlayarak başım dik. Öfkem ve kinimi mücadeleyle bütünleştirerek sana layık olabilirim.

Gözyaşları sana layık değildir. Kardeşim sana layık olabilmek özgür ve bağımsız Kürdistan yaratılarak olunabilir. İşte yoldaşım zamanımız yok matemini tutmaya...

Akın var akın
Güneşe akın
güneşi zaptedeceğiz.
Güneşin zaptı yakın.

Ölmüş diyorlar ölmüş
Yalan
Yüzbin kere yalan
Sizler
yaşamı ölümde yarattınız.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

BERXWEDAN'DAN ayın yorumu

15 AĞUSTOS BİR ULUSUN ADIDIR

■ **15 Ağustos'un dünyada devrimlerin gerilediği bir dönemde ulusal kurtuluş ve sosyalizmi temsil etmesi ayrı bir değerdedir. 15 Ağustos ulusal ve bölgesel bir çıkış değildir, evrensel ve enternasyonalist bir savaşın başlatılmasıdır.**

Baştarafı 1. sayfada

dan sonra dağın başına "Muhayyel Kürdistan burada meftundur" diye yazmıştır. Böyle olunca 15 Ağustos'u herhangi önemli bir gün olarak görmek 15 Ağustos öncesini bilmemek anlamına gelir.

15 Ağustos yalnızca silahlı bir ulusal kurtuluşun başlangıcı olarak da görülemez. 15 Ağustos bu kadar dar kalıplara sığdırılamaz. 15 Ağustos bir ulusu yaratma hareketidir. Hem yaratma, hem de kurtarma iç içedir. Zaten Kürdistan'da 15 Ağustos'un önemini anlamak için ne kadar silahlı çarpışma olduğuna, ordu sayısının kaça yükseldiğine bakmak yetersizdir. Bu yönünden çok ulusal, sosyal ve kültürel yöndeki değişimlere bakılarak katedilen mesafe anlaşılabilir.

Bunları biraz gözden geçirelim.

1960'larda, 1970'lerde herhangi bir kasabada herhangi bir kişi kaymakamla ya da bir devlet yetkilisi ile beraber görünse, otursa-kalksa ne akıllı adam, ne işini bilen adam diye övülürdü. Devlet dairelerinde sözü geçmenin kazandırdığı bir itibarı olurdu. Büyük adamlarla oturup kalkıyor denilerek bu kişilere imrenilirdi. Bu bir değer yargısıdır, insanlar için önemli bir ölçüdür. Şimdi bu değer yargısı tam ters bir istikamette değişmiştir. Şimdi kaymakamla, karakol komutanıyla, herhangi bir devlet yetkilisiyle yan yana görünmek en büyük namussuzluk ve ihanet olarak değerlendirilmektedir. Bu basit bir değişim değil, devrimsel bir değişimdir.

Bugünün yükselen değerleriyle dünün yükselen değerleri zıt bir özellik arzetmektedir.

Her yerde olmasa da giderek tüm Kürdistan'a virüs gibi yayılma tehlikesi arzeden önemli bir süreç de Kürtlükten kaçmak, Türklüğe doğru koşmaktı. Kürtlük insanların ve insanlarımızın beynine gerilikle, çağdışılıkla özdeşleşen bir sıfat olarak yerleştirilmişti. Türklük ise modernlik, ilericilik, çağdaşlık olarak beyinlere yerleştirilmeye çalışıldı. Bu konuda önemli bir mesafe alınmıştı. Hiç kimse de geri, çağdışı olmayı kabul etmeyeceğinden Kürtlükten kaçıp uygarlıkla özdeşleştirilen kemalist Türklüğe koşacaktı. Böyle de olmuştur. Türk sömürgeciliği için en büyük başarı budur. Bir ulusu, bir toplumu bu noktaya getirdikten sonra tüketmek zor değildir. Öyle bir noktaya gelinmişti ki, Kürt halkı zor'a başvurulmadan imha sürecine sokulmuştu. Çünkü Kürtlükten kaçış Türklüğe büyük bir istekle koşma vardı. Şimdi ise bu duruma sokulmuş kesimde bile Kürtlüğe bir koşuş vardır.

Artık Türk olmak, Türklüğe özenmek bir yana, Türklük giderek kontrgerilla cumhuriyetinin elinde insanlık dışılığın tipolojisi haline getirilmiştir. Türklük uygarlık dışılık, Kürtler ise uygarlığı ve geleceği temsil eden, demokrasi ve devrim için çevresine ilham veren bir halktır. Birçok Türk neredeyse Türklüğünden utanmakta, insanlığın ve demokrasinin geleceğini gördüğü ulusal kurtuluş mücadelesine koşmaktadır. Türk halkı içinde birçok insan Kürtlerin dostu olmayı kendisi için önemli görmektedir. Bu değişim de köklü ve önemlidir.

Kemalizm ilerici olarak gösteriliyordu. Bugün kemalizmin büyük bir gericilik ve demokrasi düşmanı bir egemenlik biçimi olduğu gün yüzüne çıkmıştır. Bugünkü kontrgerilla cumhuriyetinin, kafatasçıların babası da, anası da kemalist kültür ve düşüncedir. Kemalizmde önemli özellikler görmek, uygarlık adına bir şey görmek isteyen sözümona sol kemalistler de bu kafatasçılarla aynı kulvarda yürüyen kişi ve çevreler olarak teşhir olmuşlardır. Türkiye'nin en gerici kesimleri de kendilerine sol maskesi takan bu kemalistlerdir. Bunlar daha düne kadar Türkiye'nin en solcusu ve demokratı olarak bilinirlerdi. 15 Ağustos bu maskeyi de indirdi. Bu kesimlere yaklaşım gerçek demokrat ve devrimciler şahsında tersi istikamette değişmiştir.

15 Ağustos tüm Kürdistan'ı kışla kültürü ve Tuncelileşmekten kurtarmıştır. Burada anlaşılması için belirtelim: Biz 1938 öncesi kişiliği Dersim, 1938 sonrası yaratılan inkarcı kişiliği ise Tunceli sözcükleri ile birlikte kullanıyoruz. Kürt yiğitliği Dersimliliktir. Kürtlükten kaçan, terbiye ve iğdiş edilen kişiliği ise Tuncelileşmek olarak görüyoruz. 1938'den sonra bazı kesimlerde Dersimlilikten uzaklaşma ve Tuncelileşmek için bir çaba görülmüştür. Bu durum tabii ki kendiliğinden değil, yan yana olan süngü ve sömürgeci okulların birlikteki çabası ile ortaya çıkmıştır. Dersim'deki bu durum bugün tersyüz edilmiştir. Yine Kürtlüğün önemli bir kalesi ve direnişin damı haline getirilmiş, Tuncelileşme Dersimlilik karşısında yenilgiye uğratılmıştır.

12 Eylül 1980 darbesi büyük bir zulüm ve terörle halkı ezmişti. Kendisine muhalif tek bir ses bırakmamıştı. Kürdistan için özel bir program uygulamış, Türklüğün gelişmesi ve Kürtlüğün bitirilmesi için altyapı uygun hale getirilmişti. Eğer 15 Ağustos olmasa insanlar Kürtlükten kaçıp Türklüğe daha hızlı koşacaklardı. Okul ve karakol yan yana rollerini oynayacaklar, bitirilmiş Kürt tipi kırbaç ve beyin yıkama ile terbiye edilip Tuncelileştirilecekti. 15 Ağustos tüm Kürdistan'ın kışla kültürü altında Tuncelileşmesinin önüne geçmiş ve onu Dersimlileştirme süreci içine sokmuştur. Süreçlerin tersine çevrilmesi burada da görülmektedir. 15 Ağustos'un büyüklüğü derken, önce bunlar akla getirilmelidir.

Kürdistan Ortadoğu'da çağa en fazla kapatılan bir ülkeydi. Bugün Ortadoğu'da tüm toplumları çağa taşırmada, demokratik ve özgür toplum yaratmada öncü konuma gelmiştir. Uygarlığın beşiği olan Mezopotamya bugün Ortadoğu'da demokrasinin ve insanlaşmanın beşiği olma onurunu da yakalamıştır.

Serhildanları ile en köklü demokratik devrimini yapan -hala devam ediyor- bir ulustur. Köylerden şehirlere yürümeyen alan kalmamıştır. Ağa, bey, şeyh otoritesi yerle bir olmuştur. Bu otoriteler devletin koltuk değneğiyle ayakta duruyorlar. Tarihsel olarak bitmişlerdir.

■ **Ortadoğu'ya demokrasi ve özgürlük getirmede öncülük Kürtlerin eline geçmiştir. 15 Ağustos bu yönüyle de çağa ve dünyaya kapatılan Kürdistan'da zıt bir gelişme ortaya çıkarmıştır.**

Kadınların en fazla siyasal, sosyal, kültürel ve askeri faaliyete katıldığı bir ülkedir Kürdistan. Savaşta binlerle ifade edilen kadın vardır. Serhildanlarda en öndedir. Siyasi faaliyetin her kademesinde yer almaktadır.

Halktan her kesim ayağa kalkmıştır. Bugün Ortadoğu'da en derin ve geniş bir demokratik devrim hareketi Kürdistan'da yaşanmaktadır. Türkiye'de tüm toplumu içine alan bu yönlü bir demokratik devrim hareketi olmamıştır. Aynı şey Farslar ve Araplar için de geçerlidir. Özcesi Ortadoğu'ya demokrasi ve özgürlük getirmede öncülük Kürtlerin eline geçmiştir. 15 Ağustos bu yönüyle de çağa ve dünyaya kapatılan Kürdistan'da zıt bir gelişme ortaya çıkarmıştır.

15 Ağustos dört parçadaki sınırları belirsiz hale getirmiştir. Siyasi, kültürel, ruhsal olarak farklı şekillenişi sürekli derinleşen bir ülke yerine her konuda bütünleşmeye gidilen bir sürece girilmiştir. Bugün dört parça ve tüm dünyadaki Kürtlerin birlikteliği giderek yükselmektedir. PKK dört parçayı etki altına almıştır. Dünyanın her tarafına savrulmuş Kürtler doğulusu, güneylisiyle PKK etrafında kenetlenmektedir.

Eskiden TC dış imkanları ve diplomasiyi ulusal kurtuluşu bastırmada kullanırdı. Bugün bu silah etkisizleşmiş, ulusal kurtuluş mücadelesi dış dünyayı ve diplomasiyi TC'yi sıkıştıran bir alan olarak kullanmaktadır. Ulusal kurtuluşun bu alanda da başarılı olduğunu Doğan Güreş'in kendisi itiraf etmiştir. "PKK'lıların Türkiye'yi dışarıdan sıkıştırma" taktiğine yöneldiklerini söylemiştir.

Birkaç yıldır ortaya çıkan Kürtçe kasetler kültürdeki değişimi de ortaya koyuyor. Çok kaset çıkıyor ve alıcı da buluyor. Bugün diğer kurumların yanında kültürel kurumlar da gelişmektedir.

Şimdi ulusal gurur gelişiyor. Kürtlükten kaçanların bugün Kürdüm derken içleri kabarıyor. Büyük bir gururla "Kürdüm" diyorlar. Kürt ayrımı netleşmiştir. Bu yönüyle metropollerde bile ağırlığını hissettirmeye başlamıştır. Şimdiye kadar ulus niteliği görülmeyen, hatta var olan ulusal özelliklerden de büyük kaçışı yaşayan Kürt halkı bugün güçlü bir ulusallaşma içindedir. Dünyanın neresinde bir Kürt varsa yönünü PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesine çevirmiştir. Avustralya'dan Kanada'ya, Kazakistan'daki Kürtlerden Libya'daki Kürtlere kadar büyük bir ulusal uyanış yaşanıyor. Bir dev uyanıyor sözü belki de bu uyanışı ifade etmek için kullanılabilir. 30-40 milyonluk bir topluluğun ortak duygularının gücü ortaya çıkmıştır. Ulusal duygulardan kopmuş, bireysel ve aşiret çıkarı ve duygusundan başka bir şey düşünmeyen bir topluluğun bu düzeye çıkarılması zaferin kendisi oluyor. Bir ulusal kurtuluşun zaferini işte böyle değişen ölçülerde görmek gerekiyor.

Kürt insanının dün umudu, özlemi ve sohbetleri neydi, bugün nedir? Bu soruların cevabı 15 Ağustos'un değerini anlamada bizlere iyi bir yol gösterici olur. Zaten Kürt halkı gibi köleleştirilmiş, ulusal dokuları parçalanmış, basit bireysel ve ailesel çıkarına gömülmüş bir toplumda özlemler, umutlar, ilgi konuları değiştirilmeden bir santim bile ilerleme sağlanamazdı. Dün yalnızca tarlasındaki ekin acaba ne kadar daha ürün verir, hayvanı ne kadar çoğalır, kızını-oğlunu büyütüp nasıl bir eş bulabilir vb. düşünülürdü.

Bugün umut değişmiş, özlem değişmiştir. Bağımsız ve özgür ülkede maddi ve manevi doyum isteyene, bunun için koşulların hazır olduğu bir toplum yaratmak için geliştirilen mücadele büyük bir özlem, umut ve uğraş haline getirilmiştir. Küçük umutları büyütmüştür. Hatta o eski küçük yaşamın anlamsızlığı anlaşılmıştır. Aile değil bir ülke, bir ulus kazanma ve bu büyük umudun getirdiği büyük yaşama sevinci bugün Kürt halkının duygu dünyası olmuştur. Bu anlamda en büyük devrim Kürdün iç dünyasında gerçekleşmiştir.

Eskiden sohbetler neydi? Kürt neyi konuşurdu? Şunun tarlası ne kadar ürün vermiştir? Şu ailenin, aşiretin durumu ne olmuştur? Hangi aile kimle niye kavga etmiştir? Kimin kızını kim kaçırmıştır? Komşusu kendisi için ne söylemiştir? Kimin zenginliği ne kadardır vb. boş, küçük ve kendisine olumlu hiçbir şey getirmeyen evlerin, kahvelerin sohbeti biçiminde duygular, özlemler taşırdı. İlk insanın özleminden farklı hiçbir duygu taşımazdı. Uygarlığın getirdiği yeni özlem ve umutlar Kürtler için yabancı şeylerdi. Uluslaşmanın, ulus olmanın sorumlulukları, görevleri Kürtlere yabancıydı. Kendi emeğine sahiplenme diye bir değer yargısı yerleşmemişti. Ülkedir, bir halk olmanın ortak duygularıdır. Kürtler için bir anlam ifade etmezdi.

Kürdün umudu ve hedefi yoktu. Biraz mal edinmekten başka bir beklentisi yoktu. Ülkesi olmadığı için, ülkesine ve emeğine sahip çıkmadığı için ekonomik gelişim umudu da yoktu. Tek umut "yarın sabaha nasıl çıkarım"dı. Umudu bir günlüğün ötesine geçmezdi. Aslında Kürtte umut diye, özlem diye bir kavram da yoktu. İşte dört duvar arasındaki ilkel, köleleştirici, düşürücü ya da hiçbir güzel özlem ve umudu olmayan bir aile yaşamına sıkıştırılmış bir halk. En kötüsü, kendisini bitiren düşmanını bile göremeyen, hatta düşmanına bir kurtarıcı gibi yapışan bir halk gerçekliği olurdu.

Şimdi sohbet ve ilgi konuları devrimsel bir değişim yaşamıştır. Gerilla hangi karakolu basmıştır? Nerede Türk askerine pusu kurulmuştur? Kaç korucu cezalandırılmıştır? TC kaç köyü yakıp yıkmıştır? Cezaevlerinde direniş nasıldır? Devletin yaptığı işkencenin düzeyi nedir? Barzani'nin TC ve emperyalizmle ilişkileri... PKK'nin Güney Kürdistan'daki durumu... TC'nin İran, Irak ve Suriye ile ilişkileri... Almanya ve Fransa'nın PKK'ye karşı tutumu... Avrupa'daki eylemler... Başkan APO'nun önderlik özelliklerinin dile getirilmesi... TC'nin siyasi çıkmazı, ekonomik çöküntüsü... Ordudan kaçışlar... Devletin psikolojik savaşı ve daha birçok konu sohbetlerin özünü oluşturuyor. Artık sohbetler ulusal kurtuluşun ve dünyanın sorunlarıyla ilgili hale gelmiştir. Sohbetlerdeki değişim Kürt halkının duygu, düşünce ve siyasi yaşamda bir altüst oluşu yaşadığının en önemli kanıtlarıdır. Artık TC insanlarımızı kendi gündemi ile uğraştıramıyor. Küçük, boş sohbetlerle günler verimsiz geçmiyor. Kürt halkı sohbetleriyle her gün siyasi eğitimini, özgürlük eğitimini gerçekleştiriyor.

Eskiden siyaseti ağalar, beyler ya da çocukları yapardı. 15 Ağustos'un ulusu ayağa kaldırmasıyla birlikte ağa, bey, aşiret çocuklarının siyaset tekeli kırılmıştır. Bugün bütün Kürt halkı siyasetin içindedir. Halk siyasetin içine girince kölelik tarihini, sömürgecilik tarihini de başaşağı çevirmiştir. 15 Ağustos halka siyaset yolunu açmada da köklü dönüşümün tarihidir.

15 Ağustos aynı zamanda bir ulusal önderliğin ulus şahsında da netleştiği tarihtir. 10 yıllık savaş içinde bu önderliğin yenilmezliği ortaya çıkmıştır. Başkan APO, artık sadece PKK önderliği değildir, Ulusal Önderdir. Ulusal önderler direniş içinde kendilerini tüm ulusa kabul

Devamı 31. sayfada

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, 15 Ağustos'un 10. yıldönümünde yaz hamlesiyle yükseliyor. Savaşın her bakımdan yoğunluk kazandığı bu dönemde Kürdistan devrimi adım adım nihai zafere doğru ilerliyor.

Sömürgeci Türk ordusunun tanklar, uçaklar ve diğer savaş araçları eşliğinde yürüttüğü imha operasyonları, Kurtuluş Ordumuz-ARGK gerillalarının karşı-saldırılarıyla boşa çıkarılmaktadır. "Terörün belini kırdık" iddiaları, Kürdistan dağlarında sömürgeci ordunun aldığı ağır darbelerle gülünç duruma düşmektedir. Her gün onlarca gerillanın öldürüldüğünü açıklayan özel savaş yetkilileri, gerçekte ise bu açıklamalarla kendilerinin her gün verdikleri kayıpları gizlemeye çalışmaktadırlar.

İmha amacıyla Cudi'ye, Cilo'ya, Kato'ya ve diğer Kürdistan dağlarına çıkan Türk ordusu, gerillanın hareketli savaş taktiği sonucu birçok koldan aldığı darbeler altında geri çekilmek zorunda kalıyor. Tarihi boyunca halklara kan kusturan sömürgeci ordu kara operasyonlarında adım atamıyor. Nitekim gerilla Kürdistan'ın her tarafına yerleşmiş, her karış toprağı düşmana tuzak haline getirmiştir. Türk ordusu serbest hareket edemiyor, her an kuşatmaya alınıp imha olma korkusu altında ilerlemeye cesaret edemiyor. Gerilla zengin taktikler uygulayarak, geniş manevra sahalarını örgütleyerek, üslenmesini buna göre geliştirerek sömürgeci özel savaş operasyonlarına devrimci operasyonlarla karşılık veriyor.

Karadan dağlara çıkamayan Türk ordusu, yeni bir taktiğe başvurarak havadan indirme yapmaktadır. Bu taktiğinde de başarılı olamayan TC ordu güçleri yine geri çekilmeyi hava harekatıyla gerçekleştirmektedirler.

Bu ay içerisinde Cudi Dağı'na her türlü savaş aracı eşliğinde 50 bin askerle operasyon yapıldı. Cudi Dağı ve çevresi karadan ve havadan bombalandı. Bu büyük operasyon sömürgeci basında psikolojik propaganda malzemesi yapılarak, sonuçları gerçekle alakası olmayan bir şekilde abartıldı. Yüzlerce gerillanın öldürüldüğü ve diğerlerinin de kaçtığı açıklandı. Bir de Türk bayrağı dikildi. Gerilla kaynaklarının ulaştırdığı operasyon sonuçları, sömürgeci özel savaş yetkilileri ve basının bu konudaki açıklamalarının tamamen gerçek dışı olduğunu gösterdi. Bu operasyon boyunca gerilla hareketli savaş taktiğiyle sömürgeci orduyu geri püskürttü. Gerilla saldırılarında 2'si binbaşı olmak üzere toplam 257 asker öldürüldü.

Cudi'de tutunamayan düşman güçleri bu kez Cilo Dağı'nda kapsamlı operasyona giriştiler. Gerilla birçok koldan karşı saldırıya geçti. Burada da 100'e yakın asker öldürüldü. Düşman ölülerini toplama fırsatını bile bulamadı.

Düşman güçlerinin büyük umut bağladıkları bu operasyonlar gerillanın karşı saldırılarıyla boşa çıktılar.

Kuzey Kürdistan'ın her tarafında Türk ordusunun durumu bundan farklı değildir ve girilen her çatışmada, gerillanın kendi hatası dışında hep kayıp vermekten kurtulamadı. Yüzlerce yer ve zamanda gerçekleşen çatışmalar sonucunda, Türk ordusu büyük kayıplar verdi.

Bunun karşısında kendi kayıplarını Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kayıpları olarak kamuoyuna açıklamaktadırlar.

Sömürgeci özel savaş ordusu bunun hırsıyla çılgınlaşmaktadır. Gerillaya güç yetiremeyince ova, şehir alanlarında yaşayan halka yönelmektedir. Acımasız bir vahşet uygulamaktadır. Esir düşen gerillaları türlü türlü işkencelerden geçirerek hemen katletmekte yaşam hakkı tanımamaktadır. Bu vahşet karşısında tek seçenek olarak direnişe başvuran halkın bu konumu sömürgeci özel savaş güçlerini daha da çılgınlaştırmaktadır.

Kürdistan'daki savaş, Türk ordusunun askeri zorunu da kullanma inisiyatifini adım adım kaybetmekte olduğunu göstermektedir. Askeri zorun da büyük çözümsüzlüğü yaşaması, sömürgeci orduda iç çözülüşü hızlandırmaktadır. Firarlar, intiharlar, protestolar gün geçtikçe artmaktadır. Ordunun ayakta tutulması ve savaştırılması için yoğun tedbirler alınmaktadır. Terhisler uzatılmakta, asker seferberliği başlatılmakta, kaçakların önü alınmaya çalışılmaktadır.

Sömürgeci TC için nihai sonun başlangıcı olan bu çözülüş nedeniyle daha şiddetli imha ve soykırım planları devreye konulmak istenmektedir. Ancak bu da sonuç vermeyecektir. PKK önderliğindeki Kurtuluş Ordumuz-ARGK buna göre tedbirler almakta, taktiklerini zenginleştirmektedir.

✔ Cudi'de 257 asker, Cilo'da 68 asker Habur'da 22 asker, Hizan'da 43 asker, Kulp'ta 11 özel tim elemanı, More Dağı'nda 11 asker, Ömeryan'da 12 asker, Daholan'da 20 asker, Gerdi'de 41 asker, Yüksekova'da 141 asker, Kağızman'da 44 asker, Kaşuri'de 60 asker, Helena'da 30 asker, Gırana'da 30 asker, Hakkari'de 68 asker gerillalar tarafından öldürüldü.

ARGK 11. SAVAŞ YILINA ÖZGÜR VATAN ŞİARIYLA GİRİYOR

KÜRDİSTAN'DA ARGK KURALLARI GEÇERLİDİR

15 Temmuz 1994 tarihinde Habur Sınır Kapısı'nda gerillaların kimlik kontrolü ve propaganda yaptığı sırada düşman olaya müdahale etmek isterken çıkan çatışmada 15 asker öldürüldü. Çatışma ardından Habur Sınır Kapısı'na takviye birlikler gönderen Türk ordu güçleri burada da gerillaların pususuna düştüler. Pusu sonucu 4 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Geri çekilme esnasında da düşman birliklerinin konumlandığı noktaya sızan ARGK gerillaları 3 askeri öldürdü, 3 askeri de yaraladılar.

ORDUDA İÇ HUZURSUZLUK

TC'nin 1994 yılına girişle birlikte Kürdistan tarihinde görülmemiş kapsamda düzenlediği operasyonlarda ARGK gerillaları karşısında başarısız olmakta, "kışın bitireceğiz, yazın bitireceğiz" gibi sloganları yalnızca psikolojik amaçlı olmakta, kamuoyunu ve ordu içinde bulunan asker vb. kesimleri aldatmaktan başka bir amaç ifade etmemektedir. Operasyonlar ve Kürdistan'ın hemen her bölgesinde gerillaların güçlü vuruşları karşısında büyük kayıplar veren Türk ordusu içinde firarlar, intiharlar ve protestolar bu süreçte oldukça yaygın yaşanan bir durum oldu. Ordu içindeki çözülüşün önümüzdeki dönemlerde daha da artacağı bir gerçektir. Örneğin 17 Temmuz 1994 tarihinde Gabar eteklerinde bulunan Daylan taburu askerleri askerlik süresinin yeniden uzatılması ve terhislerin durdurulması nedeniyle dönüşümlü olarak 1 hafta boyunca açlık grevine girdiler. Aynı gün Hani'nin Engul karakolundaki Türk ve Kürt askerler arasında çıkan çatışmada 1 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

Yine Reşina taburunda operasyona götürülmek istenen askerlerden 3'ü intihar ederek kendilerine uygulanan baskıları protesto ettiler.

Ayrıca Samsun Esentepe Askeri Kışlası'nda Kürt oldukları için kendilerine baskı yapılan 60'a yakın Kürt asker protestolarda bulundu. Öte yandan Mardin'de 35, Sivas'ta 3 asker terhislerin uzatılması ve ordu içinde kendilerine yapılan baskılardan dolayı firar ettiler.

10 Ağustos 1994 tarihinde ise Botan Memiran alanında subay ve asker arasında çıkan tartışmalardan dolayı 12 çavuş ordudan kaçtı.

MORE'DE GERİLLA PUSUSU

28 Temmuz 1994 tarihinde Başkale'nin More Dağı'nın eteklerinde bulunan Masiro Vadisi'nde düşman güçlerine gerillalar tarafından pusu atılması sonucu 3 askeri cemse imha edildi. Cemseler içinde bulunan askerlerden 11'i öldü. Daha sonra müdahaleye giden düşman güçleriyle gerillalar arasında tekrar çatışmaların çıkması sonucu çok sayıda asker öldü. Müdahaleden sonuç alamayan TC güçleri kobra helikopterleriyle ölü ve yaralı askerleri taşıyarak geri çekildiler.

KULP'TA 10 ÖZEL TİM ELEMANI ÖLDÜRÜLDÜ

25 Temmuz 1994 tarihinde Kulp-Sason arasında düşman güçlerinin gerçekleştirdikleri operasyondan dönen askerlere gerillalar tarafından pusu atılması sonucu 10 özel tim elemanı öldürüldü.

ORDU CUDİ'DEN ÇIKAMIYOR

Temmuz ayının ortalarında Cudi'de kapsamlı bir operasyon başlatan TC güçleri, basın-yayın organlarında "büyük zaferler" ve "başarılar" kazandıklarından günlerce söz ettiler. "Cudi Dağı gerillaya mezar oluyor", "Cudi Mehmetçiğin elinde", "Cudi'ye Türk bayrağı diktik" di-

yerek ve gerçekleri tersyüz ederek psikolojik üstünlük sağlamak istediler.

Cudi'ye yaklaşık 50 bin askerle giren TC güçleri 150 tank, 200 havan topu kullanarak gerillayı ve halkı yok etmeyi hedeflediler.

Düşman güçleri 14 Temmuz'dan itibaren alanı yoğun top ve havan atışlarına tabi tutarak operasyon için zemin oluşturdular. 19 Temmuz tarihinde Benaviye sırtlarında Türk ordu güçleriyle gerillalar arasında yoğun çatışmalar yaşandı. Düşman güçleri geçiş yolları ve önemli stratejik noktaları tutarak Cudi Dağı'nı çembere almak istediler. Fakat gerillaların yoğun saldırıları karşısında ordu güçleri püskürtüldü. 21 Temmuz'da ise gerillalar ile düşman güçleri arasındaki çatışmalar tüm Cudi'ye yayılarak devam etti. Düşman birlikleri stratejik noktalara indirme yapmak isterken gerillaların baskınları ve pusuları sonucu çok sayıda asker öldürüldü. Bunun üzerine düşman güçleri indirme yapamadan geri çekildiler. Geri çekilen ordu birlikleri daha sonra Cudi eteklerine indirme yaptılar. Yine aynı gün Şırnak ve Cizre arasında düşman güçleri karadan ve havadan yoğun saldırılar düzenlediler. Gerillalar düşmanın oluşturduğu çemberi yararak geri çekildiler. Operasyon boyunca TC güçleri yalnızca bir tepeyi ele geçirebildiler. Çatışmalarda 257 asker ve 2 binbaşı öldürüldü. Ayrıca 4 gerilla çatışmalarda, 4 gerilla da esir düştükten sonra katledilerek şehit düştü. Esir düştüken sonra katledilen gerillaların isimleri; **Yılmaz UZUN, Behdinan, Gabar, İlhan.**

Operasyonda 5 tank, 1 Scorsky ve 1 kobra helikopter, 1 savaş uçağı gerillalar tarafından savaş dışı bırakıldı.

Türk ordu birlikleri halen Cudi'de operasyona devam etmektedirler. Gerilla komutanlarından aldığımız haberlerde "Türk ordusunun Cudi'de zor durumda olduğu, operasyon güçlerinin Cudi'de sıkışıp kaldıkları, askerler arasında iç huzursuzlukların baş gösterdiği ve her geçen gün ordunun dağılmakta olduğu" bildirildi.

ÖMERYAN'DA GERİLLA ATAKTA

22 Temmuz tarihinde Mardin'e bağlı Ömeryan ilçesinde ARGK gerillaları tüm giriş ve çıkışları kontrol altına alarak düşman güçlerinin Ömeryan merkezinde gerçekleştirdikleri operasyona büyük bir darbe vurdular. Gerillalarla askerler arasında çıkan çatışma gün boyu sürdü. Çatışma sonucu 12 asker ve 6 korucu öldürüldü. Eylem ardından düşman birlikleri alana güç takviye ederek operasyonu devam ettirmek istediler. Fakat gerillaların başarılı taktikleri sonucu takviye edilen güçlere de darbeler vuruldu ve operasyon büyük oranda boşa çıkarıldı.

DAHOLAN'DA ÇATIŞMA: 20 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

Hakkari'nin Daholan (Karadağ) mıntıkasında, 23 Temmuz 1994 tarihinde düşman güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 20 asker öldürülürken çok sayıda asker de yaralandı. Düşman birliklerinin çatışma ardından bölgede bulunan köyleri bombalaması sonucu 4 yurtsever öldü. Ayrıca Çarkelen, Kanîmehan, Bileh, Bundki, Dêzegil, Kanîsor ve Mafka köyleri askerler tarafından boşaltılarak ateşe verildi. Boşaltılan köylerde bulunan köylüler daha sonra Hakkari'ye göç ettiler. Çatışmada düşman güçleri ölen askerlerin cenazelerini helikopterlerle taşıdılar. Gerillalar düşmana ait birçok askeri malzemeye el koyarak geri çekildiler.

GERDİ'DE 1 ÜSTEĞMEN VE 40 ASKER ÖLDÜ

26 Temmuz günü Botan Eyaleti sınırları içinde bulunan Gerdi alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1'i üsteğmen olmak üzere toplam 40 asker öldürüldü.

Düşman birliklerinin eylemden sonra Begalte köyünü kuşatmaya alarak ağır silahlarla taramaları sonucu 2 yurtsever şehit düştü. Ayrıca çok sayıda köylü gözaltına alınırken, köylülere ait 13 ev düşman tarafından yakıldı. Yine aynı köyde korucuklara ait silahlar devlet güçleri tarafından toplatıldı. Evleri yakılan köylüler ve 15 korucu silahlarıyla birlikte gerillalara sığınarak dağa çekildi.

HAKKARİ'DE DÜŞMANA BÜYÜK DARBE

15-16 Temmuz tarihleri arasında düşman birliklerinin Hakkari'de 2 gün devam eden operasyonunda, ARGK gerillalarıyla Türk ordu birlikleri arasında 2 gün boyunca yoğun çatışmalar yaşandı. Bu çatışmalar sonucu düşman güçlerinden 68 asker öldürüldü, 1 helikopter de düşürüldü. Yerel kaynaklar ise 106 askerin öldürüldüğünü belirttiler. Çılgına dönen düşman güçleri operasyon ardından 7 köyü yakıp-yıkarak boşalttılar. Birçok köylü de tutuklanarak işkenceden geçirildi.

Yine ertesi gün operasyon bölgesine takviye gönderen düşman güçleri Hakkari'ye bağlı Perwer, Şemdi ve Levine alanlarında gerillaların bulunduğu alanı kuşatmak isterken pusuya düşmeleri sonucu 34 asker öldürüldü.

YÜKSEKOVA'DA GERİLLA BASKINI: 141 ASKER ÖLDÜ

25 Temmuz tarihinde ARGK gerillaları Yüksekova'ya bağlı Dilizo karakoluna dört ayrı koldan baskın düzenlediler. Baskında karakol tepesinde bulunan 20 asker öldürüldü. Gerillaların geri çekilme esnasında düşmana attıkları pusuda ise 100 civarında asker daha öldürüldü. Ertesi gün düşman birlikleri alana yoğun sevkiyat yaparak operasyonu devam ettirmek istediler. Burada da çıkan çatışmalarda 21 asker öldü, 5 asker de yaralandı. Bu çatışmalarda gerillalar herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler. Düşman güçleri ise ölen askerlerin cenazelerini geride bırakarak kaçtılar.

CİLO'DA 68 ASKER ÖLDÜ

Cudi'de başarılı olamayan Türk ordusu 27 Temmuz 1994 tarihinde Cilo'da başlattığı operasyonda büyük kayıplar vererek geri çekildi. Düşman güçleri geri çekilirken 7 köyü tamamen yakıp yıktılar. Operasyon boyunca çıkan çatışmalarda toplam 68 asker öldü, 26 asker yaralandı. Ayrıca 7 korucu gerillalar tarafından gözaltına alındı, düşmana ait 1 helikopter de düşürüldü. 7 adet kalaşnikof, 4 adet G-3, 6 adet MG-3 silahı ve çok sayıda askeri malzeme gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

HİZAN'DA 43 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

23 Temmuz 1994 tarihinde Hizan'da TC birlikleri ile ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 10 asker öldürüldü. Gerillaların geri çekilmelerinin ardından düşman tekrar saldırıya geçti. Buradaki çatışmada da 11 asker öldürüldü. Gerillalar birçok askeri malzemeye de el koyarak geri çekildiler. Düşman güçleri daha sonra halktan birçok kişiyi gözaltına aldılar.

ERNK Avrupa Örgütü'nün basına ve kamuoyuna açıklaması:

TC, 15 AĞUSTOS ÖNCESİ SİVİLLERİ KATLEDİYOR, ŞEHİRLERİ YAKIYOR

Halkımızın özgürlük mücadelesinin tarihsel çıkışı olan 15 Ağustos Atılımı karşısında yenilgiyi, bitişi ve tükenişi yaşayan Türk devleti, Kürt ulusunun bu onur ve kahramanlık adımından intikam almak için sivil halkımız katletmeyi ve bunun bir parçası olarak şehirleri-köyleri yakmayı hedefliyor. Lice'de bir daha tekrarlandığı gibi, bunun pratiğini sergiliyor. Ve 15 Ağustos Atılımımızın 10. yıldönümünün arifesinde yeni katliam hazırlıklarını yapıyor.

Bütün dünyanın gözleri önünde bir ahlaksızlık örneğini sergileyen Türk özel savaşı ve uygulayıcıları Çiller-Güreş kliği, giderayak ve Eylül'e varmadan, yeni bir katliam denemesine hazırlanıyor. Gerilla karşısında yenilen ve bu nedenle görevden alınacağı söylenen Güreş, terhisleri de durdurarak bunun hazırlıklarını yapıyor. Kürdistan'da adeta katliamların pilot bölgesi haline gelen ve yeniden yakılan Lice, Ağustos saldırılarının başlangıcı anlamına geliyor.

Türkler tarihlerinde hep bu yöntemleri deneyerek sonuç almaya çalışmışlardır. Osmanlılar, evleri-ekinleri yakarak halkları teslim almak istemişlerdir. Ancak o zaman karşılarında bir güç yoktu. PKK öncülüğündeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi TC'yi zorladıkça, gerillaya yönelemeyenler, atalarından öğrendikleri gibi halka yöneliyorlar. Süleyman Demirel ilk defa bölünme tehlikesinden söz ediyor. Demirel'in sözlerinden de anlaşılacağı gibi, sürdürülen ve hazırlıkları yapılan katliamlar Kürdistan'ın ellerinden gidişine duyulan tepkilerdir.

Artık Eylül öncesi biraz da gidici gibi görünen bu hükümete, her türlü kötülük yaptırılmak isteniyor. Bütün kirliliklerin altına çekinmeden imza atan Çiller, kendi kirliliklerini örtemediği için ve Avrupa'nın gözünden katliamları gizlemek amacıyla Paris'e Yaşar Kemal ve Çetin Altanları götürmek istemiştir. Bunlar da bu kirli savaşa, özel ordu uygulamalarına alet olmak istememişlerdir. Çiller ve katliamcı ekibi o kadar kirli ki, herkesi kendileriyle birlikte kirletmek istiyorlar. Tam bir "kirli ulus", "kirli toplum" yaratmaya çalışıyorlar.

Kirlenmek istemeyen, bu büyük suçun bir parçası haline gelmek istemeyen, suç ortaklığı konumuna düşmek istemeyen, insanlık ve tarih karşısında halkımızın katliamına seyirci kalmanın utancını yaşamak istemeyen her kesimin tavır geliştirmesi ve sesini yükseltmesi gerekiyor.

Kürt halkının "örgütü" olduğunu söyleyen, ama ulusumuzun katledilmesi karşısında sesini dahi çıkarmayanlar, bu hesabı vermekten nasıl kurtulacaklar? Halkımızca kesin hesap sorulacak, halkımızın ve öncüsünün adaletinden kesinlikle kurtulamayacak olan, "Kürt" partisi kurmaya çalışan hain çevreler, neden katlimlara cevap vermiyorlar? Ankara'ya çöreklenen hain işbirlikçiler neden seslerini yükseltmiyorlar?

Demokrasiden söz eden, insan haklarını dillerine dolayan uluslararası kuruluşlar, devletler ve dünya basını, bu katliamlar karşısında neden duyarsız kalıyorlar? Neden insanlığın başına bela kesilen Türk özel savaş rejiminden hesap sormuyorlar? Neden yakılan Kürt köylerinin, katledilen Kürt insanının maruz kaldığı haksızlıkların üzerine gidilmiyor?

Şimdiden başlayan ve 15 Ağustos'a doğru tırmandırılarak sürdürüleceği anlaşılan TC katliamına ve yapılan yeni katliam hazırlıklarına karşı tüm uluslararası kuruluşlar, devletler, parlamentolar, insan hakları kurumları, humaniter çevreler, basın ve TV organları duyarlı olmalıdır.

Özellikle tüm bu çevreleri çok acil olarak ve hiç gecikmeden, bir soykırıma engel olmak ve ülkemizin harabeye çevrilmesinin önüne geçmek için; başta Lice, Kulp, Cizre, Silopi, Yüksekova, Van, Ağrı, Doğubeyazıt, Batman, Mardin ve Diyarbakır olmak üzere Kürdistan'a davet ediyoruz.

Gözaltına alınan köylüler yoğun işkencelerden sonra serbest bırakıldılar.

ARGK gerillalarının bu eyleminden sonra Türk ordu güçleri Hizan'da binlerce asker ve korucuyla kapsamlı bir operasyon düzenlediler. Operasyon hem karadan, hem de havadan helikopterlerin yoğun bombardımanlarıyla 2 gün devam etti. 2 gün boyunca çıkan çatışmalarda gerillaların hiçbir kaybı olmazken, toplam 22 asker öldürüldü.

KORUCU KÖYLERİNE BASKIN

25 Temmuz 1994 tarihinde Erzincan'a bağlı Pilur köyüne baskın düzenleyen gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 binbaşı, 4 asker ve 6 korucu ölürken, çok sayıda asker ve korucu yaralandı. Çatışmada 1 gerilla da düşman güçlerine esir düştü.

Aynı gün Silvan'ın Dıverde köyünü kuşatmaya alan gerillalar korucuların hayvanlarına el koydular. 3 korucu da gerillalar tarafından gözaltına alındı. Daha sonra olaya müdahale etmek isteyen korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 7 korucu öldürüldü. Ertesi gün karadan ve havadan operasyona çıkan düşman güçlerinin bir kez daha gerillaların pususuna düşmesi sonucu 4 asker öldürüldü.

KAĞIZMAN'DA 44 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

14 Temmuz 1994 tarihinde Kağızman'ın Çiyaye Madore alanında 15 bine yakın düşman gücü, ARGK gerillalarına karşı kapsamlı bir operasyon başlattı. Düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan ilk çatışmada 12 asker öldürüldü. Burada gerillalar 1 adet MG-3, 6 adet portatif G-3 silahına el koydular. Çatışmadan sonra düşman birlikleri geri çekilirken, ARGK gerillalarının tekrar attıkları pusuda ise 8 asker öldürüldü. Bu eylemde de 2 adet portatif silaha el konuldu. Daha sonra müdahaleye giden düşman güçlerine bir kez daha gerillanın pusu atması sonucu 20'nin üzerinde asker öldürüldü. Bu pusuda da 1 adet MG-3, 4 adet portatif G-3, 1 adet kalaşnikof, 2 adet lav silahı, 4 adet gece dürbünü ve askerlere ait kimliklere el konuldu. Ardından başka bir koldan gerillaların düşmana attıkları pusuda 2 asker öldürüldü. Gerillaların geri çekilmeleri esnasında düşmanın yoğun havan atışları sonucu 4 gerilla ise şehit düştü.

Kağızman'da 15 bin kişilik bir güçle başlatılan operasyonda düşman güçleri, ARGK gerillalarından aldıkları büyük darbeler sonucu geri çekilmek zorunda kaldılar.

ERZURUM'DA FAŞİSTLER CEZALANDIRILDI

22 Temmuz 1994 tarihinde Erzurum-Çat yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Yaklaşık 40 araç gerillalar tarafından durduruldu, kimlik kontrolü ve arama yapıldı. Kontrolde 1 polis, 1 korucu ve 11 faşist gerillalar tarafından cezalandırıldı. Eylemde 25 milyon TL bağış toplandı. Ayrıca TC'ye ait 1 minibüs de gerillalar tarafından yakıldı.

Özellikle son dönemlerde düşman Çat üzerinde yoğun bir özel savaş politikası yürütmektedir. Düşman güçlerinin Çat'ı çeteleştirme girişimlerine karşı ARGK gerillalarının bu eylemi hem düşmana, hem de çeteleşmek isteyen faşistlere karşı ciddi bir uyarı niteliğini taşımaktadır.

KOÇGİRİ'NİN İSYAN RUHU UYANIYOR

19 Temmuz 1994 tarihinde Zara'da düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Yine 20 Temmuz'da Zara'da ARGK gerillalarının düşman güçlerine attıkları pusuda 2 asker öldürüldü, 5 asker yaralandı. Bu eylemde 2 gerilla da şehit düştü.

23 Temmuz 1994 tarihinde Zara'da özel harekat timine gerillaların pusu atması sonucu özel tim mensubu 1 başkomiser ve 10'un üzerinde özel tim elemanı öldürüldü.

Temmuz ayı içerisinde Koçgiri'de gerillaların gerçekleştirdikleri eylemler karşısında düşman büyük bir telaşa kapılarak binlerce askerini Koçgiri'ye yığdı. Halktan birçok kişiyi tutuklayarak "eğer gerillalara yardım ederseniz sizi öldürürüz, teröristleri Koçgiri'de barındırmayacağız" diyen düşman böylece başta Botan olmak üzere Kürdistan'da kaybettiği savaşı Koçgiri'de de kaybettiğini itiraf ediyordu. Bu olayların da artık Kürdistan'dan defolup gitmeleri anlamına geldiğini çok iyi bilmektedirler. Yine Koçgiri, Gümüşhane ve Artvin gibi yerlerde gelişen gerilla eylemleri önümüzdeki süreçte savaşın tüm Kürdistan ve Türkiye metropollerine yayılacağının da işareti oluyor.

ARGK 39 no'lu basına ve kamuoyuna açıklaması:

ARGK AĞUSTOS TOPLU EYLEM BİLANÇOSU

❑ Bu ay içerisinde; **14'ü** yol kesme eylemi olmak üzere toplam **476** ayrı noktada eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerde **17**'si rütbeli olmak üzere **1138** asker öldürülmüştür. Yine **6**'sı rütbeli olmak üzere **230** asker de yaralanmıştır. Bu sayılara, çatışma ve eylemlerde devletin kayıplarını gizlemesi sonucu öğrenilemeyen ölü-yaralı sayısı dahil olmayıp, verilen rakamlar bizzat gerillalarca görülenlerdir. Ayrıca **4**'ü çete yakını olmak üzere, toplam **145** çete ölmüş, **70** çete de yaralanmıştır. Düşmanın işbirlikçisi, ajanı, kontra ve polisi vb. olmak üzere toplam **95** kişi ölmüş, **39** kişi de yaralanmıştır. Bunlarla birlikte, çete, çete yakını, ajan-kontra, faşist, subay, asker vb. devlet çalışanlarından **79** kişi savaş güçlerimiz tarafından esir alınmıştır. Bunlardan bir kısmı sorgusu yapılarak serbest bırakılmış, geri kalanların sorguları daha devam etmektedir.

❑ Bu ay içerisinde **237** ARGK savaşçısı şehit düşmüş, **46** ARGK savaşçısı da eylem ve çarpışmalarda yaralanmıştır. Yaralı savaşçılar ordumuzun imkanlarıyla tedaviye alınmıştır.

❑ Bu eylem ve çarpışmalarda Türk ordu güçlerinden 76 adet ferdi silah, 6 adet tabanca, **8** adet orta-otomatik silah, **1** adet A-6 uçaksavar, **1** adet top kamulaştırılmıştır. Bu silahlara ait toplam **4070** adet muhtelif mermi, **115** adet şarjör, **25** adet bomba kamulaştırılmıştır. Yine düşmandan ve işbirlikçilerinden, **4** el telsizi, **3** gece dürbünü, **4** gündüz dürbünü, **1** G-3 dürbünü, **1** G-3 namlusu, **1** 60'lık havan namlusu, bir miktar TNT ele geçirilmiştir. Bunun yanında; düşmandan **30** çanta, **1** parka, **4** askeri yelek, **10** su matarası, **2** miğfer, palaska ve **7** çadır da alınmıştır. Ayrıca **2293** küçükbaş hayvan, **172** büyükbaş hayvan, 251.900.000 TL., 23000 dinar, 4100 DM kamulaştırılmıştır. Yine **23** elektrik trafosu, **8** petrol boru hattı, **2** PTT hattı tümden tahrip edilmiş, **1** halk eğitim merkezi, **2** okul, **1** askeri bina, **1** polis lojmanı, **43** çete ve **2** ajanın evi yakılmış, yapılan bu eylemlerde devlete milyarlarca zarar verdirilmiştir.

❑ Bu ay içerisinde savaşta **1** uçak, **2** helikopter, **25** cemse, **10** panzer, **4** jip, **4** tank, **1** karayel, **3** dozer, **3** tanker, **3** traktör, **1** pikap, **8** taksi, **7** minibüs, **2** kamyon, **2** YSE aracı gerillalarca darbelenmiştir. Bütün bu araçlar büyük oranda tahrip olmuş ve kullanılamaz hale gelmiştir.

❑ Geliştirilen bu eylemler sonucu paniğe kapılan ve içerisinde bulunduğu durumu farkeden 30 çete silah bırakmıştır. Çetelerin silah bıraktığı alanlar tümden gerillaların denetimi altına girmiştir.

1 Ağustos 1994
ARGK Botan-Behdinan Basın Bürosu

KAŞURİ'DE GERİLLANIN HAREKETLİ SAVAŞI

Gerilla güçleri, 19 Temmuz 1994 tarihinde Hakkari'ye bağlı Kaşuri alanı Serbesta Taburu'na yönelik kapsamlı bir eylem düzenlediler. Eylem esnasında Anoş-Serbesta ve Serbesta-Aşut yolları gerillalarca kesildi. Tabura düzenlenen gerilla baskınında 60'a yakın asker öldürüldü. Ayrıca 1 düşman mevzisi de tümüyle düşürülerek, içinde bulunan tüm askerler de öldürüldü. Eylemde tabur binası tümden yanarken, gerillaların geri çekilmeleri esnasında 2 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı. Gerillaların yollara döşedikleri mayınların patlaması sonucu ise 1 panzer imha oldu. Eylemde 1 adet A-6 uçaksavar silahı, 1 adet 60'lık havan topu ve namlusu, 1 adet MG-3, 7 adet G-3, 2 adet B-7, 1 adet kalaşnikof, 1 adet lav silahı, 1 adet telsiz, 3 adet G-3 şarjörü ve 1 adet teyp gerillalar tarafından ele geçirildi.

HELENA'YA GERİLLA BASKINI

ARGK gerillaları 21 Temmuz 1994 tarihinde Şemdinli'nin Helena taburuna baskın düzenlediler. Düşman güçleriyle gerillalar arasında iki gün üst üste yoğun çatışmalar yaşandı. Bu çatışmalarda 30 düşman askeri öldürülürken, tabur binası büyük oranda tahrip oldu. Yine düşmana ait 1 kobra helikopteri de gerillalar tarafından düşürüldü.

AĞRI'DA DÜŞMAN OPERASYONU

2 Ağustos 1994 tarihinde Ağrı Dağı'nda operasyon düzenleyen düşman güçlerine gerillalar saldırı düzenlediler. Sabah saatlerinde başlayan çatışmalar gün boyu devam etti. Düşman birlikleri karadan ve havadan çatışmalara katıldılar. Operasyon boyunca köyler havadan bombalanarak birçok hayvan telef oldu, köylülere ait evler de büyük oranda tahrip edildi. Çatışmalarda 1 polis, 10 asker öldürülürken, 3 asker yaralandı. 1 helikopter de gerillalar tarafından düşürüldü.

ARGK'DEN İNTİKAM EYLEMİ

6 Ağustos 1994 tarihinde Şemdinli'nin Gırana karakoluna yönelik bir saldırı düzenleyen gerillalar düşman güçlerinin konumlandığı tepeyi ele geçirdiler. Tepede çıkan çatışmada 30 asker öldürüldü. Gerillaların, geçtiğimiz haftalarda Cudi'de düşman güçlerinin düzenledikleri operasyonda esir düşen, kulakları ve gırtlakları kesilerek şehit edilen gerillaların intikamını almak için düzenledikleri bu eylemde ayrıca 1 adet BKC, 1 adet BKC yedek namlusu, 1 adet MG-3, 1 adet B-7, 1 adet lav silahı, 9 adet G-3, 4 adet el telsizi, 3 adet havan roketi, 3 adet B-7 roketi, 36 adet G-3 şarjörü, 10 adet el bombası, 600 adet BKC mermisi ve şeridi, 600 adet MG-3 mermisi ve şeridi, 9 adet bombaatar roketi, 1 adet Grinof sandığı, 1 adet BKC sandığı, 10 adet sırt çantası, 1 adet dürbün, 7 adet yağmurluk, 1 adet radyo, 2 adet teyp, 1 adet ışıldak tabancası, 3 adet ışıldak mermisi, 2 adet askeri yelek, 1 adet telsiz aküsü, 3 adet su matarası, 2 adet saat, ölen askerlere ait kimlik ve mektuplar gerillalar tarafından ele geçirildi.

ARGK KÖY YIKIMLARINI ENGELLEDİ

Son dönemlerde yüzlerce köyü yakıp-yıkarak sivil savunmasız insanları göç ettiren düşman güçleri, 5 Ağustos 1994 tarihinde Kaşuri alanında devam ettirdikleri operasyonlarda Meva ve Bedux köylerini yıkmak isterken, gerillalar tarafından bu köyler çembere alınarak köylerin yıkım ve boşaltmaları durduruldu. Burada düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 12 asker öldü, 7 asker de yaralandı.

DÜŞMANIN SIZMA TAKTİĞİ BOŞA ÇIKARILDI

6 Ağustos 1994 tarihinde Yüksekova-Dıre mıntıkası Kambere köyü yakınlarında düşman güçleri ARGK gerillaları arasına sızma yapmak isterken gerillaların pusu atması sonucu 20 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Gerillaların bu eylemi ardından çılgınlaşan düşman güçleri çevreyi rastgele tarayarak halktan birçok kişinin yaralanmasına yol açtı.

KÜRDİSTAN'DA KORUCULUK ÇÖZÜLÜYOR

PKK 3. Ulusal Konferansı'nda korucular ilişkin aldığı af kararı ardından korucular hemen her alanda silahlarını ya TC'ye ya gerillalara teslim ederek koruculuğu bırakmaktadırlar. Son dönemlerde TC tüm Kürdistan halkına olduğu gibi kendi işbirlikçileri olan korucuları da tutuklamakta, göç ettirmekte, dağıttığı silahları tekrar almakta ve korucuların yaşadıkları köyleri yakıp-yıkmaktadır. TC'nin Kürdistan'da yıllardan beri geliştirdiği koruculuk sistemi artık her geçen gün onun başına bela olmaktadır. Örneğin Şemdinli'ye bağlı Begolte köyünden 4 korucudan 2'si devlet tarafından öldürüldü, 2'si de halen kayıptır. Yine Hakkari'de 15 korucu silahlarıyla birlikte ge-

rillalara sığındı. Ayrıca Yüksekova'ya bağlı Yeşiltaş köyü Darıca mezrası korucuları (47 kişi) silahlarını bırakarak koruculara koruculuğu bırakmaları yönünde çağrıda bulundular. Bütün bu örnekler Türk sömürgeciliğinin artık Kürdistan'da bütün dayanaklarının kendisine yöneldiğini göstermektedir.

TC GÜNEY KÜRDİSTAN'DA PROVOKASYON PEŞİNDE

6-8 Ağustos tarihleri arasında Metinan, Hıror ve Haftanin alanları Türk savaş uçaklarınca bombalandı. Bombalamalarda çok sayıda sivil yaralanırken, 8 YNK'li öldü, 5 YNK'li de yaralandı. 15 Ağustos öncesi TC'nin Güney Kürdistan'ı bombalaması, önümüzdeki dönemlerde sınır ötesi operasyonlara girişeceğinin işaretleri olmakla birlikte, "terörü bitiriyoruz" imajı yaratarak kamuoyunda psikolojik üstünlük sağlamak istiyor.

Yine 1992 yılında Güney Savaşı öncesi TC, Güney Kürdistan'ı yoğunca bombalayarak savaşın zeminini oluşturmuştu. TC'nin son operasyonları ve hava bombardımanlarındaki temel amaç ise geçmişteki gibi KDP'yi ve Güney halkını Kuzey'e karşı düşmanca bir çatışma ortamına çekmek, diğer yandan da tampon bir bölge oluşturmak istemesinden dolayıdır. Fakat halkımız artık eskisi gibi düşmanın bu tür politikalarına alet olmayacaktır. Düşmanın bu politikaları ters tepecektir. Yaşadığımız süreç ne 1992, ne de başka bir süreçtir. Şimdi halkımız ve öncüsü iktidarlaşma ve düşmanı Kürdistan'dan söküp atma sürecine girmiştir.

GENÇ'TE 10. SAVAŞ YILI KUTLAMALARI

24 Temmuz 1994 tarihinde Genç'te düşmanın konumlandığı bir noktaya gerillaların baskın düzenlemesi sonucu 12 asker öldürüldü.

1 Ağustos 1994 tarihinde de Genç'in Zıkıte köyü yoluna gerillaların döşedikleri mayının patlaması sonucu 5 korucu öldü, 3 korucu da yaralandı.

7 Ağustos 1994 tarihinde ise Genç Şatos karakoluna baskın düzenleyen ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2'si subay olmak üzere toplam 12 asker öldürüldü. Eylem ardından düşman güçlerinin rastgele halkı taraması sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı. Halktan onlarca insan da tutuk-lanarak işkenceden geçirildi.

15 AĞUSTOS ÖNCESİ HAKKARİ'DE ARGK EYLEMİ

15 Ağustos Atılımı vesilesiyle ARGK gerillaları Hakkari merkezde TC'ye ait kurum-kuruluşları ağır silahlarla taradılar. TEK binası tümden yakılarak, TEK'e ait 1 adet telsiz, 1 adet telefon, 2 adet teyp ve çok sayıda elektronik malzemeye el konuldu. Ayrıca dev-lete ait 15 araca benzin dökülerek yakıldı. Müdahaleye giden düşman güçleriyle çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü, 1 panzer tahrip edildi. Bu eylemde 6 milyar lira civarında maddi hasar meydana geldi. Eylem sonrası düşman Hakkari merkezine tanklarla girerek halka gözdağı verdi ve birçok yurtseveri tutuk-ladı.

ŞIRNAK-ERUH YOLUNDA 18 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

9 Ağustos 1994 tarihinde Şırnak-Eruh yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Düşman birlikleri tank ve panzerlerle müdahale etmek isterken gerillaların attıkları pusuda 18 asker öldürüldü. Düşman birliklerinin daha sonra çevreyi rastgele taraması sonucu birçok köylü yaralandı.

Yine aynı gün Perwer, Şemdi, Hakkari'nin kuzeyinde gerilla birlikleri bir eylem hazırlığındayken, düşman birlikleri 15 cemselik bir güçle gerillaların konumlandığı alanı kuşatmak istedi. Gerillalar düşmanın çemberini yararak düşman birliklerine pusu attılar. Pusuda 13 asker öldürüldü.

KÜRDİSTAN'DA 15 AĞUSTOS EYLEMLİLİKLERİ

15 Ağustos'un 11. yılına girerken, gerillaları bütün Kürdistan'da atakta. 11 Ağustos günü ARGK gerillaları Pervari, Habur, Kozluk, Genç, Sason, Diyarbakır, Bingöl, Tatvan, Mutki ve Batman'da başta düşman birlikleri olmak üzere taburlar, garnizonlar, karakollar ve devlete ait kurum-kuruluşlara saldırılar düzenlediler. Saldırılarda çok sayıda kamu binası tahrip olurken TC'ye milyarlarca lira zarar verildi. Pervari alanında üç karakola birden baskın düzenleyen gerillalar bir karakolu imha ettiler. Karakol içinde bulunanların hepsi öldürüldü.

Yine Pervari'ye bağlı Cuxa ve Divero alanlarında gerillaların düşman karakollarına düzenledikleri saldırılarda 50'den fazla asker ve 30 korucu öldürüldü, 30 asker de yaralandı. 3 asker de gerillalar tarafından esir alınırken 3 gerilla da yaralandı. Eylemde 4 adet kalaşnikof, 9 adet G-3, 11 adet G-3 şarjörü, 3 sandık BKC mermisi, 7 çadır, 10 adet sırt çantası, 1 adet MG-3 ve 2 adet dürbüne gerillalar el koydular. Düşman güçleri daha sonra ölülerini helikopterlerle taşıdılar.

Aynı gün Batman'ın Kozluk ilçesi Melatan dağlarında operasyona çıkan özel tim elemanları ve koruculardan oluşan birliklere, gerillalar tarafından pusu atıldı. Pusuda 1 korucubaşı ve 9 korucu öldürülürken, 8 özel tim elemanı da yaralandı.

Ayrıca 10 Ağustos'ta Van-Bahçesaray yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Gerilla kontrolünden kaçmak isteyen 1 korucu minibüsü gerillalar tarafından imha edildi. Minibüste bulunan 10 korucu öldü. Ayrıca Bahçesaray eski belediye başkanının oğlu ve 1 korucu yakını gerillalar tarafından sorgusu yapılmak için gözaltına alındı.

Öte yandan Uludere'ye bağlı Kela Meme alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 11 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. Olay ardından düşman birlikleri Uludere'de halktan birçok kişiyi tutukladı.

SERHAT'TA GERİLLA VURUYOR

Aralık'a bağlı Hıdırlı köyünde seyyar bir karakol kuran düşman birliklerine gerillalar baskın düzenledi. Baskında 20 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Baskında 1 adet MG-3, 8 adet portatif G-3, 1 adet MG-3 yedek namlusu, 8 adet G-3 şarjörü, 1000 adet MG-3 mermisi ve şeritleri, 1 adet ışıldak mermisi, 2 adet çanta ve 1 adet dürbüne gerillalar el koydular.

ULUSLARARASI KIZILHAÇ ÖRGÜTÜ'NE

Konu: Esir asker teslimi

15.05.1994 tarihinde TC 5. Ballı sınır taburundan firar eden bir asker gerilla güçlerimiz tarafından yakalanmıştır. 21.06.1994 tarihinde ise silahlı gerilla güçlerimizin TC'ye ait Uludere Andaç taburuna yaptıkları eylemde 1 TC askeri esir alınmıştır.

Daha önce de açıkladığımız ve pratikte de gösterdiğimiz gibi, özellikle esirler konusunda tüm uluslararası sözleşmeleri kabul etmekte ve can güvenliklerinin sağlanması durumunda ülkelerine veya can güvenlikleri sağlanmazsa uluslararası kuruluşlara teslim etmekteyiz.

Bu nedenle elimizde esir olarak bulunan 03.01.1973 İstanbul doğumlu, Şehri ve İlyas'tan olma, Kayışdağı Mah. Nusret Sok. No.34 Kadıköy-İstanbul adresinde oturan **Yalçın Yaşar** ve 1973 Muş doğumlu, Rabia ve Fevzi'den olma, Yaylalıkapı Mah. Görkem Sok. No.12 Turgutlu-Manisa adresinde oturan **Mehmet Nuri Aykut**'un tarafınızdan teslim alınması ve her iki askerin de kendi ifadeleri ile Türkiye'de can güvenliklerinin sağlanamayacağından dolayı, can güvenlikleri sağlanarak kendi istemleri olan Fransa'ya gönderilmek üzere işlemlere başlamanızı talep ediyoruz.

Saygılarımızla.

27 Temmuz 1994
PKK-Merkez Komitesi (MK)

KAMUOYUNA

Sömürgeci-faşist TC güçleri ile ulusal kurtuluş ordumuz ARGK gerillaları arasındaki savaş son günlerde daha da yoğunluk kazanmıştır. Güçlerimiz TC ordusuna ağır darbeler indirirken, 15.05.1994 tarihinde Şırnak-Uludere, Beşinci Ballı (Şuwet) jandarma sınır taburundan firar eden **Yalçın Yaşar** adlı asker ARGK gerilla birlikleri tarafından yakalanmıştır. Yine 21.06.1994 tarihinde Uludere'nin Andaç (Anêş) taburuna ve Ballaska (Şıkefta Rêş) tepecilerine yapılan saldırıda da **Mehmet Nuri Aykut** adlı asker gerilla güçlerimizce esir alınmıştır.

Savaşın şiddetlenmesiyle faşist ordudaki firar olayları daha da artmıştır. Ancak sömürgeci-faşist ordunun içindeki askerler yalan, propaganda ve aldatmadan dolayı içine girdikleri savaşın ciddiyetini de kavrayamamışlardır.

ARGK gerilla birliklerinin elinde bulunan her iki askerle yaptığımız görüşmeler neticesinde TC'nin içine girmiş olduğu handikap ve bunalım anlaşılır olmaktadır. Bunlar askerlerin açıklama ve değerlendirmelerinde açıkça görülmektedir. TC, Kürdistan'a gönderdiği askerlerine özellikle "PKK'ye teslim olmayın. Çünkü onlar sizleri işkenceyle öldüreceklerdir" veya "son kurşunu kendinize sıkın, ama kesinlikle teslim olmayın" gibi sözlerle, zorla askere aldığı halk çocuklarını kandırmakta, onları düşünce ve duygularından arındırmaktadır. Robot haline getirdiği bu gençlere daha sonra ya Kürt halkını katliamdan geçirtip, köylerini, arazilerini yaktırmakta, ya da onları gerillanın üzerine göndermektedir. Askerler de tanımadıkları, bilmedikleri bu savaşta ya ölmekte, ya da delirmektedirler. Her ikisine kurban gitmek istemeyenler ise bir yolunu bulup firar etmektedirler.

ARGK gerilla birliklerinin elinde bulunan her iki asker de can güvenliklerinin sağlanmasından sonra uluslararası kuruluşlara teslim edilecektir. Basına ve kamuoyuna duyurulur.

PKK Botan-Behdinan Eyaleti
Basın Sözcülüğü

Uludere-Haftanin bölgesi basın-yayın biriminin Güney Kürdistan'a göç ettirilen yurtsever köylülerle yaptığı röportaj

"Sınırı çıplak ayaklarla geçtim halen ayakkabısızım ama ülkemdeyim, mutluyum"

"Yüzyıllardır dedelerimizin yaşadıkları vatanımızı terk etmedik, terk etmeyeceğiz..."

"Yüzyıllardır dedelerimizin yaşadıkları bu toprakları terk etmedik, terk etmeyeceğiz. TC'nin bizlere, biz kadınlara yaptığı hakaretleri unutmayarak, canımızı dişimize takarak direnmeye çalışıyoruz. Devlet bize yaptığı zulmün hesabını bu topraklarda verecektir."

TC devletinin politikasını benimsemeyen, bunu da 27 Mart yerel seçimlerini protesto ederek kanıtlayan yurtsever Uludere köylüleri seçim öncesi ve sonrasında, saldırılar karşısında zorunlu olarak topraklarından, köylerinden kopartılarak Güney Kürdistan sınırına yığılmışlardır.

Kendi halkına ihanet anlamına gelen koruculuk ve ajanlığı kabul etmediklerinden dolayı TC ordu güçleri tarafından zorla göç ettirilen yurtsever köylüler, şu an da binlerle ifade edilebilecek sayıda, sınır hattı boyunca konumlanmış durumdadırlar.

Düşmanın tehdit ve baskılarından dolayı buraya gelen halk perişan bir durumu yaşamakta olup, her çadırda 3-4 aile barınmaktadır.

Halkın durumunu yerinde görmek ve yapılan vahşeti kendilerinden dinlemek için köylülerle yapılan röportajda tüyler ürpertici olaylar ortaya çıkmaktadır. Özellikle 26 Mart 1994 tarihinde (yerel seçimlerden bir gün önce), TC savaş uçaklarının 2 saati aşkın hava bombardımanına maruz kalıp birçok ölü ve yaralı veren Uludere'nin Şiriş-Sapaca köylüleri ile çevrede bulunan birçok yurtsever köy halkına (bunlar köylerinden zorla göç ettirilerek şu an Güney Kürdistan sınırında bulunmaktadırlar) sorduğumuz sorulara aldığımız cevaplar içler acısı olup, dehşet vericidir.

– Bildiğiniz gibi TC'nin Kürt halkına yönelik saldırıları ve katliamları gittikçe yoğunlaşmaktadır. En somut örneklerinden biri de sizin köyde yaşanmıştır. Bize kısaca yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

25 yaşında olan A.T. isimli bir genç: "Uludere'nin Şiriş-Sapaca köyündenim. Gerilla arkadaşlarla olan ilişkilerimiz eskiye dayanıyor. Türk devleti son zamanlarda gerillayla başedemediğinden biz savunmasız sivil köylülere yönelmektedir. Esas amacı yurtseverlikten bizi uzaklaştırmak, gerillalarla bağımızı koparmaktır. Ama koparamıyor. TC askerleri sürekli köyümüze baskı yapmaktadırlar. Bize koruculuğu ve ihaneti dayatıyorlardı. Biz bunu topluca kabul etmeyince 19 Ağustos 1990 tarihinde köyümüze operasyon yapıp "Siz Apocusunuz, teröristsiniz" diyerek jop ve dipçiklerle köyün dışına çıkardılar. Sonra köyümüzü ateşe verdiler. 70 hanelik olan köyümüzü alevler içinde bırakıp bizi de zorla Repin (Yeşilyuva) köyüne yerleştirdiler. 1991 baharında bizi tehdit etmelerine rağmen köyümüze tekrar yerleştik. Yerleştikten sonra baskılarını daha da artırdılar. En son 27 Mart 1994 tarihinde, yerel seçimlerde oy kullanmayacağımızı bildiklerinden dolayı bir gün önce 4 savaş uçağı ve bir helikopterle köyümüzü aralıksız olarak bombardımana tabi tuttular. 5 ölü, 15 yaralımız oldu. Köyde taş üstünde taş bırakmadılar. Her tarafı yerle bir ettiler. O günün korkunç saldırısını unutamıyorum."

A. A. adında Şiriş'e komşu köy olan Mijin (Akduman)'de oturan bir genç: "Köyümüz 250-300 haneliktir. Bizim köyün başına yapılmadık hiçbir şey kalmadı. TC bize de sürekli baskı uygulayarak koruculuğu dayatıyordu. Tehdit ediyorlardı. 1994'ün başında köyümüzde tüm köy halkının gözleri önünde Muhammed Ahmet, Zafer Haci ve Mustafa Osman adlı 3 yurtsever köylüyü kurşuna dizdiler. 2 köylüyü de tutuklayıp kendileriyle birlikte götürdüler. Kendilerinden halen hiçbir haber alamadık. Yine köyümüzü her gün 2-3 defa havan topları ile dövüyorlardı. Rahat bir şekilde dışarıya çıkamıyorduk. Her gün köyün ortasına havan topları atılıyordu. Köyün çevresinde otlayan hayvanlarımızı adeta nişan tahtasına çevirdiler. Her köye giriş-çıkışlarında ellerindeki silahlarla sürüleri tarayarak yüzlerce hayvanımızı telef ettiler. Bu ne biçim vahşet, bu ne biçim insanlık!

11 yaşlarında Abdullah U. isimli bir çocuk: "Çok korktuk. Uçak seslerini duyduğumda hemen korkudan kalbim atıyor. Çünkü hava bombardımanından tesadüfen kurtuldum. Bombardımandan bir gün önce de askerler bizim köye geldiler. Rastgele çevreyi tarıyorlardı. Tek tek evlerimize girip un, şeker, mercimek, bulgur, pirinç ve tuz torbalarını karıştırıp haydi yiyin diyorlardı. Ben askerleri gördüğümde

hep nefret ediyordum."

Bir bayan (evli, çocuk sahibi): "Çete ve askerler her gün köyümüze gelip baskın yapıyorlardı. Yine bir gün bir baskında tüm erkekleri köyün içinde topladılar. Ellerindeki çubuklarla erkeklerin k... sok.., sonra pisliği yedirttiler. Evlerde bulunan tüm eşyaları kırıp sokağa attılar. Sonra kırık cam parçalarının üzerinde hoplattırdılar. Tek istedikleri şey, babalarımızın, abilerimizin çete olmalarıydı. Bu vahşeti hayatımda duymadım, görmedim. Ama tüm bunlara köyümüzde tanık oldum."

Aynı köyden K.K. isimli bayan: "Askerler köyümüze baskın yaptılar. İki amcaoğlumu da öldürdüler. Panzere bağlayıp caddelerde sürüklediler. Bir kardeşimi de devlet götürdü. 11 yıldır halen kendisinden haber alamadık. Diğer bir kardeşimi ise 7 ay önce götürdüler, ondan da haber alamadık. Ama devlet bu yaptıklarıyla ne köyümüzü çeteleştirebildi, ne de bizi Kürtlükten uzaklaştırabildi. Bu vahşetin yanısıra biz bayanlara da her türlü hakaretler yapılıyordu. Bu bizim daha da kenetlenmemizi, bir olmamızı sağlıyordu. Ve devlet bu yaptıklarıyla kendini kurtaramayacaktır."

– Güney'e gelişinizi ve buradaki durumunuzu anlatır mısınız?

A. A. adındaki genç bir köylü: "Esas olarak şunları aktarmak istiyorum: TC devleti, sürekli insani özellikleri taşımayan bir baskı, vahşeti köyümüze (Mijin) ve diğer yurtsever köylere karşı uygulamaktaydı. Artık köyde fazla kalmanın bir anlamı kalmadı. Sesimizi, bize uygulanan bu vahşeti dışarıya yansıtamıyorduk.

Devlet bu yaptıklarıyla yetinmeyip, çevremizi korucu köylerle çembere alıyor, her türlü ihtiyaçlarımıza uzun süreli ambargo uygulayarak bizi sindirmek istiyordu. En son elektrikleri de kestiler. Vahşet dizboyu olunca biz köylüler kendimizi korumak, savunmak ve sesimizi duyurmak için Güney Kürdistan sınırına (örgütlü bir şekilde) gelmeyi uygun bulduk. Yani önümüzde iki yol vardı. Birincisi köyü terk etmek, ikincisi ise korucu olup, kendi halkımıza ihanet edip şerefsizce yaşamak. Tabii biz birinci yolu seçtik.

Kuzey'den Güney'e doğru sınırı geçerken, o dondurucu soğukta bebeklerimiz, çoluk-çocuklarımız sırtımızda günlerce yol alırken bile, TC devletinin sınırda bulunan karakolları tarafından sürekli havan atışına tabi tutulduk. Yolda 4 yaşında bir kız çocuğu top parçalarının isabeti sonucu öldü. Birçok çocuk, genç, ihtiyar da yaralandı."

X. adlı yurtsever bir ihtiyar: "Aslında yurtsever olan tüm köylere yapılanlar aynıdır. Bize uygulanan ambargo ve bunun üzerine yapılan tutuklama, hakaret, katletmeler de eklenince, şerefli bir yaşam için buraya geçmemiz dışında başka bir çaremiz kalmadı. Yaşlı, genç, çocuk, kadın hepimiz günlerce o dondurucu soğukta yollara düştük. Düşe kalka, aç susuz, uykusuz bir şekilde, adeta ölümle mücadele ederek güç bela buraya ulaşabildik. Biz köyümüzden çıktık ama toprağımızı terk etmedik. TC'nin uyguladığı vahşet, baskı ve göç ettirmeye karşı Batı'nın sessiz kalışını kınamak, insani hak istemimizi daha iyi duyurmak için buraya geldik. Bizlere hayvan gibi bir yaşam dayatıyorlar. Bunu hiçbir insanın kabul edemeyeceği gibi biz de kabul etmedik. Diğer insanlar gibi özgür bir yaşam için buraya geldik. Burada çok kıt olanaklarla idare etmeye çalışıyoruz. Birçok aile halen çadırlardadır. Her çadırda 3-4 aile barınıyoruz, birbirimize destek vererek yaşıyoruz."

N. adlı 60 yaşlarında bir ihtiyar: "Tüm köylülerimiz gibi ben de her türlü zorluğu-zahmeti göze alarak, yaşayarak ailemle beraber buraya geldim. Binlerce insan bu kısa sürede geldi. İlk geldiğimizde 5-6 aileydik. Şu anda da sıkıntı çektiğimiz durumlar var. (Çadır, battaniye, erzak vb.) Ama namuslu bir yaşam için zorluklara da göğüs geriyoruz. Burada hiçbir ailenin durumu diğerlerinden farklı değil. Varımız-yoğumuz neyse birlikte idare etmeye çalışıyoruz.

Türk devletini savaş uçakları, keşif uçakları her gün üzerimizden geçiyorlar. Çevremize bombardıman yapıyorlar. Henüz direkt bir saldırı olmadı. Ama bu barbar vahşi devlet bunu her an yapabilir. Bundan dolayı Avrupa'nın, BM'nin durumlarımıza karşı duyarlı olmasını istiyoruz."

K. adlı bir bayan: "Biz sınırı aşarken çok zorlandık. Çocuklarımız neredeyse donacaklardı. Devlet bir battaniye bile almamızı engelledi. Biz köy kadınları da birbirimize destek vererek geldik. Sınırı çıplak ayaklarla geçtim, halen ayakkabısızım, ama ülkemdeyim, mutluyum. Yüzyıllardır dedelerimizin yaşadıkları bu toprakları terk etmedik, terk etmeyeceğiz. TC'nin bizlere, biz kadınlara yaptığı hakaretleri unutmayarak, canımızı dişimize takarak direnmeye çalışıyoruz. Devlet bize yaptığı zulmün hesabını bu topraklarda verecektir. Biz Kürt kadınlarının başına gelenler tüm dünya kadınlarının duyarlı olmasını, kadın onurunu çiğnetmemek için destek sunmalarını istiyoruz.

– Uludere-Haftanin:

Başka söylemek istediğiniz bir şey var mı?

X. adlı, TC'nin hava bombardımanında yaralanan 40 yaşlarında Sapaca köyünden bir kadın: "Her şeyimizle direnmeye çalışıyoruz ve hiçbir zaman devletin politikasını benimsemeyeceğiz. Hakkımızı aramanın tüm yollarına başvuracağız. Tüm insani kurum ve kuruluşların bize karşı duyarlı olmalarını, bu savaşı bir an önce durdurmak için girişimlerde bulunmalarını istiyoruz."

Yine A. A. adlı köylü: "Bizlere dayatılan ihaneti, hayvan gibi yaşamı kabul etmeyeceğiz, karşısında olacağız. Dünya kamuoyunun sessiz kalmamasını diliyoruz. Burada insanlık katlediliyor."

Mijin köyünden bir bayan da son olarak şunları dile getirdi: "Topraklarımızı terk etmedik, terk etmeyeceğiz. Tüm insanlar gibi yaşamak istediğimizi, bunun için çalıştığımızı belirtmek istiyorum. Kürt kadınlarının artık kölelikten kurtulması gerektiğine inanıyor, güveniyoruz.

Köylerimizi cehenneme çeviren TC'den intikamı her zaman, her yerde alacağız. Topraklarımızı çocuklarımızın yaşayabileceği bir cennete çevireceğiz."

Yurtsever köylülerle yapılan bu kısa röportaj da içler acısı durumlarını anlatırken, halen saldırının korkunç psikolojisi gözlerden okunmaktaydı. TC devletine karşı içlerinde besledikleri bir öfke, bir kin vardı her sözlerinde. Suçları yoktu sadece insanım, özgür yaşamak istiyorum dedikleri için bunlar gelmişti başlarına. Yine de bir umut, bir inanç vardı hepsinin gözlerinde.

"Devlet bu yaptıklarıyla ne köyümüzü çeteleştirebildi, ne de bizi Kürtlükten uzaklaştırabildi. Bu vahşetin yanısıra biz bayanlara da her türlü hakaretler yapılıyordu. Bu bizim daha da kenetlenmemizi, bir olmamızı sağlıyordu. Ve devlet bu yaptıklarıyla kendini kurtaramayacaktır."

"Topraklarımızı terk etmedik, terk etmeyeceğiz. Tüm insanlar gibi yaşamak istediğimizi, bunun için çalıştığımızı belirtmek istiyorum. Köylerimizi cehenneme çeviren TC'den intikamı her zaman, her yerde alacağız. Topraklarımızı çocuklarımızın yaşayabileceği bir cennete çevireceğiz."

Kürdistan İslam Hareketi:

KÜRT SORUNU VE İSLAM PANELİ

■ "TC'nin özellikle Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta kullandığı esas araçlar, yalandır, hem kendi halkını, hem de dünya kamuoyunu aldatmak, İslam dininin reddettiği zulme dayalı ırkçılıktır. En fazla kullandığı ve bel bağladığı savaş araçlarının başında ise İslam dini gelmektedir."

■ "Biz bu panele bazı güçleri Kürdistan sorunu konusunda Kur'an hakemliğine davet ettik. Kur'an'ın hakemliğinden kaçan Kürt tarafı değil, Türk devleti ve onun din maskeli savunucuları oldu. Bu açıdan da panelin önemli bir işlev gördüğüne inanıyoruz."

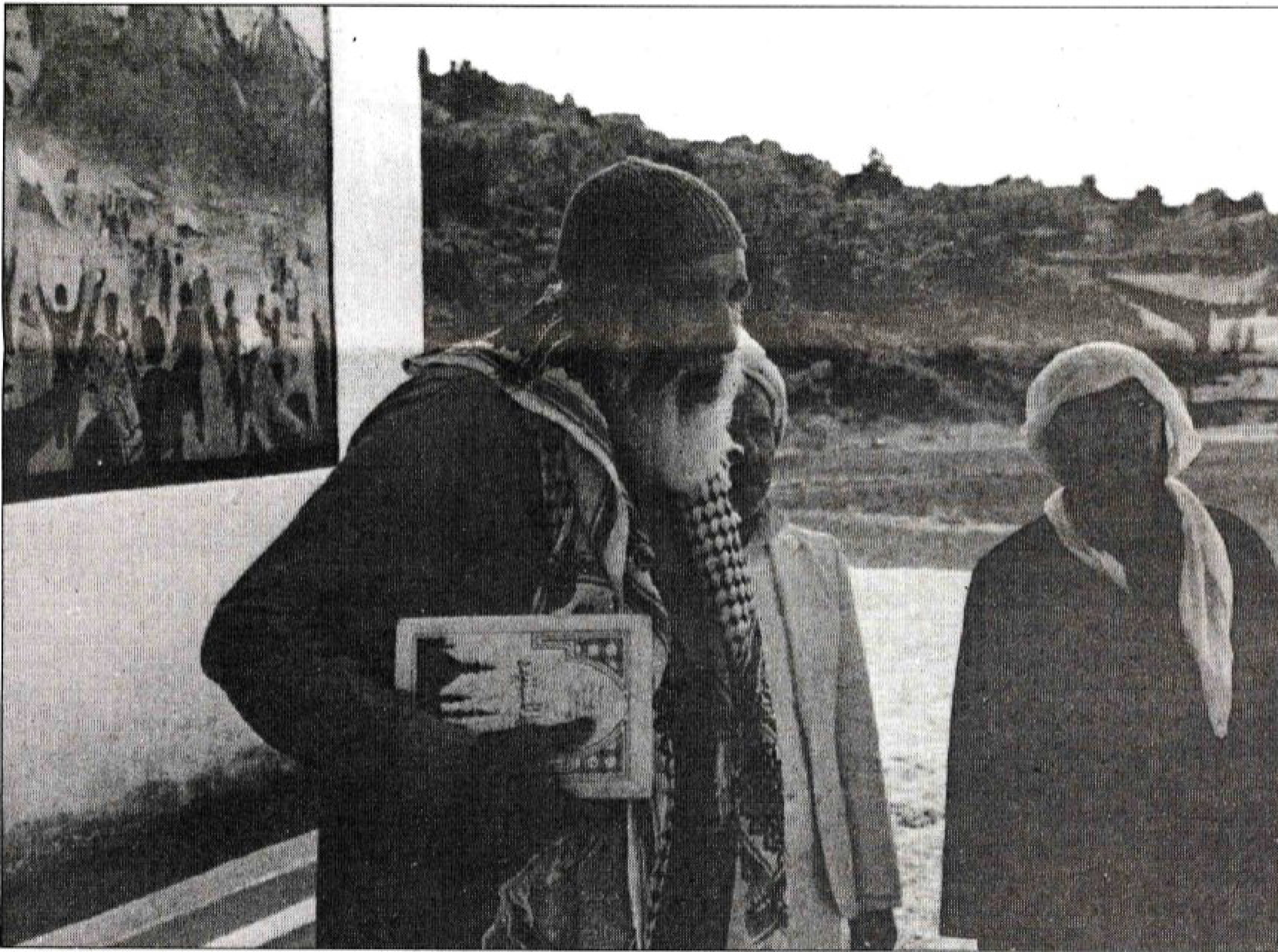
Bilindiği gibi Türk devleti Kürdistan halkına karşı çok kirli ve haksız bir savaş açmış durumdadır. Bu savaşın amaç, araç ve sonuçlarını teorik olarak değil, pratikte yaşananların sadece bazılarını aktarmaya çalışacağız.

Türk devletinin bu kirli ve haksız savaştaki amacı Kürdistan halkının gaspedilmiş insani ve doğal tüm haklarını inkar etmek, Kürdistan halkını yok saymak, kişiliksizleştirmek, düşürmek, yeri geldiğinde kıtaları fethetmek için asker, yeri geldiğinde ucuz işgücünden yararlanarak hamal ve hizmetçi gibi kullanmak, kendi halkını ve ülkesini düşünemeyen, hatta ülkesine ve halkına yabancılaşan bir tip yaratmak, bunda ısrar etmek ve bu uğursuz durumu devam ettirmektir. Kısaca işgal edilen ve sömürgeleştirilen Kürdistan ve teslim alınan Kürdistan halkının statükosunun devam ettirilmesidir.

Bu savaşın araçları her ne kadar değişik unsurlardan oluşuyorsa da ve devlet gücü, tecrübesi, savaş tekniği bu araçlardan sayılıyorsa da, Türk devletinin esas savaş araçları bunlar değildir. TC'nin özellikle Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşta kullandığı esas araçlar, yalandır, hem kendi halkını, hem de dünya kamuoyunu aldatmak, İslam dininin reddettiği zulme dayalı ırkçılıktır. En fazla kullandığı ve bel bağladığı savaş araçlarının başında ise İslam dini gelmektedir.

İnsanlık tarihinde zulüm, haksızlık, zora dayanan yöntemler ve bunlara uygun araçlar çok kullanılmıştır. Hatta Firavun gibi kendilerini Allah yerine koyanlar da olmuştur. Ama hiçbir dönemde hiçbir baskıcı güç Türk devleti kadar, dine ikiyüzlü ve sahtekarca yaklaşmamış ve dine zarar vermemiştir. Dini yaşamayan, eskiden olduğu gibi şimdi de dini reddedenler var. Dinsiz olup da dindar görünen, dini kendi kirli emellerine alet eden, Kur'an'ı kendi küfür ve zulüm düzenine uygun olarak yorumlayan ve bu konuda başarı sağlayanlar tarihte hep olmuştur. Ama Türk devleti kadar dinle oynayan ne bir devlet var, ne de bir güç var.

Kürdistan İslam Hareketi olarak bu paneli düzenlerken, şunu söyledik: Kürdistan yakılıp yıkılıyor, bir halk katliamlardan geçiriliyor. Kürdistan sorunu büyük bir sorun olarak Ortadoğu'da gelişerek güncelliğini koruyor. Amerika, Avrupa, demokratlar, sosyalistler, komünistler bu sorunla (niyetleri ve çözüm önerileri ne olursa olsun) ilgileniyorlar. Bu sorun ulusal bir sorun olduğu kadar İslami bir sorundur da. Bizim halkımızın çoğu müslüman bir halktır, o zaman neden kendi sorunumuzla ilgilenmeyelim? Amacımız, İslami bir çerçevede insanlık adına ve özellikle de din adına yola çıktıklarını iddia edenleri ve İslami bir mücadele verdiklerini söyleyenleri bir araya getirip, geniş bir platformda söz konusu sorunu tartışıp onun çıkış nedenini, tarihini, kimlerden kaynaklandığını, barışa kimin engel olduğunu, savaşan taraflardan kimin adil bir çözüme yanaşmadığını ve çözümün nasıl olabileceğini ortaya koymaktı.

Yukarıda belirttiğimiz gibi amacımız insani bir görevi yerine getirmekti. İnsanlıktan yana olduklarını ve özellikle İslami çerçevede hareket ettiklerini iddia edenleri çağırmamızın söz konusu göreve uygun olacağını düşündüğümüzden, savaşan taraflardan biri olan ERNK'yi, Kürdistan halkının haklarını savunan bazı kurum ve kişileri, dürüst olduklarına inandığımız bazı milletvekillerini, Mısır ve Suudi Arabistan'dan din alimlerini çağırdık. Özellikle PİK (Kürdistan İslam Partisi), Refah Partisi'nin Avrupa'daki kolu olan Milli Görüş Teşkilatı ve Cemalettin Kaplan'ı çağırdık. Katılmaları için defalarca kendilerini aradık ve ısrar ettik. Bu çağrılarımıza PİK doğru yaklaşım göstermeyerek, gerçeklerden kaçarak kaçamaklı bir yol izledi. Cemalettin Kaplan ve Milli Görüş temsilcileri ise katılacaklarına dair söz vermelerine rağmen sözlerinde durmamış ve katılmamışlardır.

Cemalettin Kaplan ile Milli Görüşçüler neden gerçeklerden kaçtılar?

Cemalettin Kaplan, sözümona "Halife"dir. Federatif bir devlet kurmuş ve o devleti yönetmekle meşguldür. Bu nedenle panele katılmaya zamanı olmayabilir. Gelmeyişinin mantığı şudur: Kişi veya kurumlar halifeyi çağıramaz, ancak halife kişi veya kurumları çağırır. Halkı Hıristiyan bir saha olan Avrupa'da kendini ve kendi ailesini bile gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı koruyabilecek güçten yoksun olan bir insanın kendini halife ilan etmesi, İslam diniyle hangi ölçüde alay ettiğini siz değerli okurların taktirine bırakıyoruz.

Bunun izahı böyleyken, Milli Görüşçülerin neden katılmadıklarını açıklamakta yarar görüyoruz . Şunu unutmamak gerekir ki, Refah Partisi, kemalist TC devletinin icazeti ile kurulan ve özellikle devlet generalleri tarafından kurdurulan katıksız bir düzen partisidir. Türkiye'de var olan düzen partilerinden daha fazla kemalist ve Özel Harp Dairesi'nin emrindedir. Hatta Kürdistan sorunu karşısında diğer düzen partilerinden daha fazla ırkçı, kemalistlerden daha kemalist bir konumdadır. Özellikle İslam dinini Kürdistan halkının esareti ve köleliği için bütün partilerden daha fazla kullandığını, Peygamberimizin (S.A.V.) "Müslümanlar kardeştir" şeklindeki hadisini nasıl ikiyüzlüce ve Kürtleri aldatmak için telaffuz ettiğini, özellikle Kürdistan özgürlük mücadelesinin geliştiği bir dönemde bu tür sahtelikleri yoğun bir biçimde işlediğini görmekteyiz.

Onlara şunu sormak gerekiyor: Gerçekten "iddia" ettiğiniz gibi Müslümansanız, "iddia" diyoruz çünkü Peygamberimiz (S.A.V.) Müslümanı şöyle tarif etmiştir: *"Müslüman odur ki, Müslümanlar onun ellerinden ve dilinden zarar görmemişlerdir."* Ve adil bir düzenden yanaysanız; Peygamberimiz (S.A.V.) başka bir hadiste şöyle buyuruyor: *"Kendine istediği şeyi, Müslüman kardeşine de istemediği sürece kişinin imanı olmaz"* bu hadisin ışığı altında şunu soruyoruz: Türk halkının devlet kurmak dahil olmak üzere her türlü hakkını meşru ve haklı görüyoruz. Peki bizim Türk halkına istediğimizi onlar da Kürt halkına istiyor mu? Eğer istiyoruz diyorlarsa, Kürdistan'ın işgal altında olduğunu kabul etmeleri gerekmiyor mu? Kürdistan'ı işgal eden ve Türk halkının bağrına bastığı işgalci güç, dinsiz Türk ordusu ve generalleri değil midir? O halde bu, işgalci Türk ordusunun suçuna ortak olmak değil midir?

Bu güçlerin söz konusu hakları kabul etmeleri şurada kalsın, Kürdistan halkının yaşama hakkına bile tahammülleri yoktur. Çünkü bütün hakları elinden alınmış bir insan yaşama hakkına sahip değil demektir. Çünkü yaşam bütün hakların toplamıdır.

Böyle bir zihniyete sahip olan bir güç, Kürdistan halkının inisiyatifi ile gerçekleşecek herhangi bir toplantıya elbette gelmez. Yine sözü edilen güç, kemalist olduğu halde kemalist devletten bağımsız ve izin almadan hareket edemez.

Atatürk ve kemalizm aleyhinde konuşmakla anti-Atatürk ve anti-kemalist olunmaz. Çünkü Atatürk ve kemalizm aleyhinde konuşmak ve muhalif cephede görünmek, Özel Harp Dairesi'nin işbölümünün sonucu ve gereğidir. Bir ajanın kendi devleti aleyhinde konuşması, hatta küfür etmesi onun devlet karşıtı olduğu anlamına gelmez. Her ne kadar görüntü o olsa da, tam tersine devletin en güvendiği kişidir. Onun devlet aleyhinde konuşması ve küfür etmesi oltaya takılan yem misalidir.

Refah Partisi'nin de kemalizme karşı görünmesi yukarıda sözü edilen gerçeğin ta kendisidir.

Bu tür toplantı ve konferansların sahte ve İslam maskeli kişi ve kurumların gerçek yüzünü ortaya çıkarması ve halkın gözü önüne sermesi bakımından etkili olacağına inanıyoruz. Çünkü uzun yıllardan beri halkımız hep din istismarcıları tarafından aldatılmış, bastırılmış ve zehiri şerbet olarak halkımıza içirilmiştir. İşte bu tür etkinliklerle şerbet olarak sunulan zehiri ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Ve aldatılmış insanlarımızın bunu idrak edip göreceklerine inanıyoruz.

Biz bu panele söz konusu güçleri Kürdistan sorunu konusunda Kur'an'ı hakemliğine davet ettik. Kuran'ın hakimliğinden kaçan Kürt tarafı değil, Türk devleti ve onun din maskeli savunucuları oldu. Bu açıdan da panelin önemli bir işlev gördüğüne inanıyoruz.

Bütün Müslümanlara ve Kürdistan halkına çağrımız şudur:

İslam maskesini takan gerçek kemalistleri iyi tanıyalım.

Alman ve Fransız zindanlarında Kürt direnişi

Almanya'nın çeşitli cezaevlerinde bulunan siyasi Kürt tutuklular 10 Ağustos 1994 günü yaptıkları bir açıklamada TC'nin katliamlarını protesto etmek ve Almanya'nın bundaki suç ortaklığını ve baskılarını kınamak amacıyla süresiz açlık grevine başladıklarını duyurdular. Bu açlık grevi eyleminin kısa sürede siyasi Kürt tutukluların bulunduğu bütün cezaevlerine yayılacağı bildirildi.

Almanya'nın özellikle 1993 yılı sonlarından bu yana tutukladığı Kürtler değişik merkezlerdeki cezaevlerinde bulunuyorlar. Ağırlıklı olarak Bavyera, Hessen ve Kuzey Ren Westfalya eyaletlerinde tutuklu bulunan Kürtlerin çeşitli yasaklamalarla, baskılarla karşı karşıya oldukları ve bu nedenle yakınları ve diğer tutuklularla ilişkileri kopuk durumda olduğu açıklandı. Çeşitli tehditlerle sindirilmeye ve ajanlaştırılmaya çalışılan siyasi Kürt tutukluların sayısının 200 civarında olduğu sanılıyor.

AÇLIK GREVİNİN TALEPLERİ

- Türk rejimine yapılan tüm ekonomik, siyasi ve askeri yardımlar durdurulmalıdır!
- Kürt halkının varlığı ve ulusal kimliği kabul edilmelidir!
- Almanya'nın Kürt örgütlerine yönelik tüm yasaklama kararları derhal geri alınmalıdır!
- Tüm Kürt siyasi tutukluları derhal serbest bırakılmalıdır!
- Kürtleri ajanlaştırma faaliyetlerine son verilmeli ve Türk MİT'inin çalışmaları durdurulmalıdır!
- Kürt siyasi tutsakları Türk rejimine iade edilmemelidir!
- Kürtlerin Almanya'da terörize edilmesine son verilmelidir!
- Kürt halkına karşı uygulanan soykırım uygulamalarına son verilmelidir!

Süresiz açlık grevine başlayan Kürt tutuklular, yaptıkları açıklamada, Türk sömürgeciliğinin Kürdistan halkına karşı tam bir soykırım politikası yürüttüğünü, bu arada her gün insanları katlettiğini, köyleri yakıp yıktığını, Kürdistan coğrafyasını tahrip ettiğini, bu temelde Kürdistan'ı yaşanmaz bir cehenneme çevirmek istediğini belirttiler. Bütün bu insanlık dışı vahşet uygulamalarına genelde emperyalizmin, özelde ise Almanya'nın da askeri, siyasi ve ekonomik destek verdiğini, aynı suça ortaklık yaptığını açıklayan Kürt tutuklular, buna sessiz kalınmaması gerektiğini belirterek, dünya kamuoyunu Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine destek vermeye çağırdılar.

Kürdistan sorununun tek çözüm yolunun ulusal kurtuluş mücadelesinin başarısından geçtiğini belirten Kürt tutuklular, kararlılıklarını şöyle dile getirdiler:

"Kürt halkına dayatılan imhaya Diyarbakır zindanında kahramanca cevap verilmiş ve Kürt halkının kurtuluşunda mücadelenin zorunluluğu gösterilmiştir. Bizler de, bulunduğumuz alanlarda Diyarbakır zindan direniş ruhunu kendimize örnek alarak, Kürt halkına karşı içte ve dışta sürdürülen saldırılara cevap vereceğiz. Kürt halkının haklı mücadelesini hiçbir güç durduramayacaktır. Zafer savaşan Kürt halkınındır."

Öte yandan Kürt yurtseverlerine yönelik baskıları yoğunca geliştiren diğer bir emperyalist devlet de Fransa'dır. Değişik cezaevlerinde bulunan 7 Kürt tutuklu yaptıkları açıklamada TC'nin Kürdistan'da yaptığı baskı ve katliamları protesto ederken, Fransa'nın da bu politikaya destek verdiğini belirtti. Buna seyirci kalmayacaklarını belirten tutuklular, süresiz açlık grevine başladıklarını açıkladılar.

***FRANSA:** Sömürgeci özel savaş rejiminin başbakanı Tansu Çiller, Paris'e Türk ordusunun Kürdistan'daki soykırım politikasına destek aramaya gittiğinde ERNK taraftarları, ilerici ve demokratlar tarafından protesto edildi.*

Girit'te Kürdistan'la dayanışma gecesi

15 Temmuz 1994 tarihinde Yunanistan'ın Girit adası Hanya kentinde "Kürdistan halkı ile dayanışma" gecesi düzenlendi. Geceye Hanya Valisi Tilemachos Aggelopulos, Belediye Başkanı Yorgos Canakakis, Dünya Halkları Dayanışma Derneği adına Michalis Minvda, Hanya İşçi Merkezi Başkanı Manolis Kharitakis, Yunan Meclis Dış ilişkiler Grubu Sekreteri Gifis Mecheloyannis PASOK MK Üyesi Aleka Markoyaniki vb. birçok tanınmış grup ve dost katıldı. Açık hava tiyatrosunda düzenlenen gecede Başkan APO, şehitler ve Theofilos Georgiadis'in büyük posterleri asılıydı. Yapılan konuşmalarda; Kürt-Yunan dostluğu, enternasyonalist dayanışma gibi konulara dikkat çekildi. ERNK Balkan Temsilciliği adına yapılan konuşmanın, ***"Kürdistan'da gerillanın verdiği mücadele Yunan halkının 2. Dünya Savaşı'nda Alman işgalcilerine karşı verdiği mücadele kadar meşru ve kahramancadır. Bugün barışın teminatı Kürdistan dağlarındaki gerillanın savaşıdır. Kıbrıs'ın kurtuluşu Kürdistan dağlarında esen gerilla rüzgarının Akdeniz'e ulaşması ile mümkündür"*** sözleriyle tamamlandıktan sonra geceye katılanlar "Biji Serok Apo, Şehit namirin" sloganlarını attılar. Gecede Ozan Aram Yunanca, Kürtçe ve Ermenice parçalarıyla kitleyi coşturdu. Gece coşkulu halaylar çekilerek sonuçlandı.

Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği'nden

Kürdistan sorununun siyasi çözümü için çağrı!

Kuzey Kürdistan'da Kürt halkı ile Türk hükümeti arasında çetin bir savaş sürmektedir. On yıldır sürmekte olan bu büyük savaşta her iki taraftan da binlerce kişi ölmüştür.

Türk hükümetinin askeri saldırıları sadece insanların öldürülmesi ile kalmıyor, aynı zamanda Kürt köylerini bombalayarak harabeye çeviriyor, sivil Kürt köylerini sürgün ediyor ve bu saldırılarla Yukarı Mezopotamya'nın kültür ve medeniyeti de yakılıp-yıkılarak talan ediliyor. Kürdistan'da yapılan katliamlar, Yugoslavya'dakilerinden çok daha boyutlu ve kapsamlıdır.

Türk hükümeti, PKK önderliğinde varlığını sürdüren ve savunan Kürt halkına karşı bir ulusal imha savaşını sürdürüyor.

Bu savaşta açıkça görülüyor ki, Türk hükümetinin askeri yöntemler ve soykırımlar dışında başka hiçbir dayanağı kalmamıştır.

Kürdistan sorununun siyasi çözümü için PKK birçok kez çağrıda bulundu ve somut adımlar attı. Bize göre sorunun çözüm yolunu PKK göstermiştir. Türk hükümeti, buna cevap olarak sivil Kürt halkını katlederek, Kürt halkının varlığını katliamcı metodlarla yasaklamaktadır.

Bizler Kürt ve yabancı aydınlar olarak, Kürdistan sorununun siyasi yollarla çözümü için, kendini tarihe karşı sorumlu hisseden bütün dünya demokrat ve ilericilerine çağrı yapıyor ve diyoruz ki: Cinayet, katliam ve her iki halktan kanın akıtılmasının durdurulması için, Avrupa hükümetlerinin bu kirli savaşa ortak olmamaları için Türk hükümetine yapılan askeri yardımlar derhal durdurulmalı ve PKK ile Türk hükümeti arasında siyasi diyalog yolu açılmalıdır.

Türk hükümeti Kuzey Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a askeri operasyonlar düzenleyerek, Kuzey ve Güney Kürdistan'ın köylerini yerle bir etmektedir. Türk hükümeti bu operasyonları ve Kürt halkına karşı sürdürdüğü imha savaşını derhal durdurmalı ve sorunun siyasi çözümü için PKK ile masaya oturmalıdır.

(YRWK'nin bu çağrısını çeşitli mesleklerden 360 aydın imzalamıştır.)

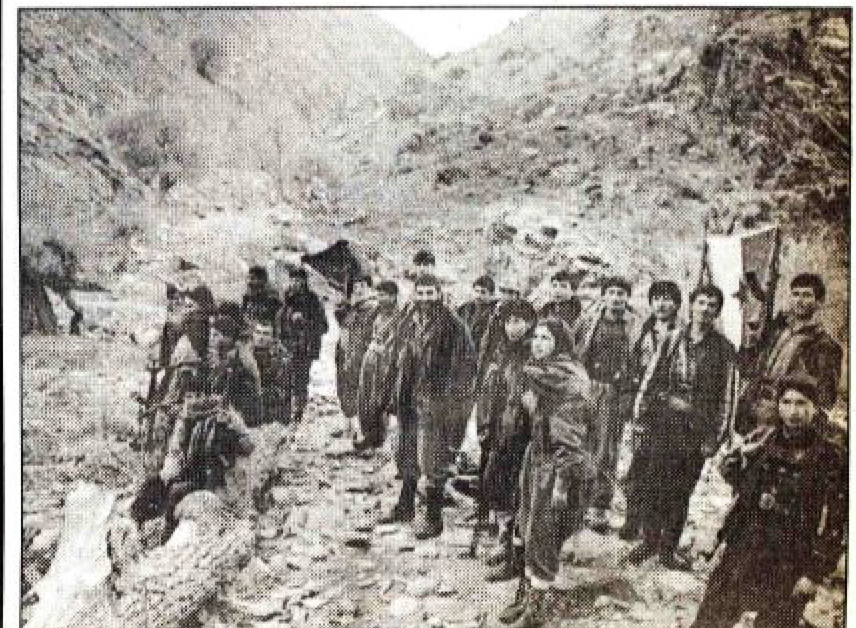
SENİN MESKENİN DAĞLARDIR!

Başkan APO'nun çağrısıyla Kürdistan'a büyük taarruz için bir seferberlik başlatılmış durumdadır. Özellikle Avrupa'da aktifleşen gençlik "Haydi Kürdistan'a!" sloganı altında örgütlülüğünü sağlam temellere oturtuyor ve bununla yetinmeyip yönünü özgür vatan savaşına veriyor. Yapacak neyi varsa, hemen şimdi yapmak için yükleniyor.

Kürdistan'da nasıl davulzurna eşliğinde törenlerle gençlik Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye asker olmaya gidiyorsa, Avrupa'daki gençlik de aynı şekilde "Benim meskenim dağlardır" deyip Kürdistan'a dönüyor. YCK'nin bölgesel toplantılarında gençlik çıkışlar yaparak mücadeleye katılım kararını açıklıyor.

Ağustos ayında Bremen ve Kiel'de yapılan gençlik toplantılarında böyle örnekler yaşandı. Bremen'de 6 genç, Kiel'de ise 1 genç savaşa katılmaya karar verdi. Yine Temmuz ayında Hamburg'da yapılan bir toplantıda da 3 genç mücadeleye katılmıştı. Gençlerin savaşa katılımı davul-zurna eşliğinde kutlanıyor. Bölgelerden ulaşan bilgilerde, gençlik arasında katılımın gittikçe arttığı, bunun yaygınlaşacağı ve bu konuda bir yarışın başladığı belirtildi.

En doğru karar budur. Haydi gençler Kürdistan'a! Kürdistan sizin vatanınızdır; Kürdistan dağları ise meskeninizdir.

Kürt bilim ve sanat kurumlarına polis baskını

Kısa bir süre önce birçok Kürt derneğine yönelik yasakları kaldırdığını söyleyen Alman devleti, bu açıklamanın hemen ardından, 27 Temmuz 1994 tarihinde Berlin'deki Kürt Enstitüsü, YRWK, Demokratik Esnaflar Birliği, Kürdistan İnformation Bürosu, Navça Kurd Spor Kulübü, TAJK bürosu, özel tim ve resmi-sivil polislerden oluşan 200 kişilik bir grup tarafından basıldı.

Polis şiddet kullanarak kapıları kırdı. Baskının devam ettiği süre içerisinde bazı kurum avukatları gelip olaya müdahale etmelerine rağmen, polis tarafından içeriye bırakılmadılar. Baskın esnasında bütün binada bulunan arşivler dağıtıldı ve toplam 6 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlardan 4 kişi daha sonra serbest bırakılırken, 2 kişi de kimlikleri olmadığı gerekçesiyle tutuklandı.

Alman polisinin bu tavrı, Berlin'de yaşayan Kürdistanlı yurtseverlerin yoğun tepkisine neden oldu. Basılan Kürt kurumları yetkililerinin yaptıkları açıklamalarda; "Alman devletinin halkımıza ve kurumlarımıza karşı uyguladığı bu tavır teröristçe bir tavırdır. Kültürel-bilimsel çalışma yapan kurumlarımıza polisin gerçekleştirdiği bu saldırı, aslında Kürt halkının bilimine ve sanatına karşı gerçekleştirilmiştir" denilerek olay protesto edildi. Berlin'de Kürt kurumlarına karşı gerçekleştirilen bu saldırılar karşısında suskun kalmayacaklarını belirten yetkililer, olayı önümüzdeki günlerde en üst mercilere kadar götüreceklerini ve protesto edeceklerini belirttiler.

Moskova'da yayınlanan Nezavısımaya gazetesinde Rusya Parlamentosu Milletvekili Sergei Mıtrogın'ın Kürt sorununa ilişkin ele aldığı makale

DÜNYADA KÜRT SORUNU

Rusya'da Kürt sorunu yavaş yavaş aydınlığa kavuşuyor. Şimdiye kadar insanlarımız bu sorun hakkında pek bilgi sahibi olmamışlardı. Rusya'nın devlet televizyonunda Türk devlet yetkilileri Türkiye'nin turizm propagandasını yaparak Rus halkının gözlerini ülkesindeki sorunlara karşı boyamaya çalışıyorlar. Adeta Türkiye hiçbir sorunu olmayan ve çok mükemmel olan bir ülke olarak gösterilmekte. Gösterilmeye çalışılan makyajlı yüzlerle Rusya'dan silah satın almak ve ticari ilişkileri geliştirmek hedeflendi. Doğrusu, Rus hükümeti de her şeyi görmezlikten gelerek Türkiye'yi bazı konularda desteklemek istedi ve bu desteğin aynı zamanda Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı olduğunu da bildiği halde.

Türkiye'de çeşitli halklardan olan insanlara karşı asimilasyon ve katı bir baskı politikası uygulanmaktadır. Hatta bazıları çeşitli dönemlerde soykırım politikalarına da tabi tutulmuştur. Onlarca yıldan beri Türk devleti Kürt halkına karşı bir baskı ve zulüm politikasını yürütmektedir. Türk devleti ve anayasası Türkler'den başka kimseyi Türkiye'de görmek istememektedir. Başka halklardan olan insanların en temel insani hakları bile inkar edilmektedir. Kürt dili, kültürü ve sosyal yaşamı yasaktır. Kürtlerin içinde yaşadıkları bu zor koşullarda başka hiçbir halk yaşamaya mahkum edilmemiştir. Bu zor koşullarda yaşayan hangi halk olursa olsun silaha başvurmaktan başka bir şey düşünemez.

25 Haziran'da Almanya'nın Frankfurt şehrinde Kürdistan'ın özgürlüğü için büyük bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşe katılan çok sayıda Kürt ve dostlar da sınır kapılarında Alman polisi tarafından engellenmişti. Buna rağmen yürüyüş çok büyük ve heybetliydi. Başta Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)'nın önderi Abdullah Öcalan'ın posteri olmak üzere çok sayıda Kürdistan'da savaşıp şehit düşen Kürtlerinde posterleri taşındı. "Bijî Serok APO" sloganlarıyla yer yerinden oynuyordu. Burada bu kadar coşkulu ve kararlı bir halk mutlaka zafere ulaşacaktır, dememek mümkün değildi. Abdullah Öcalan Kürt halkı tarafından büyük bir önder olarak kabul ediliyor ve o kadar da çok seviliyor. Bunu bu yürüyüşte görmek mümkündü.

21 Mart Kürtlerin bayramı olan Newroz'un Alman devleti tarafından yasaklanmasını protesto etmek için kendilerini yakan iki Kürt kızının posterleri yürüyüşte taşınıyordu.

Avrupa devletlerinin Kürtlere "terörist" demeleri anlaşılır bir olaydır. Zira kendi çıkarları halen Türkiye'de vardır ve bu çıkarlarını savunmak için Türk devletini savunuyorlar. Kürtlere karşı yürütülen özel savaşa rağmen çok sayıda Batılı devlet Türk devleti ile gizli ve açık ticari ilişkileri geliştiriyorlar. Birleşmiş Milletler'de halen Kürt sorununa ilişkin herhangi bir tartışma olmamıştır. Bazı devletler Kürt sorununu Birleşmiş Milletler'de gündeme getirmek istiyorlar, ancak Türkiye'nin de BM'de olmasından dolayı buna cesaret edemiyorlar. Dünya döndüğü gibi tarih de sürekli değişiyor. Bugün Kürtlere karşı yürütülen politikalar tersi yönde gelişebilir ve gelişecektir de.

Bugün Türk devleti Kürdistan'da özel bir savaş yürütüyor, buna karşı PKK ve önderi Abdullah Öcalan tarafından çetin bir mücadele veriliyor.

Rus devleti demokratik ve insan haklarına saygılıdır. Kürt sorununun çözümü konusunda belli bir çaba içinde olması gerekir. Rusya, üyesi olduğu BM'de bu sorunu dile getirmelidir ve çözüm konusunda diğer üyeleri zorlamalıdır. Rusya Kürt probleminde bazı konularda rol almak istediğini belirtiyor ancak pratikte görülen henüz bir şey yoktur. Bugün Kürt sorununun çözümü Yugoslavya'daki sorundan daha acil ve önemlidir.

ERNK'NİN DİPLOMASİ ATAĞI

1994 yılı çözüm aşaması için içte ve dışta partimizin başlattığı hamle büyük kazanımlar temelinde devam ediyor. Kürdistan'da kurtarılmış alanlar ve özgür bir vatana doğru gidilirken, diplomatik çalışmalarda da ERNK dünyanın her köşesine ulaşmaya çalışıyor. ERNK birçok hükümet, kurum ve tanınan şahsiyetlerle görüşmeler yapıyor. Bu görüşmeler önemli kazanımlar sağlıyor. Bu kazanımlar sonucu diplomaside büyük açılımlar gerçekleştiriliyor. Bu süreçte İngiltere Parlamentosu, İspanya, Yunanistan, Kıbrıs, Avusturya, Meksika, Küba, Güney Afrika gibi birçok ülkede hükümetler düzeyinde ERNK'nin görüşmeleri oldu. Uluslararası alanda ulusal kurtuluş mücadelemizi gün geçtikçe daha fazla dikkate alan güçlerden görüşme talepleri gelmeye devam ediyor.

Geçtiğimiz aylarda ilk defa Latin Amerika ve Güney Afrika'da ERNK'nin görüşmeleri oldu. Bu alanlarda yapılan görüşmeler büyük ilgi gördü.

Güney Afrika'da 6 gün devam eden temaslarda birçok hükümet üyesi, bakan, milletvekili ve örgütle görüşme yapıldı. Yine ANC'nin en tanınan isimlerinden olan ve şu anda Ekonomi İşleri Bakanı olan Allan Busak'la bir görüşme yapıldı. Görüşmeden oldukça etkilenen bakan, ilk olarak Kürt halkının temsilcilerinin Güney Afrika'yı ziyaret etmelerinin anlamlı olduğunu belirterek, başka halkların özgürlük ve kurtuluş mücadelelerinin yanında olduklarını, bundan sonra hükümetlerinin politikasında Kürt halkının mücadelesine yer vereceklerini dile getirdi.

Görüşmeler esnasında ANC ve PAC (Pan Afrikanist Kongre) yetkilileriyle de bir görüşme yapıldı. PAC'nin başkan yardımcısı olan milletvekili Mlambo ve partinin dışilişkiler sorumlusu Ahmad Gora İbrahim ile yapılan görüşmelerde *"PKK'nin özgürlük mücadelesini destekliyoruz. Her ne kadar coğrafik olarak uzak kıtalarda bulunsak da düşünce ve kalplerimiz birbirine yakındır. Bizler aynı duyguları paylaşan insanlarız. Bundan dolayı PKK ve Kürt halkının mücadelesini destekleyeceğiz"* dediler. Parlamento dışilişkiler komisyonundan Rob Dowies, kendisiyle yapılan görüşmede, Kürt sorununu komisyon olarak gündemlerine alacaklarını belirtti.

Milletvekili ve COSTAU Sendikası Başkanı Sali Manie ise Kürdistan özgürlük mücadelesi hakkında parlamentoda kapsamlı bir toplantı yaparak destekleyeceklerini dile getirdi.

ERNK yetkilileri, ANC bünyesinde örgütlü olan ve nüfusu 3 milyon olan Müslümanların liderleriyle de görüştüler. Müslüman liderler Kürt halkının mücadelesini büyük bir ilgiyle izlediklerini dile getirdiler. Ayrıca İslam Fetva Konsey üyesi ve milletvekili İmam Hasan Solomons ve İslamkoloji Müdürü Şeyh Sadullah Khan'la yapılan görüşmelerde, *"Kürt halkı için lafta değil, bizzat pratikte dayanışma göstereceğiz, katıldığımız uluslararası İslam toplantılarında Kürt halkının yaşadığı durumu dile getireceğiz. Ayrıca Cuma vaazlerinde özgürlüğü için direnen Kürt halkını anlatacağız"* diyerek, ERNK'yle bu yönlü temasların ileriki süreçlerde de devam ettirmekten yana olduklarını belirttiler.

ERNK'nin yaptığı diğer bir görüşme ise parlamentoda milletvekili olan Limpho Hani, *"Bundan sonra mücadelemin büyük bir bölümünü Kürdistan halkı için çalışarak geçireceğim. Önümüzdeki dönemlerde Kürdistan'ı ziyaret edeceğim"* diyerek görüşlerini belirtti.

ERNK'nin Güney Afrika'da yaptığı temaslarda önemli adımlar atıldı. Güney Afrika ve Kürdistan halkının mücadeleri arasında benzer yönler bulunduğundan dolayı Kürdistan'ı daha iyi anladıkları görüşmelerden edinilen bir izlenimdi. Ayrıca burada yapılan tüm görüşmelerde, *"Türk elçiliğinin PKK'ye 'Terörist' demelerine gülüyoruz. Çünkü 1-2 ay öncesine kadar bize de 'Terörist' diyorlardı. Şimdi biz kazandık. Şimdi Kürdistan halkının kazanması ve zafere ulaşmasının sırasıdır"* şeklinde görüş açıklanıyordu.

Öte yandan geçen ay ERNK, Latin Amerika ülkelerinden Meksika ve Küba'da diplomatik temaslarda bulundu. Her iki ülkede de hükümet, parlamento vb. birçok grup ve çevreyle görüşmeler yapıldı. Latin Amerika ülkeleri Kürdistan halkını ve mücadelesini sınırlı bir düzeyde tanımakta. Latin Amerika kıtasında Brezilya Komünist Partisi'nin PKK'yi ve mücadelesini tanıdığı ve desteklediği dikkat çekti. Yapılan bu görüşmelerde Kürt halkını ve mücadelesini daha yakından tanıma, ilişki geliştirme olanakları elde edildi.

Küba'da ilk görüşme Ortadoğu ve Afrika Araştırma Enstitüsü Direktörü Luis Mesa Delmonte ile yapıldı. Görüşmede, Küba'nın Körfez Savaşı döneminde BM Güvenlik Konseyi'nde Kürtlere karşı oy kullanmaları yönündeki tavırların Kürtler tarafından tepkiyle karşılandığı belirtilerek, bu konudaki görüşleri sorulan Enstitü Başkanı şunları belirtti, *"Aslında biz tavrımızı yeterince anlatamadık ve bu da yanlış anlaşılmaya neden oldu. Biz Irak'ın Kuveyt'i işgalini devlet olarak kınamıştık. Biz ABD'nin ikiyüzlü politikasına karşı red oyu kullandık. Devlet olarak Kürtlerin kendi kaderini tayin etmelerinden yanayız ve Kürtlere de saygılıyız. Bizler Amerikan emperyalizmine karşı geleneksel tavrımız doğrultusunda oy kullandık. Fakat bunu ne Kürt halkına, ne de kamuoyuna yeterince anlatamadık. Ve bu da haklı olarak Kürtlerin tepkisine yol açtı"* diyerek, *"bundan sonra Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşını her alanda savunacağız. Bu bizim enternasyonalist görevimizdir"* dedi.

Küba'dan sonra ERNK delegasyonu Meksika'da da görüşmelerde bulundu. Devrimci-Demokrasi Partisi'nin davetlisi olarak Meksika'ya giden ERNK delegasyonu, İktidar Partisi, Devleti Olmayan Örgütler, Demokratik Kilise Çevreleri, insan hakları, üniversite, akademik çevreler ve basınla görüşmeler ve röportajlar yaparak, Kürdistan halkının mücadelesi anlatılmaya çalışıldı. Muhalefet Partisi PRD Başkanı Ricardo Pascoe Pierce ile yapılan görüşmede, *"Bizler nasıl kendi ülkemizde ortaya çıkan gerilla gücüyle sorunları ancak barış ve diyalog yoluyla çözebileceğimizi söylüyorsak, aynı şeyi PKK ve Türk devletinin de yapmasını bekliyoruz. Bizler senatoya önerge verip PKK ile Türk devletinin savaşa son vererek barış görüşmelerine başlamasını ve Meksika Senatosu'nun bölgeye bir resmi gözlemci heyet göndermesini talep edeceğiz"* dediler.

Uluslararası ilişkilere kanal açan ulusal kurtuluş mücadelesi, Türk sömürgeciliğine karşı atak halindedir. Bu gelişme diplomatik sahada da yansımasını buluyor. ERNK, bu anlamda ortaya çıkan elverişli koşulları değerlendirmek, bunları Kürdistan devriminin lehinde kazanımlara dönüştürmek yönünde diplomasi atağını sürdürmektedir. Önümüzdeki süreçte daha yoğun ve kapsamlı görüşmelerin gerçekleşmesi beklenmektedir.

Süddeutsche Zeitung gazetesinde yayınlanan Wolfgang Koydl imzalı yorum yazısından:

"ANKARA ÇÖZÜMSÜZLÜK YOLLARINDA"

Kürt sorununda birçok kez olumsuz yönde sesini duyurmuş olan Türkiye, bu defa yeni ve oldukça üzücü bir dosya açıyor: Kürt sorununda adım atmak isteyen DEP milletvekilleri Türk parlamentosundan apar topar kelepçelenerek tutuklanıyorlar. Konuşma ve tartışmalarda Kürt sorununun siyasi çözümü yönünde somut adım atan ve Kürtlere otonomi isteyen bu insanların tutumu, "bölücülük" ve "hainlik"le suçlanmaları için en iyi fırsat oluyor. Ve yargılanmaları halinde ölüm cezasına çarptırılabilirler.

Bu dava üzücü olduğu kadar trajiktir. Çünkü Türkiye bundan önce de olduğu gibi, yanlış ve çözümsüz bir yolda seyretmeye devam ediyor. Ankara, muhalif güçleri susmaya zorluyor. Kendi sorununun çözümüne balta vuruyor.

Bu sorunun çözümü Kürdistan İşçi Partisi PKK'nin özgürlük güçleri ve Orgeneral Doğan Güreş'in ordusu tarafından karşılıklı şiddetle sağlanamaz.

Bu sorunun gerçekçi çözümü için Türkiye tarafı Kürtlerin özerklik hakkını daha fazla geciktiremez. Kürtler, tüm dünya çapında kendi kaderini tayin hakkını elde edemeyen en büyük halktır. Kürtlerin devletleşmesi jeostratejik konumu itibariyle Ortadoğu'nun hassas dengelerini sarsacağından ne Rusya, ne de Batı böylesi bir çözüme hazır değildir.

Aslında Türkiye'nin, Batı'nın ve Kürtlerin çıkarı doğrultusunda en iyi çözüm yolu sorunu siyasi olarak halletmektir. Kürtlere en azami özgürlük tanınmalıdır. Türkiye buna yanaşmak zorundadır, çünkü 10 yıldır süren savaş Türkiye halkını açlığa ve sefalete sürüklemekte, ekonomisini çökertmektedir.

Ankara duymasa bile, bu "şeytan çemberi"nin kırılması için Kürt sorununun Türkiye'nin bir iç sorunu olarak görülmesinden vazgeçilmeli, uluslararası bir kriz olarak görülmeli, ona göre davranılmalıdır. Maalesef Alman devleti Kürt örgüt ve derneklerini yasaklayarak, Türkiye'ye silah yardımında bulunarak, Kürtleri yurt dışı ederek, sorunu kendi iç sorunu haline getirmiştir. Bunun nedeni Alman devletinin Ankara'ya yanlış temeldeki sadıklığıdır.

Eğer Kürdistan'da olabilecek daha büyük trajediler önlenmek isteniyorsa, uluslararası angajman gereklidir. Alman devleti sorumluluklarından kaçtığından dolayı, ABD (kendi çıkarı gereği) soruna el atmak zorundadır.

KÜRTLERE SOYKIRIM PLANI

ABD Büyükelçisi Nails, Atina'yı Ankara'nın operasyonlarına sessiz kalması için uyardı.

Güvenilir kaynaklardan alınan bilgilere göre Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye egemenliği altındaki Kürdistan parçasında 20 Ağustos tarihinde büyük çaplı askeri operasyonlara girişecek. Bu operasyonların boyutu o denli geniş olacak ki olay sivil Kürt halkının jenosidi boyutlarına ulaşacaktır.

Şu nokta dikkate değerdir ki, ABD Atina Büyükelçisi Nails, Yunan hükümet yetkilileri ile yaptığı görüşmelerde birçok kez, Atina'nın Türkiye'nin yaptıklarına karşı yüksek sesli itirazlardan ve görüşlerini açıklamaktan kaçınması gerektiğini belirtti. Nails, görüştüğü yetkilileri Türkiye'nin toprak bütünlüğünün (olduğu gibi devamının), Batı'nın ve müttefiklerinin ve bizim ülkemizin (Yunanistan 'ın) çıkarına olduğuna özellikle inandırmaya çalıştı.

Washington ve birçok Batılı başkentler, eskiden beri, Ankara'yı, sistematik ve geniş çaplı insan hakları ihlalleri karşısındaki sabırlarının bir sonu olduğu yönünde uyardı. Kürt sorunu için politik bir çözümün aranıp bulunması için sonbahardan beri Türkiye üzerinde süren bu baskının artması beklenirken, Türk vahşeti karşısındaki bu sessizliğin sonsuza kadar devam edemeyeceğinin altı çiziliyor. Türkiye'nin bu son operasyonu, Türk hükümetinin askeri çözüm politikasının ispatı için son şans olarak görülüyor.

Bir Yunan gazetesinden

Kürdistan'ın yaralarını saran bir kurum:

HEYVA SOR A KURDİSTAN

❐ Kürdistan'da gün geçtikçe gelişme kaydeden savaşımız zafere yaklaşırken, karşımızdaki sömürgeci devletin vahşeti de o oranda artmaktadır. Büyük bir savaşın yaşandığı ülkenin yaraları da büyük olur. İşte sömürgecilerin imha politikasının yarattığı yaraları sarmak amacıyla kurulan Heyva Sor a Kürdistan'ın temsilcisiyle bir röportaj yaptık.

Heyva Sor'un kuruluşu ve kuruluş amacı hakkında bilgi verir misiniz?

- Heyva Sor, 1993 yılının Mart ayında kuruldu. Kürdistan'da gelişen olaylarla ilgilenmektedir. Aslında kurumumuzun kuruluşu geç kalmış da sayılabilir. Çünkü ülkemizde sömürgeciler tarafından uygulanan vahşet, katliam ve tahribatlar çok eskilere dayanmaktadır. Dolayısıyla böyle bir kurumun çok önceden kurulması gerekiyordu. Bu konuda bir gecikmeden bahsetmek mümkündür. Gelinen aşamada ülkemizin dört parçasında halkımıza yönelik askeri şiddet temelinde baskılar gelişiyor, ulusal imha politikaları, katliamlar uygulanıyor. Özellikle iki parçada (Kuzey ve Güney Kürdistan'da) bugün çok ağır tahribatlar yaşanmaktadır. Daha önce de yaşanmıştı ama özellikle 1994 yılında bu uygulamalar had safhaya ulaşmıştır.

Kurumumuz esas itibariyle ülkemizde hüküm süren egemen devletlerin tahribatlarından, vahşi, insanlık dışı uygulamalarından darbe yiyen insanlarımıza yardım sunmayı amaçlamaktadır. Bugün Kuzey Kürdistan'da süren kirli savaştan denilebilir ki, yüzbinlerce insanımız etkilenmekte ve adeta bir cehennemi yaşamaktadır. Tümüyle askeri şiddete maruz kalmaktadır. Geçen seneki İHD'nin raporuna göre 2 milyon insan yerlerinden yurtlarından göç ettirilmiştir. Bu yıl bu sayı iki katına çıkmıştır. Aslında şu anda halkın tümü göç halindedir diyebiliriz. Hem içe, hem de dışa yönelik bir göç yaşanıyor. Halkımız topyekün bir göçle karşı karşıyadır. Katliamlar, köy boşaltmalar, Botan başta olmak üzere Serhat, Dersim, Amed gibi alanlarda had safhada uygulanmaktadır... Köyleri bırakalım, şehirler dahi boşaltılmış; Şırnak, Cizre, Lice ve Hani buna örnek olarak verilebilir. Bunların yanısıra diğer şehirlere de yönelmişlerdir. Dolayısıyla bu kadar tahribatın yaşandığı bir ülkede insani yardım kuruluşları da gelişecektir. Yani örgütlenmelerin, kurumlaşmaların yanısıra böyle bir kurumun aciliyeti de kendiliğinden anlaşılıyor. Bu temel amaçtan yola çıkarak böyle bir kurumlaşmaya gittik.

- Heyva Sor kurumunun şu an örgütlenme ağı ne durumdadır?

- Biz yeni olmakla birlikte birçok alanda örgütlenmeye gitmekteyiz. Avrupa'nın birçok yerinde örgütlülüğümüz söz konusudur. Ülkemizdeki şartlar biliniyor. Bir DEP vardı, tümden yasaklandı, kapatıldı. İHD var, neredeyse sadece ismi kalmış durumdadır. Herhangi bir faaliyetliliğine izin verilmemektedir. Nitekim şu anda Kuzey Kürdistan'ın tümü dünyaya kapatılmış durumdadır. Ülkemiz Türk devleti tarafından dışarıdan gelen insanlara yasaklanmıştır. Halkın kendi ülkesi içinde gezmesi dahi çok zor şartlar altında gerçekleşiyor. Bizim bu şartlar nedeniyle ülkede kurumlaşmamız, resmileşmemiz mümkün olmamaktadır. Ancak İHD'yle ortak bazı çalışmalar yürütüyoruz. Büyük Güney Kürdistan parçasında bazı çalışmalarımız var. Burada DJAK adlı bir vakıf kuruldu. Ortaklaşa çalışıyoruz. Onların açtığı bir hastane var. Onunla birlikte bazı çabalarımız var. Bunun dışında ülkedeki örgütlülüğümüz illegal düzeyde sürdürülebiliyor. Avrupa alanında, ülkeden göç eden çok sayıda insanımız var ve neredeyse sayıları 1 milyon civarındadır. Sadece Almanya'da bu sayı yarım milyonu bulmaktadır. Bu sebeple biz de buradaki örgütlülüğümüzü hızlandırmaya çalıştık. Almanya'nın tüm alanlarında, eyaletlerinde, hatta büyük şehirlerinde de birer temsilcilik düzeyine ulaşabildik. Yani aktivite anlamında zayıf olsa dahi, bazıları çalışma grubu, bazıları temsilcilik düzeyinde bir organizasyona ulaşmış durumdayız. Bu temsilciliklerde yabancılar, doktorlar, profesörler çeşitli çalışmaları yürütüyorlar. Almanya'nın dışında, diğer ülkelerde resmi düzeyde şube biçiminde olan dört ayrı yerde kurumlaşmamız vardır. Bunlar; Paris'te, Stockholm'de, Hollanda ve Atina'da olmak üzere, merkezle birlikte beş yerde resmen kurulmuştur. Diğer bazı ülkelerde birim, bazılarında temsilcilik düzeyindedir. İsviçre'de kurumumuz yakında resmileşecek, başvurulmuştur. Belçika'da, Avusturya'da, Finlandiya'da, Danimarka'da, Avustralya'da temsilciliklerimiz var. Yani hemen hemen diğer ülkelerin birçoğunda temsilcilik biçiminde örgütlenmelerimiz vardır. Ancak bütün bunlara rağmen henüz bir yönüyle yeniyiz. Kürdistan'daki bunca tahribata cevap verebilecek düzeyden çok çok uzağız. Yani henüz çok cüzi bir miktarda hizmet sunabilmiş durumda ve konumdayız.

- Heyva Sor'un daha çok ilgilendiği ve yürüttüğü çalışmalar nelerdir?

- Halk olarak tümden bir yaşam savaşı veriliyor. Yani bu yaşam savaşının içine yiyecek, içecekten tutalım sağlık problemi, eğitim problemi, ekonomik vb. yönler girmektedir. Halk kesimleri arasında daha fazla zarar gören kesimler var. Bunlar içerisinde de başta çocuklara öncelik tanıdık. Savaşta en korumasız durumda olan kesim çocuklar ve kadınlar olmaktadır. Bunun için başta bu savaşta yetim kalan ve zor koşullar altında olan çocuklara bir yardım, bir hizmet ve destek sunabilmek için bir proje hazırladık. Şimdiye kadar sürdürdüğümüz de "Çocuklara Yardım Projesi"dir. Fakat bunun yanısıra toplumun tüm kesimleri bu savaştan zarar görmektedir. Bırakalım Kürdistan'daki yoksul kesimleri, devlet bütün Kürtlere karşı topyekün savaş açmıştır. Son dönemler devlet, işi zengin Kürt işadamlarını bile katletmeye kadar götürmüştür. Bu da açıkça gösteriyor ki, Türk devleti toplumun her kesimine yönelmiştir. Bu durum bize yüklenen görevlerin büyüklüğünü ortaya koyuyor. Biz de öncelik arzeden durumlara çare olabilmenin veya kendi gücümüz oranında bir şeyler yapabilmenin, cevap olabilmenin, hizmet sunabilmenin çabası içerisindeyiz. Amaç; çocuklar ve bununla birlikte göç eden insanlara yer, yurt, barınma imkanı sağlayabilmektir. Bunlara şu anda ancak ve ancak maddi olarak bir şeyler ulaştırabilme imkanı var. Çünkü bunlara erzak, yiyecek, giyecek, ilaç ulaştırma sorunu çoktur. Sağlık sorunu başta geliyor.

Bir de savaş psikolojisinin Kürdistan'da insanlarımız üzerinde yarattığı tahribat oldukça derindir. Şimdi bunun için bir göç projesini hazırlıyoruz. Bunu Medico International ile birlikte yürüteceğiz. Projenin hazırlıklarını belli bir düzeye getirdik. Yakında kamuoyuna sunacağız. Ayrıca daha da aciliyet arzeden bir durum son dönemde ortaya çıktı: Türkiye metropollerine ve Avrupa'ya göç edenler dışında Kuzey Kürdistan'dan göç edip Güney Kürdistan'a geçen bir kesim insanımız vardı. Sayıları 30 bini aşmaktadır. Gerçekten çok zor durumda olduklarının haberini alıyoruz. Bunlara yönelik de acil yardım kampanyası açtık. Bir de Güney Kür-distan'daki halkımızın daha önce Saddam'dan çektiği acıların yaraları dinmeden bu güçlerle yeni bir dert daha eklendi. Buna bir de kendi aralarındaki iç çatışmalar, mevcut parti ve güçlerin kendi iç çatışmaları da eklenince, oradaki halkımızın büyük ızdıraplar içerisinde olduklarını, hem ekonomik, hem sağlık yönünden birçok zorluğu yaşadığını görüyoruz. Bunun için de orada, daha önce bahsettiğimiz DJAK vakfıyla birlikte halkımıza yardım sunmak için bir proje hazırlığımız var. Bu projeyi çeşitli uluslararası yardım kuruluşlarıyla geliştirmeye çalışıyoruz. Bu yönlü bazı ilişkiler de geliştirdik. Bu konuda Medico International, Samariter Bund adlı merkezi Almanya'da olan büyük bir yardım kurumu, Belçika'daki Anti-mayın kurumu, Uluslararası Doktorlar Birliği, Sınır Tanımayan Doktorlar Birliği, Eczacılar Birliği, Uluslararası Af Örgütü, Kızılhaç vb. ile ilişkiler geliştirmeye çalışıyoruz. Bazılarıyla ilişkiye geçtik, bazılarıyla ilişki geliştirme çabası içerisindeyiz. Büyük bir tahribatla karşı karşıyayız ve halkımızın bu kadar yaşadığı büyük tahribatları karşılamak, gerçekten bizi çok aşan bir durumdur. Bu yüzden bu kurumlarla ilişkiler geliştiriyoruz. Dünya kamuoyunun bu durumlara, yani Kürdistan'a yönelik bir sessizliği var. Bunlarla birlikte belki bu sessizliği kırabiliriz düşüncesindeyiz. Bu şekilde daha elle tutulur, yaraları kısmen ve belli oranda sarabilecek bir düzeye gelebiliriz.

"Bugün Kuzey Kürdistan'da süren kirli savaştan denilebilir ki, yüzbinlerce insanımız etkilenmekte ve adeta bir cehennemi yaşamaktadır. Tümüyle askeri şiddete maruz kalmaktadır. Geçen yılki İHD'nin raporuna göre 2 milyon insan yerlerinden yurtlarından göç ettirilmiştir. Bu yıl bu sayı 2 katına çıkmıştır. Aslında şu anda halkın tümü göç halindedir diyebiliriz."

- Uluslararası kuruluşların, örneğin Kızılhaç'ın, Heyva Sor a Kurdistan'ı resmen tanıma yönündeki tutumları nasıldır?

- Şimdi Kızılhaçlar genelde kendi devlet politikalarını aşamıyorlar. Özellikle Batılı devletlerin Türk devletiyle yakın siyasi, ticari ve ekonomik ilişkileri var, yani çıkarları söz konusu olduğu için bizim böyle bir yaklaşımımıza fazla sıcak bakmıyorlar. Geneldeki Kızılhaçlar için bunu söylüyorum. Bazıları kısmen olumlu yaklaşım gösteriyorlar. Bunlar arasında bir Finlandiya Kızılhaç'ıyla görüşüldü. İlgi var, olumlu diyebileceğimiz tavırları gösterebiliyorlar. Yine Yunanistan Kızılhaç'ı da ilgi ve sıcak tavırla yaklaşmaktadır. Yerel düzeyde, bazı yerlerde olumlu yaklaşımlar var. Ama bu yerel düzeydedir, tümünü kapsamıyor. Son dönemlerde DEP milletvekillerinin Cenevre Kızılhaç'ının Ortadoğu masası şefiyle görüşmeleri vardı. Bizim de burasıyla yazışma düzeyinde ilişkilerimiz var. Yine Uluslararası Kızılhaç'a da başvurmuş durumdayız. Bir görüşmemiz yakında söz konusu olabilir. Aslında bunların hepsiyle ilişki geliştirmek istiyoruz. Bizim bu yönlü çabalarımız var. Sürekli materyal gönderiyoruz. Ancak uluslararası Kızılhaç'la ilişkilerimiz resmi bir düzeye ulaşmış değildir. Diğerleriyle de ilişkiler var. Devlet düzeyini, devlet politikalarını kısmen aşabilen kurumlarla ilişki kurabiliyoruz.

– Basından da takip edildiği gibi, Kürdistan'daki savaşta ARGK'ye esir düşen Türk askerlerinin serbest bırakılmaları sorunu ortaya çıktı. Heyva Sor'un bu konuda, yani esir askerlerin serbest bırakılmasında aracı olabileceği yönünde bir açıklaması oldu. Bu yöndeki çalışmalar şu anda nasıl sürdürülüyor?

- Bu esir askerlerin aileleriyle ilişki kurduk. Bizi sürekli arıyorlar. İstanbul İHD aracılığıyla resmen de başvuruda bulundular. Bu aileler bizden arabulucu olmamız yönünde öneride bulunuyorlar ve çocuklarının serbest bırakılması için yardım istiyorlar. Tabii bu esir askerlerin can güvenlikleri sorunu var. Yani salt bizimle bu çalışmalar olmuyor. Aslında İHD'ye ve ailelere bu işi uluslararası kuruluşlarla yürütmeyi daha sağlıklı bulduğumuzu belirttik. Olumlu karşıladılar. Biz bunun için başta Cenevre'deki Uluslararası Kızılhaç'ın merkezine, Af Örgütü'ne, İnsan Hakları Örgütü'ne, Kiliseler Başkanlığı'na ve Medico International'e durumu ilettik. Şimdiye kadar sadece Medico International'den olumlu yanıt geldi. Bu konuda üzerlerine düşen görevleri yapmaya hazır olduklarını belirttiler. Diğerlerinden henüz bir cevap almadık. Bu ailelerin ve İHD'nin dilekçelerini, ayrıca bu konuda bizlerin de yardımda bulunabileceğimizi ilettik. Bununla birlikte gerilla tarafına, PKK tarafına da durumu ilettik. Olumlu yaklaştılar, girişimlerimizi anlayışla karşıladılar. Hatta bu konuda cevap da gönderdiler. Teslim edebileceklerini, ancak bu askerlerin can güvenliklerinin sağlanmasını şart koştular. Bunun için nelerin gerekli olduğu konusunda onlara da bilgi verdik. Yaptıklarımızla ilgili uluslararası kuruluşlara, İHD'ye ve ailelere de bilgi ilettik. Yine esir askerlerin PKK tarafından, ARGK tarafından ailelerine iletilen mektupları vardı. Ailelere çocuklarıyla görüşebilme imkanı sağlandı. Bunu ailelere de ilettik. Eğer çocuklarını görmek isterlerse, gidip görüşebileceklerini belirttiler. Şu anda durum bu düzeydedir. Biz bundan sonra bu tür şeylerin daha çok gelişeceğini tahmin ediyoruz. Bunlar savaşın gelişmesiyle orantılı olarak artacaktır. Bir hümaniter kuruluş olarak ırk, cins, dil, din, mezhep, sınıf farkı gözetmeksizin bu olaylar bizim ilgi alanımıza direkt olarak giriyor. Bunu bir insani görev olarak görüyoruz. En son esir alınan askerlerden biri Türktür, biri Kürttür. Bizim için ikisi de fark etmiyor. Bu konuda üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz, daha da yapacağız.

- Kurumun Kürdistan halkı arasındaki etkisi nasıldır? Halkın sahiplenmesi, desteği nasıldır?

- Halkımızın kurumumuza yaklaşımı tümüyle olumludur. Adeta kendilerinden bir parça olarak görüyorlar. Sanki çoktan beri böyle bir kurumu bekliyorlarmış gibi çok yakın, sıcak bir ilgiyle yaklaşıyorlar. Açıkça bunu görmek mümkün. Bu, halkımızın geçmişten beri süregelen zor şartlarından kaynaklanıyor. Şimdiye kadar hep baskıya maruz kalmışlardır. Bu sebeple Kürt halkına yardım eden bir kurum görünce hemen sıcak ilgi gösteriyorlar. Kızılay olarak gelişkin bir konumda olmasak dahi amaç ve hedef itibariyle halkımızda böyle bir etkiyi gösterdiği için, ayrıca kendi kurumu olduğu için de böyle bir sahiplenme oluyor. Kürdistan kurumu olduğu için epey ilgi duyuyor. Somutta da bazı çalışmaları görünce bu ilgi daha fazla artıyor. Somuttan kastımız şu: Ülkemizde, TC tarafından mağdur duruma düşürülerek yaralanan insanlarımıza, buraya geldiklerinde yardımcı olduğumuzu bizzat gördüğü için, kuruma ilgisi daha fazla artıyor. Bu insanlarımızı görmek için yoğun ilgi var. Yani somutta insani bir hizmet görünce daha fazla yaklaşıyor. Ancak bizim sorunumuz buradaki kitlemizden çok yabancı kitleye, yardımsever, hümaniter ve demokrat kurum, kuruluş ve kişilere ulaşmaya yöneliktir. Tabii kitlemizin de bu konuda görevleri var. Kitlemizin de yapabileceği çok iş var. Fakat bizim çalışmalarımız, daha çok yabancı kamuoyuna yöneliktir. Bunun da bir nedeni var. Bir Ruanda, Somali, Bosna-Hersek'e bakıyoruz, tüm dünya buralar için ayağa kalkmış. Halbuki Kürdistan'da bugün yaşanan katliam, vahşet, insanlık dışı uygulamalar, buralarda yaşanılanları çoktan aşmıştır. Ama dünya Kürdistan'daki uygulamalara karşı sessiz kalmaktadır. Bu neden kaynaklanıyor? Bahsettiğimiz daha önceki nedenlerden, yani Türk devletiyle olan ilişkilerinden, çıkar meselelerinden, politik çıkarlarından, yaklaşımlarından kaynaklanmaktadır. Medyaları vasıtasıyla kendi toplumlarının dikkatlerini adeta Kürdistan'dan uzaklaştırmaktadırlar. Başka alanlara ilgiyi yöneltiyorlar. Bizim bir amacımız da dünya hümaniter kamuoyunun dikkatlerini Kürdistan'a çekmektir. Onun için daha çok yabancı kurum ve kuruluşlara hitap etmeye çalışıyoruz. Onlarla ilişki geliştirip, onların desteğini, Kürt halkına, Kürdistan'a ilgilerini artırmaya çalışıyoruz.

- Kuruma maddi-manevi destek nasıl sağlanıyor?

- Bahsettiğimiz şekilde ilgi daha çok gelişiyor. Bunu görebiliyoruz. Yalnız şu var: Bu ilgi henüz tam maddi bir desteğe, somut kapsamlı bir desteğe dönüşmüş değildir. Biz aslında ilk aşamayı, ilk adımı attık diyebiliriz. Nasıl? Artık kurum tanındı. Hem kitlemiz tarafından, hem yabancı kamuoyunda epey tanındı. Frankfurt'taki "Kürdistan'a Yürüyüş" mitinginde bu somut olarak görülebildi. Böylece ilk adımı kaydettik. Şimdiye kadar daha çok kitlemizin maddi olarak kendi olanakları çerçevesinde nispi bir yardımı, kişiler düzeyinde vardı. Yine yabancılardan da kişiler düzeyinde bir destek-yardım var. Gittikçe de artan oranda bu destekler artıyor ve genişliyor da. Bizzat bizimle çalışmaları, hem maddi olarak, hem manevi olarak destek sunmaları söz konusudur. Yabancılarda da bu çabaları görebiliyoruz. Fakat resmi ve uluslararası kuruluşlardan böyle maddi destek düzeyinde yardımları yoktur. Bazı sözler alınmıştır. Bizimle ortak çalışma, Kürdistan'a yönelik ortak projeler geliştirme düzeyine kadar geldik. Sanıyorum bundan sonra halkımıza epey hizmet sunabileceğiz.

– Savaşta yaralanan arkadaşlara yönelik çalışmalar hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Bu yaralıların ilk önce buraya getirilme sorunu var. Kürdistan'da çok insanımız yaralı durumdadır. Yani binlerce insanımız yaralı, yine binlerce insanımız sakat ve çok sayıda acil durumda olup, dışarıda tedavisi ancak mümkün olabilenler var. Ki çoğu mahkum. Köyünden metropollere kaçmış, ya da köyü dışında saklanıyor. Ama yaralı ve bakıma acilen muhtaçtır. Bazıları Kürdistan'dan dışarı da çıkmışlar. Yani ülke içerisinde binlerce insanımız bu durumdadır. Bunların getirilme sorunları var. Bazı kurumlar getirebilecekleri konusunda taahhütler vermiştir. Bazı yaralı durumda olanlar da çeşitli yollar bularak buraya kadar gelmişlerdir. Çok acil durumda olan bazılarına biz de yardımcı olarak buraya kadar getirip tedavilerini sağlıyoruz. Şu anda bizim direkt ilgilendiğimiz, yardım sunduğumuz, pratik, bürokratik ve sağlık sorunlarıyla uğraştığımız 20'nin üzerinde yaralı insanımız var. Örneğin 3 arkadaşın gözleri görmüyor. Onların bakımlarıyla, bürokratik işleriyle uğraşılıyor. Ayrıca elleri kopuk, ayakları kopuk arkadaşlar da bulunuyor. Bunların çoğu mayınlardan, lav silahlarından darbe yiyen insanlarımızdır. Ki son gelen iki bayan arkadaşın lav silahlarından felç olma durumları var. Birisi sırtından lav silahı parçası yemiş, belinden aşağısı tümden felç; diğer bir bayan arkadaş ise kafasından darbe almış. Vücudunun yarısı felçtir, yarı-felç durumdadır. Buna benzer buraya gelen 20'nin üzerindeki insanımızın durumu bu şekildedir. Ağır sayılabilecek durumdadırlar. Bu da Kürdistan'da bahsettiğimiz durumun neredeyse binde birini bile oluşturmuyor. Çok az sayıyı içeriyor.

- Son olarak halkımıza iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

- Halkımızın elbette ki bu konuda yapabileceği çok şey var. Yani Avrupa alanının imkanları çok fazla. Biz ne kadar faaliyetlerimiz dış kamuoyuna, insani kuruluşlara yöneliktir desek de, bir yönüyle halkımıza da yöneliktir. Bu konuda halkımıza düşen epey görevler var. Bunları somutlaştırırsak; her insanımızın tanıdığı çok sayıda yabancı var, kimisi okulda, kimisi işyerinde. Bunlara Kürdistan'ı tanıtmak, yardım kuruluşu olarak Heyva Sor'u tanıtmak, bizimle ilişkilendirmek biçiminde yardımlarını, desteklerini sağlayabilirler. Daha somut örnek verirsek: Herkesin bir doktoru var, her çocuğun öğretmeni var. Onlardan başlayabilirler. Zaten sağlık alanı en çok ilgi alanımızı oluyor. Şu anda Kürdistan'da en fazla ihtiyaç duyulan bir alandır. Herkes doktoruna bu kurumu tanıtırsa, çok sayıda doktor ilgi gösterecektir. Hümaniter alan içerisinde de en çok doktorlar, sağlıkçılar, hemşireler yer alabilirler. Bu sağlık mensubu olan insanlara kurumumuzu ilişkilendirebilirler. Diğer yanıyla kendileri maddi yönden destek sunabilirler. Burada Kürdistan'daki yaşam standartının çok çok üstünde bir maddi olanak ortamı var. Herkes Kürdistan'daki durumu dikkate alıp, düşüncesine bu yönde yön vererek, Kürdistan'daki insanlarımıza kendi çerçevelerinde maddi yardım da sunabilirler. Bu konuda herkesten acil destek bekliyoruz.

"Bizim çalışmalarımız, daha çok yabancı kamuoyuna yöneliktir. Bunun da bir nedeni var. Bir Ruanda, Somali, Bosna-Hersek'e bakıyoruz, tüm dünya buralar için ayağa kalkmış. Halbuki Kürdistan'da bugün yaşanan katliam, vahşet, insanlık dışı uygulamalar, buralarda yaşanılanları çoktan aşmıştır."

15 AĞUSTOS ATILIMI

HALKIMIZA VE

İLERİCİ İNSANLIĞA

KUTLU OLSUN!

"Gün, küçük düşünme, küçük yaşama günü müdür? Hayır! Her şeyiyle, doğaya bakarsan, yere bakarsan, göğe bakarsan büyüme günüdür. Özgür yaşama tutkuyla bağlanma günüdür. Zafer için mutlaka kendini ayaklandırma ve gereken ne varsa onu bulma günüdür."

(BAŞKAN APO)

Kahraman ordumuz ARGK'nin değerli komutan ve savaşçılarına!

Bir anlamda ordu günümüz olarak da değerlendireceğimiz 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü kutlarken; her zamankinden daha fazla tam ordulaşma, savaşma ve bununla her şeyimizi kazanma temelinde sizleri selamlıyoruz.

Gerçekten halkımızın diriliş ve ulusal kurtuluş mücadelesinde ARGK en temel umut kaynağı olmak kadar, çaredir, en sonuç alıcı, her şeyin bağlı olduğu bir ulusal öncü gücünüz, ulusal kaynağınız ve görevinizdir. Her şeyiniz bu ordulaşma ve onun özgür yaşamı her yönüyle hazırlayan sağlığıdır. Nereden ve hangi dönemden bakılırsa bakılsın, ARGK oluşumu tarihimizin denilebilir ki, en anlamlı, en belirleyici rol oynayan gelişmesidir. Onun en özlü ifadesidir. Yine, denilebilir ki, halkımız için hiçbir kurumkuruluş, ARGK çalışması kadar değerli değildir.

BAŞKAN APO DEĞERLENDİRİYOR

rur kaynağımız oluyor. Böylesi yılları yaşamak, başlı başına bir mutluluktur. Böylesi günlere tanık olmak, hele hele onun değerli savaşçıları olmak, sanıldığından da daha fazla yaşamın en soylusuna sahip olmaktır.

Bu bir zorunluluk değil, bir namus meselesi filan da değildir. Bir yaşam tutkusudur. Bunun dışında hiçbir yaklaşım, bu yılları değerlendiremez. Kişi için olduğu kadar, ulus için de böyledir. Yaşanılan gerçeklik dost-düşman için de bunun tamamen böyle olduğunu açıkça kanıtlamıştır.

15 Ağustos ulusal onurumuzdur

Siz değerli tüm savaşçılarımız!

Bu geçirdiğimiz on yılı değerlendirirken, hiç şüphesiz nasıl bir düşmanla, nasıl bir halk gerçekliğiyle ve en önemlisi nasıl bir partiyle, silahlı kuvvetlerle bu işe başladığımızı biliyorsunuz. Bunu fazla tekrarlamanın da anlamı yoktur. Bu adımı atarken, aslında bir yaşam tutkusuyla, her şeyi kaybetmiş olarak alçakça yaşamaktansa bir talihte yüzde bir, binde bir ihtimal de olsa özgür yaşama adım atmak ve eğer başarırsak, umut ettiğimiz her şeyi bulmak gibi bir şansımızı denemek de istedik. Artık, o günden bugüne geldiğimizde, görüyoruz ki, zorluklar, olanaksızlıklar altında bu savaş, bu biçimiyle yürütülemezdi. Ama anlamı böyle olduktan sonra da hiçbir güç bu savaşın böyle gelişmesini engelleyemezdi. Olan da budur.

Kısaca, tarihimizde, ulusal yaşamımızda yeri böylesine önemli olan bu yılları, ne kadar değerlendirirsek, o kadar yeridir. Burada size bir savaş tarihçesini sunacak durumda değiliz. Bunu da oldukça biliyorsunuz. Ama ille bir hatırlatmada bulunursak; bu on yıl ordulaşıp istediğimiz tarzda savaşabileceğimizin de kanıtlandığı bir on yıldır. Özellikle düşmanın son bir yılda kesin imha ve başarma amacıyla yüklendiğini de değerlendirirsek, ortaya çıkan muazzam siyasal-askeri ve diplomatik olanak, belki de tarihinin en önemli kayıp yılı olarak da düşman için bir anlam ifade edecektir. O çılgınca "Ya bitecekler, ya bitecekler" sözü tam da kendileri için gerçekleşmeye doğru yüz tutmaktadır. Evet, biz de söylüyoruz; "Ya bitecekler, ya bitecekler!" Tersine çeviriyoruz. Düşman, daha da yakın tarihimiz için "Dokuz yılda yapılamayanı, bir yılda yaptık" diyordu. Biz de aynı iddiada bulunuyoruz; "Dokuz yılda yapamadığımızı, hatta dokuzyüz yılda yapamadığımızı, son bir yılda yaptık." Anlamı böylesine derindir, bu 10 yılın.

Bu on yılı daha da değer diyor, "Bu yıl biterler!" Biz, o bitiş denilen yılı, sonunda çok güçlü bir yılbaşına dönüştürüyoruz. Her 15 Ağustos Atılımı'nın geride kalan bir yılı ve başlayan bir yılı böylesine bir gelişmeyle karşı karşıya bırakılıyor. 1990'lara girdiğimizde, düşmanın askeri, siyasi olarak kaybettiğini biliyoruz. Bu nedenle son bir çırpınışla sonucu lehine çevirmek için tavizler politikası da dahil, çeşitli yöntemler deneyerek ve yine başlayan serhildanlara bu temelde katliamları dayatarak önümüzü kesmek istiyordu. Ama gerçekten halkımızın da kahramanca adımlar atması ve tüm iç-dış engellere rağmen gerillanın gelişebileceğinin ortaya çıkması, 1990'lı yılları daha da önüne geçilemez, başarısı önlenemez yılların başlangıcı yaptı.

1990 sonrası halk artık dirilmiştir, bir daha yok edilemez. Kök tutan gerilla artık bir daha sökülemez. Düşman bunun karşılığında Güney'e bir "federe devlet" sundu. Bu federe devlet, bizim mücadelemizin yan ürünüdür. Bize karşıt gibi görünse de direkt mücadelemizin sonucudur. Yine bir HEP-DEP olayı ortaya çıkarıldı. Yine siyasi cephede mücadelemize dayatılan siyasi bir tasfiyecilik olarak değerlendirilebilir. Ama bu konuda da sağladığımız, tam bir başarıdır, siyasi bir zaferdir.

Böylesine peş peşe başarılarla yürüyen bu yıllarımız, bir hükümet değişikliği, tam bir özel savaş hükümetini kurma girişimidir. Genelkurmay Başkanı'nın en kanunsuz bir diktatör gibi, padişahtan daha padişah gibi, kendi eğilimlerini kanun olarak dayattığını göz önüne getirirsek; yine Türkeş'in koalisyonun faili meçhul vurucu gücü olarak devreye sokulduğunu, dürüst ne kadar insan varsa katletmeyi haince planlayan bir gizli başbakan olarak hareketе geçirilmesini ve gittikçe açığa çıkan böyle bir tip olduğunu göz önüne getirirsek; sağıyla soluyla, İslamcısıyla, masonuyla hepsinin el ele vererek, nasıl bir milli mutabakatla, nasıl bir dış politikayla bizi tasfiye etmek istediklerini biliyoruz. Bu nedenle çözümlemeler ve eğitim hazırlıklarımızı yoğun olmalıydı. Ve bu yıl mutlaka kazanılmalıydı. Çünkü bu yılın kaybedilmesi, sadece PKK deneyiminin değil, ulus adına en büyük yaşam şansının da kaybedilmesi olacaktı. Sadece dokuz yılın kazanımları gitmeyecek, dokuzyüz yılların bir daha bizim olmayan tarihin karanlık sayfalarında yitip gitme olacaktı.

Bu açıdan, biz bu yıla yüklendik. Bunu mutlaka böyle değerlendirmemiz gerekiyor. Bilinen bu yılın savaşımı, bütün yetmezliklere rağmen, cesaret edildiğinde kesinlikle kazanılacağını ve hatta daha da doğrular egemen kılınırsa büyük kazanılacağını, zirvede yan, yine savaş biçiminin geliştirilmesinden uzakta tutan ne varsa onu gidermeyi, ardına kadar açılmış yoldan ordulaşmayı ve savaştırmayı sağlamakla, hem büyük başarıların sahibi olabilir, hem de çok söylediğiniz ve mutlaka yüklenilmesi gereken borçlarınızdan kurtulabilirsiniz. Şimdi sizlerle sıkça değerlendirmelere giriştik. Bu vesileyle geçen yıl birçok kaybımızda oldukça açığa çıkan bazı zaaflarınızı hatırlatmak isterim. Şunu çok iyi görüyorsunuz ki, düşman yıprandıkça yıpranmıştır. Arazidedir ama, eskiden olduğundan daha zor bir durumdadır. Adeta yıpranma döneminin bütün çözülüş süreçlerini yaşıyor. Görünüşteki zırha bürünmüş, tekniğe bürünmüş durumuna aldanmayalım. Ne kadar teknikse, o kadar nitelik zayıflığı vardır. Helikopterler olmazsa, bir tane birimini bile kurtaramaz. Bu ne demektir? Karada yürüyen düşmanın bitmesi demektir. Bir dağ için ellibin sayı kullanıyor. Bir Cudi Dağı için otuzaltı taburluk özel ordu birimlerini kullanıyor. Bu ne demektir? Bir dağa bile tam dayanamamak, bir dağa bile güç yetirmemek demektir. Bu, onun gücünü değil, güçsüzlüğünü göstermektedir. Normalde, biten bir ordunun işaretidir. En güçlüsü diye yaptığı operasyon bile, bu anlama gelir.

Muazzam bir askeri ve siyasi boşluk vardır. Halkımı-

15 AĞUSTOS'UN İ
Bağımsız bir ülkeyi k
bir halkı yerleştireceğin

İşte 15 Ağustos Atılımı'nın bu 10. yıldönümünde kazandığınız, anlamı bu kadar büyük olan ordumuzdur ve onun her şeyi kazandıran savaşımıdır. Bu savaşta geçirilen on yıl, sadece ulusal düzeyde sağlanan bir gelişme ve başarı değildir. Yine herhangi bir halkın ulusal kurtuluşuyla elde edilenin kazanılması da değildir. Bu, tepeden tırnağa ve her düzeyde eşi görülmemiş sistemli bir soykırımı esas alan politikayı yürüten bir düşmana karşı, kutsal yaşam hakkımız için var olma ve hiçbir biçimde kabul edilemez kölelikten de sömürgecilikten de beter bir yaşam tarzına başkaldırma ve (ister şahadete ulaşalım, ister zaferin yolunda kesintisiz ilerleyelim) her anı, her damla kanı en değerli ve seve seve yaşayacağımız, şerefimizle öleceğimiz en büyük zenginlik, gu bu bir şans da değil, yaşamın en gerekli, en vazgeçilmez ve herkese her an kendisini hissettiren, vazgeçilmez kılan ulusal ruhumuz, ulusal onurumuz, ulusal tutkumuz, hepimizin paylaştığı en yüce değerimizdir.

Yine iyi bilmekteyiz ki, bunun dışında gırtlağına kadar bireyciliğe gömülen, düştükçe düşen, zayıfladıkça zayıflayan, vatan hainliğinden her türlü köleliğe kadar, insanlık suçu kadar lanetle anılacak ne varsa, bir utanılası yaşam tarzı olarak benimsetilmeye çalışılan ve asla yaşanılmaması ve yanına bile yaklaşılmaması gereken, her şeyine düşman olan, düşman kokan bir yakın geçmişe böyle bir eylemle karşılık vermek, sanıldığından daha fazla büyük bir zenginlik, büyük bir umuttur. Yoksa, bu kadar güç dengesizliği, bu kadar lendirirsek; fazla umutlu görülmeyen ilk 15 Ağustos Atılımı, beş yılını doldurduğunda, özellikle düşmanın bu adımı tasfiye etme planlarının boşa çıktığını söylemek gerekiyor. İlk yılı, çok sınırlı da olsa, düşmanın kesin başaramaması önemli bir adımdır. En önemlisi de kendi zaaflarımızı tespit etmemizin; bunu ikinci yılda, 1986'da bertaraf edecek çözüm gücüne ulaşmamızın ve yine bu çözüm gücünden yola çıkarak 1987'yi yeniden bir atılım yılına dönüştürmemizin, ardı arkası kesilmeyen 1988-89'ları da kesintisiz sürdürmemizin anlamının ne kadar derin olduğunu, şimdi daha iyi anlıyoruz. Zaaflarımızı tespit ediyoruz; çözüyoruz, güce dönüştürüyoruz.

Bu yıllar böylesine tarihi anlamda kazanılıyor. Herkes, zi ordulaşmada son derece iddialı kılmıştır. Özellikle geçen yıldan, 1993'lerden itibaren içine girilen taktik, anlamı hayli büyük olan ateşkes sürecinin titizce, anlamlıca değerlendirildiğini, özellikle ondan sonraki sürecin de nasıl büyük bir sorumlulukla-duyarlılıkla ele alındığını çok yakıcı bir biçimde sizler de yaşadınız. Geçen yıl, zorlu bir savaşım sürecine girerken, sizlere çok uyarılar yaptık. Biz de hayatımızın en kapsamlı çözümlemelerini, geçen yılın sonundan itibaren açığa vurmaya, derinleştirmeye çalıştık.

Bunu ne için yapıyoruz. Her şeyden önce savaş boyutlanmıştır. Düşmanın yönelimleri oldukça yoğunlaşmıştır. Derinliği sağlayamazsan, ortaya çıkan durumu değerlendirmek kadar, onun yaratıcılığını ortaya koyamazsan, kaybedebilirsin. Kaldı ki, yapılan

> **"Bir anlamda ordu günüm**
> **15 Ağustos Atılımı'nın**
> **her zamankinden daha fa**
> **bununla her şeyimizi kazan**

seyreden düşmanın artık yürüyemez duruma getirileceğini, şimdi hepimiz açıkça görmekteyiz.

Türk ordusu karada bitmiştir

Siz tüm komuta ve savaşçı yapımızda yer alan yoldaşlar!

Gerçekten çok ana hatlarıyla değindiğimiz bu savaşım sürecimizi daha da anlamlı değerlendirip, özellikle bizi ordulaştırmaktan alıko- zın tüm köylerini yıkması, düşmanın güçsüzlüğünün bir sonucudur. Ve halkımızın topyekün kaybedilmesidir. Bu yılda yakılan köyler, düşmanın kesin kaybettiğinin göstergesidir. Şu anda, halkımız hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar bir militanlaşma sürecine girmiştir. Düşman istediği kadar katletsin, istediği kadar tutuklasın, işkenceden geçirsin, bu halkı bir daha kontrolüne alması imkansızdır. Siyasi boşluğu halkımızın toptan kaybı gibi bir duruma yol açmış-

ken, bazı sahte partileri geliştirmeye çalışıyor; Refah, bilmem diğer dinci örgütler. Bunların tutunması mümkün değil. Halkımız bunları iyi tanıyor. Herhalde yüz gerebilen kemalistlerin, daha aşağılık bazı biçimlerini, yan ürünlerini kabul etmeyecektir, benimsemeyecektir. Tam tersine, gereken cevabı vermeyi bilecektir. Ama en önemlisi, sanıldığının aksine, düşmanın askeri yönden gelişmesi şurada kalsın, en çok da askeri anlamda kaybetmesi söz konusudur.

Türk ordusu, tarihte hiçbir zaman bu kadar kaybeden bir yılı yaşamadı. Sadece askerteknik olarak değil, moral olarak, siyasi amaç olarak, ruh olarak çok kaybetti. Ve Türk ordusu şimdi dünyanın lanetini üzerine çeken bir ordudur.

Bunun yanında, bizim ordumuz ARGK dünyanın hayranlığını kazanan ve her türlü gelişmenin ruhu, bu anlamda güzide bir kuruluş olarak kendini tarih sahnesine çıkarmış bulunmaktadır.

Önemli bir askeri boşluk söz konusudur. Ülkemizin yarıdan (ben yarı desem, siz yüzde yetmişbeş deyin) fazlası askeri boşluk halindedir. Mesele, biz bunu değerlendirecek miyiz, değerlendirmeyecek miyiz noktasındadır. Yoksa, Türk ordusuyla başa baş direnen bir hareketin, gücünü kaybetmeyen, pekiştiren bir gerilla hareketinin, hızla

şanstır. Kullanıldığında nelere kadir olacağını daha şimdiden bilmekteyiz.

Zafer darbesini vurmaya hazırlanıyoruz

Genel durum böyleyken, siz değerli savaşçılarımız gerçekten savaşa hala tam hakkını vermediğinizi de bu arada geçerken belirtmeliyiz. Sıkça sizinle olan tartışmalarımızda size şunu söyledik: Genelde parti gerçekliğimize, özelde de ordu gerçekliğimize derin yanılgılarla yaklaşıyorsunuz. Parti kişiliğini, ordu kişiliğini sıradanlaştırıyorsunuz. Düzenden kapma yaşam özellikleri, yine geleneksel yaşamın birçok alışkanlığı son derece etkilidir. Nizama, disipline gelmeyen kişisel özellikleriniz sanıldığından daha fazla size kaybettiriyor. Şunu söyledik: Bunlar lanetli taraflarınızdır. Bunlar hastalıklı bir ur gibi kesilip atılmalıdır. Acı verse de daha sağlıklı bir yaşam için bu gereklidir.

Yani düzenin ordulaşmaktan alıkoyan basit yaşam etkilerine esir olmayalım. Büyük ordulaşma şansımızın bundan olumsuz etkilenmesine fırsat vermeyelim. Yine geleneksel uyuşuk, hantal, kaybeden tarzını, savaşçı yaşamımıza bulaştırmayalım.

Yoğunca bunun üzerinde durduk. Gerçekten görüyorsunuz ki, öyle yapılmak duru-

riletiyorsa onu yermek, doğru tutum değil de nedir?

Görüyorsunuz ki, böylesine bir yarışa muhtaçsınız. Siz çok susamış, çok borçlu bırakılmış bir halkın evladısınız. Halkınızın tarihe borcunu ödemek sizlere düşer. O da biraz daha ordulaşmaktır, biraz daha savaşmaktır. Bu, hemen düşmeyi değil, uzun vadeli, ne pahasına olursa olsun başarıyla giden yaşamı, bunun savaşımını emrediyor. Bunu sağlamadığınızda, yaşadığınıza inanmayacaksınız. Hatta savaştığınıza anlam vermeyeceksiniz. Bugün PKK öncülüklü savaş, başarıdan başka hiçbir gidişata izin vermeyen savaştır.

Önderlik gerçeği şunu ispatladı; en inanılmaz, en olanaksız, en dengesiz ortamlarda bile büyük kazanılabileceğini her gün, her adımda göstermiştir. Siz bunun sınırlı bir ifadesi olacaksınız. Önderlik gerçeğinin bazı alanlarda veya bazı görevlerde gerekeni ney-

Bu ne demektir? Gizli, "faili meçhul cinayetler" yetmiyormuş gibi, pervasızca bu işleri götürme, bundan başka çare bulamama ve böylece de sonun başlangıcı olma durumuna gelmek demektir. Eğer bu adımı da atarlarsa, gizli olarak yürüttükleri bu kirli savaşı, bu teşhisle daha da açık yürütürlerse, vuracağımız darbe sonuncu ve niha kurtuluşa götüren darbe olacaktır.

Sosyal demokrat SHP'yi kendiniz görüyorsunuz. Bitirilmiştir. Özel savaş, bu partiyi bitirdi. Sözümona demokratlarını da aldatarak, uyararak artık neredeyse beş para etmez

"Düşman, daha da yakın tarihimiz için 'Dokuz yılda yapılamayanı, bir yılda yaptık' diyordu. Biz de aynı iddiada bulunuyoruz; 'Dokuz yılda yapamadığımızı, hatta dokuzyüz yılda yapamadığımızı, son bir yılda yaptık.' Anlamı böylesine derindir, bu 10 yılın."

İNCİ ON YILI
zanacağımız ve
iz yıllar olacaktır

rak da değerlendireceğimiz ldönümünü kutlarken; m ordulaşma, savaşma ve melinde sizleri selamlıyoruz."

büyümenin, her türlü yetkinleşmenin sağlandığı bir ordu olmaması düşünülemez. Değerlendirememek bizim bir eksikliğimizdir.

Son geçirdiğimiz bir yıl ardına kadar ordulaşma imkanıdır. Biz, savaşta çelikleşerek ordulaşıyoruz. Bu en iyi ordulaşmadır. İstediğimiz yere dal-budak salıyoruz. Kıymetini bilirsek, sonuna kadar büyüyecek bir ordulaşmadır. En zengin savaş taktikleri içinde en sağlam siyasetle büyüyen bir ordulaşmadır. İlk defa yakalanan bir

mundadır. Düzen etkilerini ne yapacaksınız? Neyi kurtaracaksınız? Ne yapacaksınız, tutucu kalıntıları? Ne veriyor bize? Geriye parti siyasetimizin, ordu tarzımızın müthiş güçlendiren, bütün zaafları kapatan, yaşamın en soylusu, en özgür ve en yaratıcı olanı kalıyor. Neden bunu istemeyeceksiniz? Neden amansız bir yarışı bu temelde başlatmıyorsunuz? Yani kendimiz için en iyi ordulaşmak, bunun için en iyi eğitim ve örgütlenmek, en iyi savaşmak, kim en öndeyse ona alkış tutmak, kim onu ge-

se onu yapacaksınız. Bununla kazanan siz olursunuz. Siz, kesin örgütlendirmeye, otorite olmaya muhtaçsınız. O da ancak bu önderlik tarzıyla olur. Biliyorsunuz, başka hiçbir tarz bu Kürdistan'da, bu halk içinde böyle bir otorite olamaz. Olsa da sürdürülemez.

Önderlik gerçeği, ordulaşma gerçeğidir. Önderlik yaşam tarzı, kendi kendine bir engel tanımayan savaşımdır ve mutlaka başarılı yürüyüştür. Bağlılık sözü veriyorsunuz. Onu bu temelde mutlaka doğru özümsemeye ve temsil etmeye güç yetirmelisiniz. Önümüzdeki günlerde bu düşman daha da çılgınlaşabilir. Nitekim özel savaş başbakanı, gizli başbakan olan faşizmin tipik, açığa çıkmış temsilcisini patavatsızca yanına çekmek istiyor. Şimdi "Ya Türkeş, ya Türkeş" diyor. Nereye geldiğini daha iyi görüyor muyuz?

duruma getirdi. ANAP muhalefetini bitirdi. Bizzat Mesut Yılmaz, "Bana devlet komplo yapıyor" diyor. Evet, bu komployu, sen bilerek Özal zamanında yaptın. Bu komployla Özal'la cebelleştin. Şimdi senin başına aynı çorap örülüyor. Komplocuya komplo yapılır. Ve nitekim ANAP da hızla eritiliyor. Doğru Yol bile eritilip, hiç de partili olmayan, tamamen faşist generallerin, ajan örgütlerin hizmetinde bir bayan, açık bir halk düşmanı faşist biri bu hükümeti yürütüyor. Karayalçın gibi ne idüğü belirsiz eski Ülkü Ocağı mensubu birisi de bu argümanı tamamlıyor. Bu dört dörtlük bir özel savaş kabinesidir. Ve bu, daha da anlaşılacaktır. Güreş, bunun başkomutanıdır. Demirel, onun silik bir diplomatı ve içeride halk propagandacısıdır. Başka bir değeri yoktur. Parlamento, bir asma yaprağı gibi

ayıbı örten bir kurum bile değildir. Danışma Meclisi'nden daha bağımlı bir meclistir. Ve bu yapıyla, bu hükümet ne kadar savaşabilir?

Sömürgecilerin diplomatik alanda ne kadar teşhir ve tecrite gittiklerini görüyoruz. İçeride ekonomik olarak iflası yaşadıkları gün be gün karşımızdadır. Askeri-siyasi olarak ne kadar bir boşlukla karşı karşıya oldukları (fazla inceleme de gerektirmez) yaşanan bir olgudur.

Bunun yanında maruz kalacağımız kadar özel savaşa maruz kaldık. Yine işkencesini, faili meçhul cinayetlerini gördük. Zaaflarımızın da bedelini ödedik. Bu kadar dayanan bir hareket, herhalde bundan sonrasını daha güçlü getirebilecektir. Nitekim artık zaaflar güçlü bir biçimde karşılanıyor. Yani iç zaaflar, özel savaşın dolaylı, direkt etkileri epey sınırlandırılmıştır. Bu hükümetin, bu anlamda özel savaşa katkısı hem maddi, hem de manevi olarak tüketilmiştir. Yani hükümet, artık özel savaşa fazla çalışamaz. Tükenme var. Ordu, tükenmiştir. Özel savaş birliklerinden daha başka birlikleri devreye sokamamaktadır. Bir taciz ordusu durumuna dönüşmüştür. Anlışanlı Türk ordusu, bir imha ordusu bile değil, bir taciz ordusudur. İstediği kadar, "halka ayrıcalıklı davranıyoruz" desin. Hayır! Güreş gözükaradır, hiçbir savaş yasasında görülmeyen, Cengiz Han'ın bile uygulamayacağı yöntemleri uyguladı. Bunu, iyi biliyoruz. Ve mutlaka bunun cezasını vereceğiz. Bu savaşı böyle dayatan zürriyetine kadar, bizden karşılığını bulacaktır. Bu, Türk halkına da büyük kaybettiren bir savaştır. Bir avuç koltuk düşkünü, bir avuç paşanın çı-

karı dışında, hiç kimseye hizmet etmeyen, emperyalist ağababalarının bile tepkisini çeken bu savaşın faturasını, acaba bunlar nasıl ödeyecekler? Bunun korkusunu duyuyorlar. Tiril tiril titriyorlar.

Biz ise bu kadar dayandıktan sonra, herhalde bundan sonraki başarı şansımızı kendi elimizle bir tarafa bırakamayız. İçinizde bazıları neredeyse özel savaşa taş çıkartırcasına kayıplara yol açıyorlar. Sıradan bir emniyet, sıradan bir gözetim, sıradan bir eğitim, sıradan bir yönetim gücü sergileyemeyerek kayıplara yol açıyorlar. Açıkça söyleyeyim; bu bir yetersizlik filan da değil. Bu, kendini kaybedişţir. Bu kişiliğin doğal bir özelliği olarak tembelliğin, hantallığın, sırtımızda ucuz yaşamanın ve bu anlamda da en zararlı ve mutlaka alaşağı edilmesi gereken tipin tehlikesidir. İçimizdeki özel savaş, içimizdeki kontra, sanıldığından daha fazla zarar veriyor. Bunu, yerle bir edeceğiz. Kendi yetmezliğimizi de böylece değerlendireceğiz. Niye göremiyoruz, niye zamanında görüp de tedbir alamıyoruz? Bu, bizim zayıflığımızı ortaya koyar. Buna, fırsat vermeyeceğiz. Neden zayıflık, kime hizmet ediyor? Hepinize tekrar soruyorum; zayıflık sizi erken öldürmüyor mu, sizi en başarılı olabileceğiniz konumlardan alıkoymuyor mu? O zaman niye zayıflık, o zaman niye yetersizlik? Niye keskin güçlülük istenilmesin? Niye hükmeden, başaran kişilik, her şeyinize damgasını vurmasın?

Gün, basit yaşama günü müdür? Gün, ucuz kaybetme günü müdür? Gün, küçük düşünme, küçük yaşama günü müdür? Hayır! Her şeyiyle, doğaya bakarsan, yere bakarsan, göğe bakarsan büyüme günüdür. Özgür yaşama tutkuyla bağlanma günüdür. Zafer için mutlaka kendini ayaklandırma ve gereken ne varsa onu bulma günüdür. Bunun dışında bir güne yaklaşım, bir sürece yaklaşım kesinlikle kabul edilemez. Hiçbir gerekçeyle savunulamaz. Çünkü her şey kazanmaya çekiyor. Her şey ama her şey koparılıp bu savaşı lehimize çevirmeye zorluyor. Görmek zor değil, yapmak zor değil. Tersi zordur. Bu gelişmeyi görememek çok zordur. Başarıyı mümkün kılanı yapamamak, çok zordur. Ve bu çok zoru, bazıları yaşıyor. Ben bunlara şaşıyorum; zor olanı nasıl başarıyorlar? Zor olanı, kendini kaybetmeyi, nasıl başardınız? Benim aklım buna yatmıyor.

Gerçekten bu zor olanı, kendinize yakıştırmaktan vazgeçin. Şu kadar çekici olan, teneffüs ettiğiniz hava kadar soluklamamız gereken başarılı çalışmaya koşturun. Önümüzdeki dönem, bu anlamda işin ucunda kesin kazanmanın da mümkün olduğu bir dönemdir. Yine zorlukları olacak, belki daha fazlası ama, başarısı büyük olacaktır. Kesin zafere yakınlığı büyük olacaktır. Vatan, gittikçe derinliğine, genişliğine kazanılıyor. Özgürlük teneffüs ediliyor. Bu, onsuz edemeyeceğiniz bir yaşama dönüşmüştür. En özgür ilişkiler, en başını kaldıran insanlık elde ediliyor. Kim bu yaşam sürecinden geri kalabilir? Kim, hakkını vermemezlik edebilir? Sıkıntı her zaman var, ölüm her zaman var. Ama böyle özgür yaşam, bizim için ilk defa oluyor. Bu şansı, kim değerlendirmez? Bu şansı iliklerine kadar kim yaşamak istemez? Gerçekler budur. Hiç kimse başka türlü gösteremez. Bu anlamda aldatamaz, bu anlamda kandıramaz.

Dolayısıyla siz tüm ARGK mensupları; en akıllı, en sonuç alıcı, en tutkulu insanı temsil ediyorsunuz. Bir göz atmanızla bile nerede, neyi yapmanız gerektiğini kestirirsiniz. Bir ufak tartışmanız, doğruyu bulurdur. Artık, aksi zordur. Bu açıdan ortaya çıkan askerisiyasi boşluğu görmek, değerlendirmek, hatayı tespit edip gidermek, başarıyı kesinleştireni devreye sokmak bir tutkudur. Aslında bundan geri durmanın anlamsızlığı söz konusudur.

Evet, görüyorsunuz ki bu söylenenler, bu temelde ortaya çıkan gerçekliklerdir. Tamıtamına en yaraşır, en hakkınız olan, bunun dışında hiçbir şeyle bu yaşam değiştirilemeyecek altın yaşamımızdır. Düşman ucuz bir yaşamı, hatta ucuz bir zaferi altın tepside sunsa bile, kabul etmeye layık değilsiniz. Bu kadar zorluklarla yoğrulmuş savaşçılar, böylesine en soylu yaşama, onun en veciz ifadesi olmaya özen gösterirler. Siz bunu hak etmişsinizdir. Dolayısıyla bunu kirletmeyin, bunu ucuz çiğnetmeyin. Sadece sizler için değil, hatta bu sadece halkımız için de değil, insanlığın dikkatini çeken ve mutlaka öyle olması gereken, yine tarihinizin insanlık beşiği olma rolüne uygun düşen en az onun kadar değerli bir insanlık armağanıdır.

İnsanlığı temsil ediyoruz. Barbarlığa karşı, mahşere karşı, umudun tükenişine karşı böylesine bir devrimi ülkemizde, dikkati çeker bir biçimde gerçekleştirmeye götürüyoruz. Siz bakmayın ülkemizin bugünkü harap haline, bakmayın halkımızın yoksulluğuna. En cennet ülke bizim ülke, en zengin halk bizim halkımızdır. Bu insanlık, ancak ve ancak bizim gibi bir durumu yaşayan bir halk için söz konusu olabilir. Ancak ve ancak insanca, onurluca, bizimki gibi bir ülkede yaşanılabilir. Ben kendi deneyimime de dayanarak söylüyorum; başkasının cenneti benim sıradan ilgimi bile çekmez; yine başkasının güzelliği sıradan ilgimi çekmez. Üzerinde en duygulanılacak ülke, yaşadığınız ülkedir. Bunun dışında hiçbir yaşam, bizim için anlam ifade etmez.

Bu açıdan söylüyorum; nerede nasıl sunularsa sunsunlar, başkalarının yaşamı, başkalarının ülkesi onların olsun. Bir sevdadan da öteye bağlı olunacak ülke bu ülkedir. Halk, bu halktır. Yaşam da bu yaşamdır. Daha da güzelleştirmek, bu savaşla mümkündür. Bizzat yaşamımızla bunu çok çekici kılmak elimizdedir. Diniz. Siz bunun militanı, bunun savaşçısı, bunun ordu komutanı ve erisiniz.

Önümüzdeki 10 yılın kesin zaferin 10 yılı olması için her şeyi yapacağız

Tüm değerli ARKGK savaşçıları, onun her düzeyde çalışanları ve milis güçleri! sanız, dünya da engel olsa aşar başarırsınız.

Bu temelde hepinizi tekrar en üstün sorumluluk duygusuyla, yine savaşımın en keskin düşünce ve iradesiyle, önümüzdeki en açık görevleri görmek kadar, gereklerine yüklenmek, asla ve asla başarısızlığa götüren ne varsa ona fırsat vermemek, başarı için ne gerekiyorsa onu başta kendimizden başlatarak dalga dalga

"Vatan, gittikçe derinliğine, genişliğine kazanılıyor. Özgürlük teneffüs ediliyor. Bu, onsuz edemeyeceğiniz bir yaşama dönüşmüştür. En özgür ilişkiler, en başını kaldıran insanlık elde ediliyor."

Çünkü tarih bunu biraz böyle gösteriyor. O tarihin tersyüz edilmesi, bu ülkede böyle yaşanılabileceğini gösteriyor. Lanetliler ülkesinin en soylu insanı olabilmek, büyük bir zenginliktir. Böylesine çılgınca bir düşmana karşı savaşanların ülkesi olmak, en güzeldir. Bunu hem iddia ettik, hem de ispatladık. Yoksa bizim gibi gırtlağına kadar utanılası birilerinin, kendini böyle güçlendirmesi, insanlığa kabul ettirmesi düşünülemezdi. Ülkemiz böylesine anlamlı olmasaydı, halkımız buna layık olmasaydı, herhalde önderlik böylesine bir gelişme gücü olamazdı. Ama işte doğru tarih yazmak, doğru halk yaratmak olursa, bu böyledir. Bu, kanıtlanmıştır. Siz de bunun en seçkin, en güzide gerçekleştiren savaşçıları oluyorsunuz. yorum ki, bu şansı her şeyin üzerinde tutmalı ve tam başarısını kıskançlıkla, hiçbir şeyle değiştirmeyecek kadar, bir daha da hiçbir biçimde elinizden koparılıp alınamayacak kadar sağlam tutmalısınız.

Biz, üzerimize düşeni yaptık. Bu kadar gelişmeye yol açarak, yoldaşlık için ne yapılır, bir parti için, bir halk partisi için ne yapılır, bir insanlık partisi için ne yapılır; onu gösterdik. Yaşarsak, daha da fazlasıyla göstereceğiz. Bu, artık en başta size mal olmuştur. Siz bunu (biz olsak da olmasak da veya en yakın diye bellediklerimiz ve en tehlikeli hainler haline gelseler de) bir tekiniz bile gerektiğinde her şeyi tam başarıya götürecek kadar kendinize yedirmelisiniz. Mutlaka başarmayı kendinize yedirmelisiniz.

Bu duygularla, bir kez daha bu şanlı atılım günü dolayısıyla; bir on yılı geride bırakırken, bundan sonraki on yılın kesin zaferin on yılı olduğunu, kendimce ben de bir söz olarak söylüyor, veriyorum. Bu önümüzdeki on yılın, bir zafer on yılı olması için her şey yapılacaktır. Ve mutlaka başarılacaktır. Geçen on yılımız bunun teminatı, ispatıdır. Buna çok güveniyoruz, çok değer biçiyoruz. Bu önümüzdeki on yılı da istediğimiz gibi bir ülkeyi kazanacağımızı, onun istediğimiz gibi özgür bir halkını yerleştireceğimiz yıllar olacağı kesindir. Bunun için, yeterince ordu ve yeterince savaş, tutkumuzdur. İnsan isterse, atom bombasından da daha etkilidir. Bunu göstermedik mi? O halde, bu temelde ordulaşırbütün örgüt, birim, birlik yapınızda doğurarak sonuca gitmenizi, bunu kesin bir zafer yürüyüşü olarak görüp de değerlendirmenizi, bunun dışında hiçbir olasılığa yer vermemenizi, bunun bir ordu emrimiz olduğunu, kutsal olduğunu ve çiğnenmemesi gerektiğini belirtir; uzun vadeli, oldukça emniyetli bir kişisel yaşamınızın olmasını diler, yüce sevgilerimle birlikte, selamlarımı sunarım.

– Yaşasın 15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yılı!
– Yaşasın ARGK!
– Kahrolsun düşmanın her türden özel ordusu ve savaşı!

14 Ağustos 1994

"İnsanlığı temsil ediyoruz. Barbarlığa karşı, mahşere karşı, umudun tükenişine karşı böylesine bir devrimi ülkemizde, dikkati çeker bir biçimde gerçekleştirmeye götürüyoruz."

15 Ağustos vesilesiyle Cemil Bayık yoldaşla yaptığımız röportaj:

15 Ağustos Atılımı topyekün savaş ve zafer çağrısıdır

■ *15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı sürecin ortaya çıkardığı kalıcı kazanımların başında halk kurtuluş ordusunun kuruluşu ve gelişmesi gelir. 300 civarında gerilla ile başlatılan savaş bugün onbinlerle ifade edilecek bir silahlı güçle yürütülecek düzeye geldi.*

Berxwedan: Cuma yoldaş, silahlı mücadelemizin başladığı 15 Ağustos 1984'ten bu yana 10 yıllık bir süre geçti. İlkin bu savaşın hangi koşullarda başlatıldığını değerlendirir misiniz?

Cemil Bayık: Her şeyden önce ulusal kurtuluş hareketimizin silahlı mücadele öncesi bir döneminin de olduğunu belirtmek gerekir. 1970'lerin başında başlatılan çalışmaların yarattığı sonuçlar, silahlı mücadelemizin dayandığı zemin oldu. 12 Eylül 1980 askeri darbesine kadar yürütülen çalışmalarımızın silahlı yönü geri plandaydı. Çabalarımız daha çok siyasal yöntemlere dayanıyordu. İşbirlikçi-ajan yapıya yönelik silahlı şiddet uygulamamız sınırlıydı. Kaldı ki, silahlı eylemlerimiz direkt devleti hedefler durumunda değildi. İşbirlikçi-ajan ve faşist odaklara karşı gerçekleştirilen eylemlerin amacı esas olarak siyasal mücadelenin önünü açma niteliğindeydi. Siyasal çalışmaların ağırlıkta olduğu çabalar sonucunda halk ulusal kurtuluşçu gelişme içerisine çekildi.

Partimiz önderliğinde halkımızın kurtuluş mücadelesine katılımı devlet tarafından hazmedilemedi. Ulusal inkar ve imhaya dayalı politikasının iflası karşısında devletin tavırsız kalması beklenemezdi. Gerek halkımızın kurtuluş mücadelesini, gerekse Türkiye devrimci-demokratik hareketini bastırmak için sömürgeci rejim saldırıya geçti. 12 Eylül askeri darbesi gerçekleştirilerek mücadelemiz şiddetle bastırılmak istendi. Devlet katliam, tutuklama, işkence ve diğer birçok baskı biçimleriyle sonuç almaya çalıştı. Sömürgeci askeri rejimin teröre dayalı uygulamaları geçici de olsa bazı sonuçlar doğurdu. Ardı arkası kesilmeyen çok yönlü terör, Türkiye devrimci-demokratik hareketini önemli oranda tasfiye ederken, Kürdistan'da partimizin geri çekilmesinden de yararlanarak halkı umutsuzluğa ve kararsızlığa itti. Zindanlarda direniş sürmekle birlikte dışarıda direnişin olmaması sonucu devletin aralıksızca sürdürdüğü terör, halkta mücadelenin pek gelişmeyeceği konusunda ciddi bir karamsarlık durumunu yarattı.

Sömürgeci rejim aldığı önlemlerle siyasal mücadelenin legal koşullarını ortadan kaldırdı. En sıradan demokratik gelişmeye bile olanak tanımadı. Devrimci güçlere tasfiyeciliği dayatıyordu. Bunun dışında herhangi bir yol bırakmıyordu. Siyasal mücadele yöntemleriyle muhalefet yapmak imkansızlaşmıştı. Yapılacak şey ya rejimin tasfiyeci dayatmasını kabullenmek, ya da bedeli ne kadar ağır olursa olsun silah elde savaşmaktı. Bazı güçler devletin güdümüne girip tasfiye olurken, partimizin seçtiği yol ise tam tersiydi. Halkın üzerine çöken umutsuzluğu, kararsızlığı ve mücadele hakkındaki tereddütleri gidermek için biricik yol, ağır bedel ödemeyi kabullenerek silahlı savaşıma atılmaktı.

Burada şu gerçeğin altını önemle çizmek gerekir. TC silahlı mücadele dışında muhalefette bulunma alternatifini bırakmamıştı. Dolayısıyla silahlı mücadele, başka mücadele olanaklarının kalmadığı koşullarda seçilen alternatif yoldu. Bu gerçeği bütün yönleriyle kavrayan partimiz bütün çabalarında, silahlı mücadelenin geliştirilmesi doğrultusunda geri çekilme sürecinde yapılan hazırlıkların her adımında silahlı mücadelenin başlatılmasını esas aldı. 15 Ağustos öncesi süreç ele alınıp değerlendirildiğinde savaşın TC tarafından seçilen yol olduğu netçe anlaşılır. Bu nedenledir ki, bugün süren savaşın, savaş nedeninin, dökülen kanların, ortaya çıkan maddi ve manevi zararların bir tek sorumlusu var; o da Türk devletidir.

15 Ağustos öncesi mücadelenin tekrar yükseltilmesi esas görevken, gerek Türkiye, gerekse Kürdistan'da devrimci geçinen birçok gücün yaşadığı tasfiyecilik karşısında devrimci onuru korumak bile savaşmayı gerektiriyordu. Bir yığın örgütün sergilediği tutum rezilceydi. Mahkum oldukları tasfiyecilik, halk nezdinde devrimcilerin itibarını alabildiğine zedelemişti. Bu anlamda devrimci onuru kurtarmak gerekiyordu. Aksi durumda devrimciler halkın lanetine uğrayacaklardı.

15 Ağustos öncesi yaşanan gerçeklikler, inisiyatifi ele alan devletin teröre dayanarak devrimci hareketi tasfiye çabalarında belli bir mesafeyi alması ve devrimci güçlerin mücadeleyi geliştirmek için başta silahlı mücadele olmak üzere direnmek zorunda olmalarıydı. Çok sayıda devrimci örgütün mücadeleden el çektiği bir ortamda partimizin mücadeleyi yükseltme göreviyle karşı karşıya bulunmasıydı.

– 15 Ağustos 1984'te başlatılan savaşın kısa ve uzun vadeli hedefleri nelerdi? Silahlı mücadeleyle hangi amaçlara ulaşmak hedeflenmişti?

– 15 Ağustos 1984 tarihinde Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla başlatılan silahlı mücadelemizin hem kısa vadeli, hem de uzun vadeli hedefleri oldu. Önemle belirtelim ki, 15 Ağustos tarihsel atılımı sömürgeci-faşist rejime karşı gerçekleşen sıradan bir çıkış olmanın çok ötesinde özellikler taşıyordu. Yapılan girişim planlı ve örgütlü olduğu gibi kısa ve uzun vadeli hedefleri de gerçekleştirme özelliğine sahipti. 12 Eylül öncesi mücadelenin kazanımlarına dayanarak iki yıl boyunca yapılan yoğun hazırlıklar sonucu kurtuluş mücadelemizde yeni bir dönem başlatılıyordu. İlk elde hedeflenen Türk devletinin tasfiye çabalarına dur demekti. Türk devletinin çabalarına set çekmekti. Devrimcilerin, yurtseverlere ve bütün halka inanç aşılaması büyük öneme sahipti. Devrimci mücadelenin gelişmesi belirttiğimiz kesimlere cesaret, kararlılık, umut ve kazanma inancı verdiği oranda mümkündü. Ürkekliğin yerine cesaret, kararsızlığın yerine kararlılık, umutsuzluğun yerine umut, inançsızlığın yerine inanç verildiği oranda mücadelenin tekrar ve yeni boyutlarda geliştirilmesi olanaklar dahiline girerdi. Devrimci-yurtsever potansiyelin harekete geçirilmesi o an için önemli görevdi. Bu başarılmadan kurtuluş devriminin zafere doğru ilerletilmesi söz konusu olamazdı.

Gerek TC'den, gerekse tasfiyecilik batağında debelenen soldan yöneltilen devrimci mücadeleyi tasfiye etme saldırılarının önünü almak ve devrimci-yurtsever potansiyeli harekete geçirmek, 15 Ağustos tarihsel atılımının kısa vadeli hedefleri olarak belirlenebilir. Bununla birlikte gerillayı örgütlemek, halk tabanına oturtmak başarmamız gereken güncel hedefler arasındaydı. O dönemin çetin koşulları göz önüne getirildiğinde bu hedeflerin gerçekleştirilmesi hayati önem taşıyordu. Evet, bu görevi, bir taraftan sömürgecilik ve gerisindeki emperyalist güçlerce, diğer taraftan Kürt ve Türk kökenli sol güçlerce kuşatılıp yoğun saldırıya maruz kalan partimiz gerçekleştirecekti. Bunun içindir ki, partimizin önünde duran görev tarihsel niteliğe sahipti. Belirtilen hedefler zorlu çabalar ve büyük fedakarlıklar sergilemeyi şart kılıyordu.

Tarihsel devrimci atılımımızın uzun vadeli hedefleri ise halkımızın askeri-siyasi ordulaşmasını gerçekleştirerek sömürgeciliği tasfiye etme temelinde ülkemizi bağımsızlığa kavuşturmaktı. Bütün siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel vb. örgütlenmeleri dağıtılmış bir halkın askeri ve siyasal ordulaşmasını başarmak son derece güçtü. Direnmek için halk kurtuluş ordusu örgütlenmeliydi. Yine halkın siyasal ordulaşması zorunluydu. Kurtuluş savaşımı, gelişimi bu hedeflerin başarısı oranında mümkündü. Gerilla ile başlayarak silahlı halk ayaklanmasına ulaşmak belirtilen hususlarda sağlanacak başarılara bağlıydı. Savaşarak örgütlenmek, örgütlenerek savaşmak esprisi ile belirtilen hedefler gerçekleştirilebilirdi.

Açık ki, halk kurtuluş ordusunun yanısıra silahlı ayaklanma organı olan halkın siyasal cephesini yaratmak da, sömürgeci egemenliğe karşı yoğun bir mücadeleyi gerektirmekteydi. Sömürgeci egemenlik zayıflatıldığı oranda gelişme kaydedilebilirdi. Diğer taraftan kurtuluş mücadelemizi uluslararası boyuta çıkarma sorunu vardı. Bundan da önemlisi Kürt halkının devrimci-demokratik muhalefetine destek sunmak ve bunun gelişiminden güç almak büyük önem taşıyor. Bütün bunlar savaşarak ulaşılacak hedeflerdi. İşte 15 Ağustos tarihsel atılımıyla başlatılan sürecin uzun vadeli hedefleri bunlardı.

İster kısa vadeli, ister uzun vadeli hedefleri bakımından 15 Ağustos girişimi ele alınıp değerlendirildiğinde, halkımız için ne denli önemli olduğu anlaşılır. Bir

yerde bu girişim halkımız için varlık-yokluk sorunuydu. Büyük amaçlarla yüklüydü. Özgürce yaşamak tutkusuyla yüklüydü. Sömürgeciliğin yıkılışı, özgürlüğün gerçekleştirilmesi amacını taşıyordu.

– 15 Ağustos Atılımı ne gibi gelişmelere yol açtı? Hedeflenen sonuçları yarattı mı? Bununla birlikte hesapta olmayan gelişmeler ortaya çıkardı mı?

– 15 Ağustos Atılımı partimizin Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliği hedefleyen niteliktedir. Başta askeri olmak üzere, onun siyasal, kültürel, sosyal vb. diğer tüm varlığının tasfiyesini amaçlamıştır. Bu anlamda, 15 Ağustos sadece askeri bir girişim değil, yaşamın her alanına yapılan bir müdahaledir. Böylesine kapsamlı bir içeriğe sahip olan 15 Ağustos Atılımı halkımızın tarihinde yeni bir sürecin başlatılmasıdır.

Yabancı egemenlik altında kölece yaşanan mahkumiyete karşı olduğu gibi, özgür yaşamın gerçekleştirilmesinin ilanıdır da. Özgürlük için topyekün savaşımın çağrısıdır. Dolayısıyla sömürgeciliğin hizmetindeki işbirlikçi-gerici yapılarla da savaşmanın karar ve ilanıdır.

Böylesine bir içeriğe ve anlama sahip olan 15 Ağustos Atılımı belli bir döneme cevap olmaktan ziyade sonuçları süreç içinde ortaya çıkan bir girişimdir. Onuncu yıldönümüne girerken yaşanan gelişmeler bu içeriği gerçek bir biçimde herkesin gözleri önüne sermiştir. Önümüzdeki dönemlerde yeni kazanımlarla başlatılan sürecin devam edeceği kuşkusuzdur. Yani 15 Ağustos tarihsel atılımının etkileri sürecek, ta ki özgür ve bağımsız bir ülke yaratılana kadar. Geride bıraktığımız süreçte yol açtığı gelişmeleri şöyle sıralayabiliriz:

Birincisi: Sönmeye yüz tutan kurtuluş umutlarını canlandırmıştır. Katliam, işkence, tutuklama vb. baskıların halkta yarattığı umutsuzluğu aşmış, kurtuluş için umut aşılamıştır.

İkincisi: Devletin terörle ortama egemen kıldığı ürkekliğin yerine savaşma cesareti gelmiştir. Bir avuç gerillanın gösterdiği cesaret dalga dalga halka yayılmış ve mücadelenin ilham kaynağı olmuştur. Bununla birlikte karamsarlık yerini kararlılığa bırakmıştır. Halka sömürgeciliğe karşı savaşma kararlılığını taşırmıştır.

Üçüncüsü: 12 Eylül sonrası ortaya çıkan inançsızlık giderilirken zafere inancı geliştirilmiştir. Devam ettirilen eylemlilik savaşılması halinde sömürgeciliğe karşı konulabileceğini ortaya çıkarmış, bu da halkın inancını güçlendirmiştir.

■ 15 Ağustos Atılımı belli bir döneme cevap olmaktan ziyade sonuçları süreç içinde ortaya çıkan bir girişimdir. Onuncu yıldönümüne girerken yaşanan gelişmeler bu içeriği gerçek bir biçimde herkesin gözleri önüne sermiştir. Önümüzdeki dönemlerde yeni kazanımlarla başlatılan sürecin devam edeceği kuşkusuzdur. Yani 15 Ağustos tarihsel atılımının etkileri sürecek, ta ki özgür ve bağımsız bir ülke yaratılana kadar.

Dördüncüsü: İşbirlikçi-hain yapı ürkütülmüş ve kendilerini sınırlandırmalarına yol açmıştır. Diğer bir ifade ile sömürgeciliğin dayanağı gericilik baskı altına alınarak, onun düşmanca faaliyetleri dizginlenmiştir.

Beşincisi: 12 Eylül askeri darbesinin egemen olduğu koşullarda devrimcilerin uğradığı itibar kaybı giderilmiştir. Bir dönem için de olsa savaş faaliyetinin durmasının devrimcilere karşı yarattığı güven bunalımı 15 Ağustos'la giderilirken, devrimciler partimizin şahsında halkın güvenini daha güçlü biçimde kazanmışlardır.

Bunlar halk kitlelerini kurtuluş mücadelesine yönelten gelişmeler olurken, siyasal, askeri ve örgütsel çalışmanın ortamı yaratıldı. Artık devrimci çalışmalar sonuç verebilirdi. Nitekim daha önce pek sonuç vermeyen çalışmalar hızla sonuç vermeye başladı. Halktaki coşku, cesaret, kararlılık ve inanç devrimci çalışma için başarı şansını yarattı. Hemen ortaya çıkan bu gelişmeler 15 Ağustos Atılımı'nın başarılarla dolu geçeceğini daha ilk anda göstermiş oldu. Sömürgecilerin karşı çabaları gelişmenin halkımızdan yana seyretmesinin önünü alamadı. Ard arda düzenlenen operasyonlarla dozajı artırılan terör, 15 Ağustos'un temsil ettiği zafer çizgisi karşısında bozguna uğradı. Türk devleti hep zayıflayıp gerileyen, partimiz ise güçlenip ilerleyen taraf oldu.

15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı sürecin ortaya çıkardığı kalıcı kazanımların başında halk kurtuluş ordusunun kuruluşu ve gelişmesi gelir. 300 civarında gerilla ile başlatılan savaş bugün onbinlerle ifade edilecek bir silahlı güçle yürütülecek düzeye geldi. Halk kurtuluş ordusunun kuruluşunda önemli mesafeler alındı. En önemlisi de sayısı 30 bine doğru tırmanan kurtuluş ordumuzun kuruluşunu daha ileri boyutlara çıkarmak için sınırsız gelişme olanaklarına kavuşmamızdır. Olanakların yeterince değerlendirilmesi halinde, askeri ordulaşmada hızla gelişme kaydetmemiz mümkündür. Buna karşılık sömürgeci-faşist ordu her bakımdan yıpranmış, zayıflayıp çözülme noktasına gelmiştir. Türk ordusunun uğradığı maddi ve manevi kayıplar onu enkaz haline getirirken, ayrıca hızla savaşma yeteneğini kaybediyor. Kararsızlık, ürkeklik ve inançsızlık onun özellikleri haline gelmiştir.

Partimizin başlıca kazanımlarından birisi de tartışılmaz siyasal etkinliğidir. Bazı işbirlikçi-hain çevreler dışında halkımızın tümü partimizin önderliğinde kurtuluş mücadelesinin saflarında kenetlenmiştir. Yükselen ulusal bilinç, güçlenen kararlılık ve cesaret halkı kurtuluş savaşına bir daha kolay kolay zayıflamayacak bağlarla katarken, TC siyasal alanda tam bir tecrit ve teşhir durumunu yaşıyor. Bırakalım halkı, işbirlikçi-hain çevreler bile onu desteklemekte tereddüt geçiriyorlar. Sömürgeci egemenliğin siyasal olarak bittiğini belirtmek sadece gerçeğin ifadesidir. Diyebiliriz ki, TC halkımız tarafından kuşatılmış ve ölüme mahkum edilmiştir.

■ 15 Ağustos Atılımı partimizin Kürdistan üzerindeki sömürgeci egemenliği hedefleyen niteliktedir. Başta askeri olmak üzere, onun siyasal, kültürel, sosyal vb. diğer tüm varlığının tasfiyesini amaçlamıştır. Bu anlamda, 15 Ağustos sadece askeri bir girişim değil, yaşamın her alanına yapılan bir müdahaledir. Böylesine kapsamlı bir içeriğe sahip olan 15 Ağustos Atılımı halkımızın tarihinde yeni bir sürecin başlatılmasıdır.

Ayrıca 15 Ağustos tarihsel atılımı ulusal birliğimizin yaratıcısıdır. Gelinen noktada sadece Kuzey Kürdistan'da yaşayan halkımız değil, diğer parçalarda ve yurt dışında yaşayan halkımız da ulusal birliğini yaratmada önemli mesafeler kaydetmiştir. Sömürgeciliğin çizdiği sınırlar parçalanmış, ulusal birlik bilinci ve eylemi halkımızı kapsamına almıştır. Diğer taraftan kurtuluş mücadelemiz uluslararası boyut kazanmış, ilerici insanların desteğini almaya başlamıştır. Artık ilerici insanlar Kürdistan'daki sömürgeci egemenliğe karşı sessiz kalmamakta, halkımızın haklı mücadelesi için gerekli dayanışmayı göstermektedir. Ulusal inkara ve imhaya dayalı sömürgeci politikalar mahkum edilmektedir. Bu politikalara sömürgecilerin destekçileri olan emperyalist güçler bile destek vermemektedirler.

Sonuç olarak şunu belirtebiliriz ki, 15 Ağustos tarihsel atılımı sömürgecileri yenilginin, halkımızı ise zaferin eşiğine getirmiştir. Sömürgecilik her geçen gün daha fazla güç kaybederken, halkımız ise güçlenmektedir. Bunun içindir ki, 15 Ağustos sömürgecilik için yenilginin, halkımız için ise zaferin ilanıdır.

– Bu adımın Kürdistan halkı açısından anlam ve önemi nedir? Yine Kürt örgütleri ile Türk solu ne gibi tavırlar takındı?

– Yukarıdaki soruya verilen cevaptan da anlaşılacağı gibi 15 Ağustos tarihsel atılımı halkımız için kölece yaşamın sona erdirilmesinin ve özgür bir yaşamın yaratılmasının başlangıç adımıdır.

Atılan bu adımla ülkemizdeki sömürgeci varlığın her biçimine savaş açılmış, ondan kaynaklanan her türlü gericilik mahkum edilmiştir. Burada halkımızın çıkarlarına karşı olan her şeye savaş açılmıştır. Kürt insanı böylesi bir savaşım içinde ulusal kimliğini sahiplenmiş, özgücüne güvenme, ulusal çıkarları için savaşma cesaretine ulaşmış ve bunun gerektirdiği fedakarlıklarda bulunma gibi bir halk için vazgeçilmez kazanımlar edinmiştir. Yine kurtuluş savaşının araçları yaratılmıştır. Parti, ordu ve cephe örgütlenmesinin yanısıra diğer savaş araçlarına kavuşulmuştur. Bunlar halkımızın kurtuluşunu gerçekleştirmede hayati öneme sahiptir. Kısacası 15 Ağustos Atılımı sömürgeci egemenlik altında her şeyini kaybeden halkımızın bunları yeniden adım adım elde etmesini ifade eder.

Partimiz dışındaki Kürt örgütlerinin ve Türk solunun bu tarihi çıkışa yaklaşımları hiç de olumlu değildi. Bir-iki istisnanın dışında bütün örgütler olumsuz tavır takınarak, onu mahkum etmeye çalıştılar. Kimi provokasyon, kimi ise maceracılık olarak değerlendirdi. Acı da olsa düşmanla aynı cephede yer alıp başarısızlığı için uğraştılar. Partimizin kendileri gibi tasfiyeci bir tutum benimsememesini hazmedemediler. Yaşadıkları tasfiyeyi partimize de dayattılar. Tasfiyeciliği reddederek direniş yolunu seçmeleri, içinde bulundukları konum gereği beklenemezdi. Bu tutumlarını yıllarca sürdürüp 15 Ağustos Atılımı'nın yenilgisini beklediler. Atılıma başarı şansı tanımadılar. Ne var ki, mücadele çok çetin koşullarda da olsa sürüyor. Yeni mevziler kazanarak güçleniyor. Yenilgi beklentileri bir türlü gerçekleşmiyor.

Kurtuluş savaşımızın yeni mevziler kazanarak güçlenmesi bu çevreleri de eski tutumlarını değiştirmeye zorladı. 1990'lara gelindiğinde savaşımız hem nitelik, hem nicelik olarak büyümüş, rejime karşı muhalefetin merkezi olma konumunu pekiştirmiştir. Artık savaşımız tüm halkımızın desteğiyle yürüyen düzeye yükselmiştir. İşte bu noktada söz konusu çevreler, o eski tutumlarından vazgeçerek olumlu yaklaşım içerisine girdiler. Kurtuluş savaşımıza karşı duydukları düşmanlığı terk ederek destekler bir tavra girdiler. Halkımızın kurtuluş gerçekliği kendisini onlara kabul ettirmiştir.

– Silahlı mücadele geride kalan 10 yıllık süreç içinde ne gibi kazanımlar ortaya çıkardı? Bu kazanımlar yeterli mi veya tatmin edici düzeyde mi?

– Silahlı mücadele ve ona bağlı olarak yürütülen diğer çalışmalar büyük kazanımlar ortaya çıkardı. Gerek askeri alanda, gerekse siyasal, kültürel ve diplomatik alanlarda edinilen kazanımlar halkımızı kurtuluşun eşiğine getirecek boyuttadır. En başta kurtuluş savaşının başarısı için hayati öneme sahip olan halkımızın silahlı kuvvetleri yaratıldı. Sömürgeci egemenliğin askeri zora dayanması, ulusal kurtuluş devriminin başarısında silahlı kuvvetlerin yaratılmasının tüm görevlerin başına konulmasına yol açmıştır. İşte silahlı mücadelemiz böylesi bir önemde olan kazanım yaratıcısıdır. Sayısal olarak 30 bine doğru tırmanan Halk Kurtuluş Ordumuzun kuruluşu ve ileri boyutlarda örgütlendirilmesi için yaratılan olanaklar, sömürgeci-faşist ordunun darbelenip zayıflatılması temelinde olmuştur. Bu temelde düşman ordusu Kürdistan'daki hakimiyetini yitirmiştir. O artık ülkemizin stratejik dağlık alanlarına girememekte, girdiğinde ise ağır kayıplar vermektedir. Savaşma cesareti kırılmış, kendisine güveni yitirilmiştir. Yani Halk Kurtuluş Ordumuz, düşman ordusunun zayıflatılmasına paralel olarak kuruluşunu gerçekleştirmiştir. Türk ordusunun zayıflaması ve savaşma yeteneğini büyük oranda kaybetmesini de silahlı mücadelemiz için bir kazanım olarak kaydetmek gerekir.

Silahlı mücadele, devrimci-yurtsever dinamikleri harekete geçiren temel etkendir. Mücadele içinde bilinçlenen, yurtsever duyguları güçlenen, kendisine güveni gelişen ve cesaretlenen halkımız bugün her alanda kurtuluş savaşına katılımış bulunuyor. Cephe örgütlenmesi temelinde etkin biçimde savaştaki yerini alıyor. Halkın harekete geçmesinde esas etken silahlı mücadeledir. Bir diğer ifadeyle silahlı mücadele kurtuluşu için her türlü fedakarlığı yapan bir halk yaratmıştır. Aynı şeyi diplomatik, kültürel ve diğer mücadele alanları için de söyleyebiliriz. Kurtuluş mücadelemizin uluslararası alanda bütün yakıcılığıyla gündeme girmesinde, ulusal kültürel faaliyetin güçlenmesinde, güçbirliğinde ve gericiliğin geriletilmesinde silahlı mücadele belirleyici yere sahiptir.

Diğer mücadele biçimlerinin kurtuluş mücadelemizin gelişmesinde küçümsenmeyecek katkılarına karşılık, silahlı mücadele her zaman belirleyici faktör olmuştur. Halkımızı silahlı mücadeleyle dirilişini gerçekleştirmiş ve zaferin olanaklarına kavuş-

muştur.

Bizce silahlı mücadelenin yarattığı sonuçlar tatmin edici düzeydedir. Bununla birlikte gelişmeleri hızlandırmak mümkündür. Daha az kayıpla ve daha erken bir zamanla bugün vardığımız düzeye ulaşabilirdik. Tecrübe, eğitim, örgütlenme, savaşma tarzı vb. konularda yaşanan yetersizlikler zaman kaybına ve olması gerekenden fazla kayba yol açmıştır.

■ 10 yıllık kurtuluş savaşı sürecini değerlendirdiğimizde Türk devletinin kazanç hanesine bir şey kaydetmemiz mümkün değildir. Çünkü o hep kaybeden taraf oldu. Eğer kazanç olarak değerlendirilecek bir şey varsa, o da halkımızın inkar edilemeyeceği ve imha politikaları ile yok edilemeyeceği gerçeğini kavramış olmasıdır.

– 10 yıllık savaşın Türk devleti açısından doğurduğu sonuçlar nelerdir? Devletin kayıplarını nasıl görüyorsunuz?

– 10 yıllık kurtuluş savaşı sürecini değerlendirdiğimizde Türk devletinin kazanç hanesine bir şey kaydetmemiz mümkün değildir. Çünkü o hep kaybeden taraf oldu. Eğer kazanç olarak değerlendirilecek bir şey varsa, o da halkımızın inkar edilemeyeceği ve imha politikaları ile yok edilemeyeceği gerçeğini kavramış olmasıdır. Aynı zamanda sömürgeci egemenliğin sürdürülemeyeceği ve Kürt halkının özgürlüğünden yoksun bırakılamayacağının bütün boyutlarıyla ortaya çıkmasıdır. Türk sömürgecilerinin bugüne kadar kör bir inatla sürdürdükleri ulusal inkar ve imha politikalarının bütünüyle iflas ettiğini görmüş olmaları gerekir. Eğer gelişmelerden sonuç çıkarırlarsa halkımızın temel ulusal haklarına saygı göstererek *özgürlüğe ve eşitliğe dayalı* bir çözüme olanak tanımakla daha fazla kaybetmenin önünü alabilirler.

Türk sömürgecileri siyasal, askeri, ekonomik vb. alanlarda ciddi kayıplara uğramıştır. Kürdistan halkından tecrit ve teşhir olurken, işbirlikçilerini bile kaybetme noktasına gelmiştir. O halkımızın düşmanlığını kazanmıştır. Savaş Türk devletini adım adım kendi dayanaklarından yoksun bırakmıştır. O aldığı bütün destekleri yitirmiş bir güç konumuna düşmüştür. Siyasal açıdan tam bir tükenişi yaşıyor. Baskılar denetimini sürdürmeye yetmeyecektir. Tam tersine tükenişinin pekişmesine katkıda bulunacaktır. Diğer taraftan temel dayanağı olan ordusu tükenişe doğru gidiyor. Yediği darbelerle morali iyice bozulan ordu, hızla savaşma yeteneğini kaybediyor. Cesaretini ve kendisine güvenini önemli oranda yitirmiş, Kurtuluş Ordumuz karşısında gerilemiştir...

Savaşın yoğunlaşmasıyla birlikte Türk ordusu birçok alanı boşaltarak gerillaya bırakmak zorunda kaldı. Türk ordusu nitelik yönünden savaş yeteneğini kaybederken, artık nicelik büyüme sorununu da yaşıyor. 300 bine yakın asker kaçak durumdadır. Firarlar artmıştır. Ordu hem asker, hem de subay sıkıntısı çekiyor. Devlet, ordu ihtiyaçlarını karşılamakta zorlanıyor. Yaşanan ekonomik bunalım savaşa ayrılan maddi olanakları olumsuz yönden etkileyecektir. Türk ordusunun hem nitelik, hem de nicelik güç kaybı, onun Kürdistan'daki etkinliğini sınırlandırmıştır. Ülkemizin coğrafik açıdan stratejik önemi olan alanları üzerinde denetimini yitirirken, Kürdistan genelinde de otorite zaafına uğramıştır. En önemlisi de kendisini kuşatma içerisinde görmekte, yenilgili ruh halini yaşamaktadır. Bu durumda onu darbelemek ve giderek tasfiye etmek her zamankinden daha fazla olanak dahiline girmiştir. Diğer taraftan TC eskisi gibi savaşa sınırsızca kaynak ayıramaz. Daha sınırlı olanaklarla savaşı sürdürmek durumundadır. Böylece güçler dengesinde ciddi bir gerilemeyi yaşaması söz konusudur.

Devrim cephesindeki duruma gelince; önemli düzeyde bir güçlenmeye tanık oluyoruz. Kurtuluş devrimimizin silahlı güçleri her bakımdan ilerleme kaydetmiştir. Kurtuluş Ordumuzun sayısı 30 bine doğru tırmanıyor. Örgütlenmesi pekişiyor. Hem komuta, hem de savaşçı yapısı, savaş için gerekli deneyimi edinmiştir. Teknik araç bakımından belli bir güçlenmeyi sağlamıştır. En önemlisi de halkımızın maddi ve manevi desteği savaşın hizmetindedir. Bunun da ötesinde birçok alanda halk silahlanmış ve bizzat savaşın içinde yer almıştır. Halk Kurtuluş Ordumuzun morali, disiplini ve savaşma yeteneği oldukça güçlenmiştir. Bunlar Halk Kurtuluş Ordumuza kapsamlı harekatları yürütme, düşman ordusunu tasfiye ederek kendi denetimini geliştirme olanağını sunuyor. Diyebiliriz ki, savaşın başında var olan büyük güç dengesizliği bir yere kadar giderilmiş, belki bir denge tutturulmuştur. Artık sonuç alıcı kuşatmalar ve saldırılar geliştirerek her bakımdan güç dengesine doğru yol almak mümkündür.

Gelinen aşamada sömürgeciler her şeylerini ortaya koyarak savaşın aleyhlerine seyreden gelişimini durdurup, kurtuluş savaşımını geriletme ve giderek ezmeyi hedeflerken, partimiz sömürgeci orduyu çözme, kurtarılmış bölgelerden başlayarak tüm ülkeyi kurtarma hedefi doğrultusunda savaşa yükleniyor. Taraflar bütün kozlarını ortaya koyarak savaşı lehlerine çevirmek durumundadırlar. Her iki taraf da alabildiğine yüklenecek, diğerini tasfiye etmek için saldırılarını yoğunlaştıracaktır. Savaşta her türlü bedeli göze alacaklardır. Askeri harekatlar hem yoğunluk, hem de kapsam niteliğinde bugüne kadar tanık olunmayan boyutlara varacaktır. Birbirlerinin savaş dayanaklarına daha yoğun yöneleceklerdir. Türk devleti katliam, işkence, tutuklama, göç ettirme, yakıp-yıkma gibi uygulamaları şiddetlendirerek sürdürürken, partimiz onun maddi olanaklarını tüketme çabalarını artıracaktır. Bütün gelişmeler savaşan tarafların kendilerini sınırlandırmayacaklarını, ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını göstermektedir.

Savaşın askeri, siyasi, ekonomik vb. yönleri ele alınıp değerlendirildiğinde TC'nin savaş yetenekleri bakımından ciddi bir zayıflığı yaşadığı çok rahatlıkla görülebilir. İster iç, isterse dış etkiler açısından olsun o her gün bir gerilemeyi yaşıyor. Bu da onun savaş yeteneğini zayıflatmaktadır. Bir diğer ifadeyle, gidebileceği kadar gitmiş, şimdi ise geriye doğru inişe geçmiştir. Buna karşılık partimizin savaşma yeteneğini güçlendirme olanağı alabildiğine fazladır. Askeri gücü büyütme, halkın katılımını yükseltme, uluslararası desteği artırma konusunda daha işin başlarındadır. Bugünkünün çok ilerisinde savaşma gücüne kavuşabiliriz. Bütün göstergeler belirttiğimiz yönde seyrediyor.

Sonuç olarak, güçler dengesinde sağlanan kısmi denge durumu TC'nin aleyhine, partimizin ise lehine değişiklik gösterecek ve önümüzdeki süreçlerde her yönüyle dengeye ulaşılacaktır. Aynı şey tarafların savaş yeteneği konusunda da gözlenecektir. TC'nin savaşma yeteneği sıfır noktasına doğru zayıflarken, partimizin savaşma yeteneği habire güçlenecek, bu temelde savaşın inisiyatifini tümüyle ele geçirecektir. Bu konuda geride bıraktığımız on yıllık savaş süreci öğretici derslerle doludur.

– Mevcut koşulların askeri ve siyasi mücadele üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

– Savaş, partimizin seçtiği bir yol değildir. Onu bize dayatan Türk sömürgeciliğinin halkımız üzerinde katliamlara kadar varan uygulamalarıdır, yürüttüğü ulusal inkar ve imha politikasıdır. Sömürgecilik teröre dayalı bir temelde gerçekleştirilmekle kalınmamış, aynı zamanda terörle sürdürülmüştür. Ulusal gerçeğimizin inkarına dayalı imha politikası koşullarında en sıradan, en ufak bir ulusal gelişmeye bile fırsat tanınmadı. En sıradan istemler bile şiddetle karşılık buldu. Böylelikle hiçbir halkın kabul edemeyeceği onursuz bir yaşam halkımıza dayatıldı.

Kendi kimliğinden soyutlanarak imhayı kabullenmek kadar şerefsiz bir tutum olamazdı. Doğal olarak halkımız buna tepki gösterecektir. İşte partimiz önderliğinde yürütülen kurtuluş savaşı bunun ifadesidir. Siyasal, barışçıl yöntemlerin bulunmadığı koşullarda savaş vazgeçilmez yoldur. Her ne yönden bakılırsa bakılsın savaş TC'nin tutumundan kaynaklanmıştır. Halkımız ancak savaşarak kendini savunabilir ve temel halklarına kavuşabilirdi.

Partimiz savaşı belli bir noktaya getirdikten sonra da barışçıl siyasal mücadele yolu ile arayışlara girdi. 1993'teki tek taraflı ateşkes ve görüşmeler için yapılan çağrılar bu yaklaşımın bir gereğiydi. Ne var ki, her çağrımız karşı tarafın savaşı yoğunlaştırmasıyla cevap bulmuştur. Geride bıraktığımız süreçteki gelişmeler, Türk devletinin siyasal çözüme yanaşmayacağını gösteriyor. O bütün gücü ile savaşa yüklenerek sonuç almaya çalışıyor. İçte ve dışta gelişen baskılara rağmen siyasal çözüm yollarına itibar etmiyor. Çok zor durumda kaldığında atacağı bazı adımlar, çözümden ziyade kendini toparlamaya yönelik olacaktır. Mevcut rejim Kürdistan'ın inkarı temelinde vücut bulmuş olduğundan, ulusal gerçeğimizi kabullenmesi, tabii ki kendi varlık nedenlerini inkar etmesi anlamına gelir. Bunun içindir ki, mevcut rejim aşılmadan siyasal çözüm yoluna da girilemez. Kürt ve Türk halklarının eşit, özgür temelde birlikte yaşamaları mevcut rejimi aşmayı gerektirir. Buradan hareketle savaşın buna hizmet edeceğini söyleyebiliriz.

– Türk halkı Kürdistan'da yürütülen ve Türkiye'yi de etki alanı içine alan savaş karşısında nasıl bir tutum içindedir? Türk halkından umulan dayanışma gelişiyor mu, eğer gelişmiyorsa bunun nedenleri nelerdir?

– Kürdistan'da süren savaş yakın döneme kadar Türk halkının ilgisini fazla çekmedi. Çünkü savaşın sonuçları onu fazla etkilemiyordu. Dolayısıyla ne olumlu, ne de olumsuz pek ciddi tepki göstermedi. Esas olarak duyarsız bir tutum sergiledi. Ne zamanki, savaş yoğunlaşarak daha fazla can almaya, ekonomik, sosyal yaşamı etkilemeye başladı, işte o zaman Türk halkı da çeşitli tepkiler göstermeye başladı. Bu durumu gören devlet onun tepkilerini şovenist içerikli propagandalarla yönlendirmek istedi. MHP gibi faşist odakların önderliğinde Türk halkını Kürt halkına karşı kışkırtma çabalarına girdi. Basın-yayın kuruluşlarının yoğun propagandası, ortaya çıkan halkın tepkilerinin savaşın sorumlusu olan devlete yönelmesini engellemek noktasında oluyor. Daha doğrusu halkın esas hedefe yönelmesini önlemek için her şeyi yapıyorlar. Onun doğru karardan alıkonulması amacıyla gerçekler saptırılıyor.

Her şeye rağmen Türk halkının savaş karşısında duyarlı hale gelmesi olumludur. Ölen askerlerin cenaze törenlerinde "Kahrolsun PKK" sloganlarının yanısıra "Hükümet istifa" sesleri yükseliyor. Bugün "hükümet istifa" diye haykıranlar, TC'nin savaşın sorumlusu olduğunu kavradıkları oranda ona yöneleceklerdir. Hele savaşın giderek daha fazla ekonomik ve sosyal yaşamı etkilemesi bu süreci hızlandıracaktır. Savaşa karşı duyarlı olan Türk halkı ergeç doğru tutuma girecek, TC'ye karşı kurtuluş savaşımızın yanında yer alacaktır. Partimizin barış istemi Türk halkının da istemi haline gelirken, savaşımız Türk halkının dayanışmasını ve de desteğini kazanacaktır. Bugün sınırlı kesimin bu yönlü tutumu tüm halka mal olacak, bu da sömürgeci rejimin sonunu getirecektir.

– Kürt ve Türk halklarının özgür ve eşit koşullarda birlikte yaşamalarına dayalı bir çözümün olanakları var mıdır? Bunun gerçekleştirilmesi için hangi koşullar gereklidir?

– Daha önceki bir soruda da ortaya koyduğumuz gibi Türk ve Kürt halkları eşitliğe, özgürlüğe dayalı ortak bir yaşamı gerçekleştirebilirler. Bunun koşulları mevcut rejimin yıkılması, yerine halklarımızın iradesini temsil eden demokratik bir rejimle gerçekleşebilir. Türkiye'de halkın devrimci-demokratik muhalefeti böylesi bir gelişmenin yaratılmasında hayati önemdedir. Böylesi bir gelişme ortak yaşamın vazgeçilmez gereğidir. Kurtuluş mücadelemizin Türk halkının devrimci-demokratik muhalefetiyle tamamlanması halinde, belirttiğimiz türden bir çözüm mümkündür. Aksi taktirde savaş Kürdistan halkının kopuşu yönünde seyredecektir...

■ 15 Ağustos tarihsel atılımı ulusal birliğimizin yaratıcısıdır. Gelinen noktada sadece Kuzey Kürdistan'da yaşayan halkımız değil, diğer parçalarda ve yurt dışında yaşayan halkımız da ulusal birliğini yaratmada önemli mesafeler kaydetmiştir. Sömürgecilerin çizdiği sınırlar parçalanmış, ulusal birlik bilinci ve eylemi halkımızı kapsamına almıştır.

YA ÖZGÜR VATAN, YA ÖZGÜR VATAN!

■ 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü karşılarken, bugüne kadar elde edilen büyük-küçük tüm kazanımlarda belirleyici payın sahibi olan Başkomutanımız, Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun gösterdiği yolda kurtuluş savaşımızı yükseltelim!

Kahraman halkımıza, ARGK mensuplarına ve ERNK çalışanlarına!

15 Ağustos tarihsel atılımı 10. yıldönümünü, savaşın bütün şiddetiyle sürdüğü, daha büyük zaferlere doğru özgürlük yürüyüşünü hızlandırdığımız bir ortamda karşılıyoruz. Bu atılımın başlattığı süreç sömürgeci egemenliğin sonunu, halkımızın ise kesin zaferini getirecek noktaya doğru hızla ilerliyor.

15 Ağustos Atılım ruhu, her zamankinden daha çok yaşamda vücut bularak bağımsız ve özgür bir yaşam haline geliyor. Kaybettiğimiz her şeyi yeniden kazanmamızı sağlayan, kurtuluş savaşımızı başlatan ve Halk Kurtuluş Ordumuzun temellerini atan tarihsel atılımımızın yeni bir yıldönümünde bu mutlu günümüzü nihai zafer coşkusuyla kutlarken selam, sevgi ve saygılarımızı sunarız.

15 Ağustos tarihsel atılımıyla başlayan kurtuluş savaşımız on yılını tamamladı. Geride bıraktığımız bu on yıllık süreç, partimiz PKK önderliğinde savaşan halkımız için zaferlerle, TC için ise yenilgilerle doludur. Bu süreçte hep kazanan taraf halkımız oldu. En başta kurtuluşu uğruna her türlü fedakarlığı yapan, ulusal bilinç düzeyi yükselen, birliğini yaratıp pekiştiren halk gerçekliğine ulaştık. Kölece boyun eğme, sömürgeciliğin dayattığı ulusal inkar ve imha politikasını kader olarak görme tutumu son bulmuştur. Artık her şeyiyle savaşan bir Kürdistan'da yaşıyoruz. Bütün kölelik zincirleri parçalanmıştır. Önemli bir kazanım olarak da Halk Kurtuluş Ordumuzun inşasında yaratılan muazzam gelişmeleri kaydetmek gerekir. Silahlı kuvvetlerimiz yüzlerle ifade edilecek bir sayıdan onbinlere çıktı. Savaş içinde şekillenen Kurtuluş Ordumuzun tecrübe ve örgütlülük düzeyi bütün savaş biçimlerini karşılayacak güçlülüğe varmıştır. Onun savaşma yeteneği düşmanın ordusunu acze düşürdüğü gibi nitelik ve nicelik gelişimi daha da hızlanmıştır. Bir başka kazanımımız, ERNK saflarında her geçen gün yeni boyutlar kazanan ulusal birliğimiz konusunda alınan mesafedir. Ulusal birliğimiz, bilinç, örgütlülük, eylemsel ve diğer açılardan esas olarak gerçekleştirilmiştir. Kurtuluş mücadelemizin siyasal savaş cephesi tüm Kürdistan'ı kapsamına almış, her alanda yaşayan halkımızı harekete geçirecek güce ulaşmıştır. Böylece parçalanmışlığa, iç çatışmalara, tarihimizde meydana gelen direnişlerin yenilgilerine neden olan olumsuzluklar büyük ölçüde aşılmıştır. Kurtuluş savaşımızın uluslararası alanda bulduğu yankı sonucunda halkımızın dünyadaki tecritlik durumunun aşılması, önemli kazanımlarımız arasındadır. Daha birçok büyük-küçük gelişmeler, kurtuluş savaşımızın on yılında kazanan tarafın Kürt halkı olduğunu, tartışmaya yer vermeyecek netlikte gözler önüne sermektedir.

TC, geride bıraktığımız sürecin kaybeden tarafıdır. Türk ordusunun savaşma yeteneği alabildiğine zayıflamıştır. Cesareti kırılmış, kararlılığı ve kazanma inancı tükenmiştir. Bütün olanaklara karşılık asker sıkıntısı çekiyor ve askeri cephede tutunma konusunda ciddi sorunları yaşıyor. Olup bitenler Türk ordusunun çözülüş sürecine girdiğini gösteriyor. Sömürgecilik Kürdistan'daki dayanaklarını kaybetmiştir. Sınırlı sayıdaki işbirlikçi hain dışında kitle desteği kalmamış, halktan tecrit olmuştur. Bu durum, Türkiye sahası için de geçerlilik kazanmaya başlamıştır. Türk halkının da desteğini kaybederken, halkın artan muhalefetiyle karşılaşıyor. Sömürgeci rejimin siyasi, ekonomik, diplomatik vd. alanlardaki bunalımı içinden çıkılmaz hale gelmiştir. Gelinen noktada, rejimin temsilcileri bile çok zor durumda bulunduklarını itiraf ediyorlar.

Hem devrim, hem de karşı-devrim cephesinde yaşananlar sonucunda sömürgecilik temelinden sarsılıp çözülme içine girerken, halkımızın kendi iktidarını kurmak ve geliştirmek durumundayız. Ülkemizin stratejik alanları gerillanın otoritesine girmiştir. Ve bu otorite diğer alanlara doğru yayılıyor. Sömürgecilik tam bir çöküşle karşı karşıya bulunuyor ve bütünüyle tasfiye olmaya doğru yol alıyor. Düşman kaçınılmaz sonucunu durdurmanın telaşı içindedir. Harekete geçirebileceği tüm güçlerini harekete geçirmiş halde saldırıyor. Katliam, yakıp-yıkma, işkence, tutuklama vb. biçimlerde terörü vahşet boyutuna varmıştır. O, yıkılışını vahşetle durdurmaya çalışıyor. Buna karşılık halkımızın destansı direnişi, Kurtuluş Ordumuzun yoğunlaşan eylemliliği ve gelişen uluslararası destek ortamında sömürgecilik tasfiye olmaktan kurtulamayacaktır.

15 Ağustos tarihsel atılımının açtığı çığırla elde edilen kazanımlar kolay gerçekleşmedi. Bu, büyük acılar ve fedakarlıklar pahasına kahramanca bir direnişi gerektirdi. Binlerce gerilla ve yurtsever yaşamını feda etti. Ulusal Önderliğimiz, partimiz, ordumuz ve kurtuluş cephemiz olağanüstü çabalar harcadı. Halkımız her şeyini bu uğurda harekete geçirdi. Evet, bugünlere zorlu bir savaş sonucunda gelindi. Aynı şey bundan sonrası için daha fazla geçerlidir. Önümüzdeki dönemde savaşın şiddeti artacaktır. Düşman kolay kolay boğun eğmeyecektir. Vahşetini en üst boyutlara çıkaracaktır. Ancak düşmanın saldırıları, geçmişte olduğu gibi büyüyen direnişimiz karşısında başarısızlığa mahkum olacaktır. Kurtuluş savaşımızı bastırma iddiasında olan TC'nin seferberlik temelinde sürdürdüğü imha saldırılarını sonuçsuz bırakmak için kurtuluş güçlerimizin çabalarını artırmaları gerekir. Partimiz, ordumuz ve cephemizin savaşı yoğunlaştırmaları, dönemin istemidir. Halkımızın saflarını sıklaştırarak bütün gücüyle direnişini yükseltmesi, zafer için vazgeçilmezdir. Daha büyük zaferler, kurtuluş savaşımızın sınırsız gelişimine bağlıdır. Bu da tüm güç ve olanaklarımızın seferberliğini gerektirir.

Bu temelde 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü karşılarken, bugüne kadar elde edilen büyük-küçük tüm kazanımlarda belirleyici payın sahibi olan Başkomutanımız, Ulusal Önderimiz Başkan APO'nun gösterdiği yolda kurtuluş savaşımızı yükseltelim! Şehitlere bağlılığın da bir gereği olarak tüm yeteneklerimizle özgürlük yürüyüşünü güçlendirelim! "Ya özgür vatan, ya özgür vatan!" şiarını haykırarak nihai zafer için düşmanın üzerine kahramanca yürüyelim!

Kurtuluş savaşımızın 11. yılının zaferlerle dolu geçeceğine, bunun için kahraman halkımızın, bütün ARGK mensuplarının, ERNK çalışanlarının ve ilerici insanlığın üzerine düşeni yapacaklarına dair inancımızı belirtirken, tekrardan 15 Ağustos Atılımı'nızı kutlar, devrimci selam, sevgi ve saygılarımızı sunarız.

ARGK ASKERİ KONSEYİ

Daha çok savaşacağız ve daha çok kazanacağız!

Başkanımız ve Başkomutanımız Abdullah ÖCALAN yoldaşa!

Kelimenin gerçek anlamıyla yoğun bir savaşa sahne olan ve yine gerçekten kazanılmış savaş zaferleriyle yüklü geçen, 1994 yılında daha bir anlamlılaşan 15 Ağustos 1984 zafer hamlesinin 11. yılına girmiş bulunuyoruz. Aynı zamanda şanlı mücadele tarihimizin ikinci on yılına girişi ve başlangıcı olan 15 Ağustos hamlemizin bu yıldönümünde, yürüdüğümüz yolda ve önderliğiniz altında daha başarılı ve sonuç alıcı bir çabanın ve pratiğin sahibi olmaya dönük kararlılığımızla sizleri saygıyla selamlıyoruz.

Değerli Başkanımız!

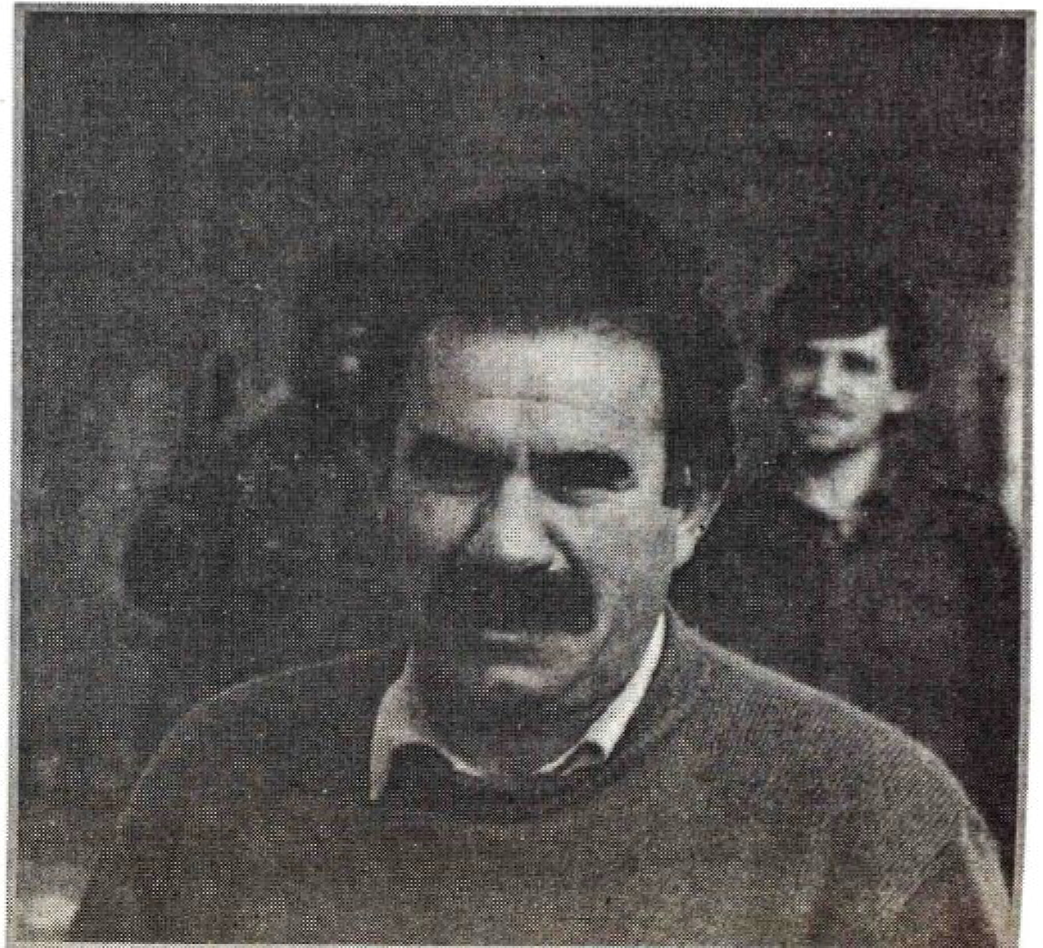
İlk kullandığınız "Kürdistan ve Bağımsızlık" sözcükleri ve bunu takiben geliştirilen pratik adımlar, nasıl ki, Kürdistan'da kölelikler dünyasından özgürlükler dünyasına geçişin ışığı olmuşsa, bizzat özenle hazırlayıp geliştirdiğiniz devrimci 15 Ağustos hamlesi de 12 Eylül'ün köhne karanlık dünyasını yıkan kurtuluş şafağı olmuştur. 12 Eylül faşizminin yarattığı kapkaranlık ortamda gelişen her türden teslimiyete, ihanete, sinmişliğe, çürümüşlüğe, korkuya, ulusun ve insanlığın vazgeçilmez değerlerinden uzaklaşmaya karşı büyük bir bilinç, cesaret, kararlılık ve özgürlük tutkusuyla gerçekleşen 15 Ağustos 1984 Atılımı; halkımızın yeniden dirilişi, yükselişi ve birbirine eklenen zafer zincirlerinin temel halkası olmuştur. Türk faşizminin korku cenderesinden, ihanetten, ilkel milliyetçilikten, içimizdeki provokatif, düşmanca anlayış sahiplerinden, engebeli yollardan, belirsizliklerden ve bilinmezliklerden kaynaklanan büyük zorluklar ve engellere rağmen, amansız bir mücadele yürüterek gerçekleşen direniş maratonunun halkaları, her yeni 15 Ağustos'la birbirine eklenerek, bugünün inançla ve kıvançla ifade edilen savaşım düzeyi yakalanmıştır. Bugün gelinen noktaya bakıldığında 15 Ağustos'la birlikte güzel günler ve dönemeçler yaratan, başta önderliğimiz, yolunda mücadele ve yaşam tutkumuzun kesin doğruluğu ve başarıya götüren izlerini çok daha net görüyor ve bundan aldığımız büyük güç, cesaret ve inançla daha görkemli gelişmeleri yaratmaya doğru bitmez-tükenmez bir azim ve kararlılıkla yürüyoruz, yürüyeceğiz. Ülkemizin özgürlük şafağında sönmeyen bir yıldız gibi daima parlayacak olan 15 Ağustos hamlesiyle halkımıza ve ordumuza aşıladığınız yeni savaşım ruhu, bilinci ve cesareti; TC'nin ordumuza ve halkımıza en korkunç bir yıl olarak yaşatmak istediği 1994 savaşım yılını şimdiden kazandırmıştır. TC'nin "Ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" diyerek yüklendiği ve gerçekten bunu başarmak için elinden geleni ardına koymadığı, her şeyini seferber ederek saldırıya geçtiği 1994 yılı, partimizin "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" şiarıyla karşılık bulmuş ve daha şimdiden kazananın partimiz, kaybedenin TC olduğu ortaya çıkmıştır. Tarihimizin en zor dönemlerini, en sıcak savaş süreçlerini büyük bir direnişle kazanan Halk Ordumuz bu yakıcı savaş gerçeği içinde giderek aktifleşmiştir, olgunlaşmıştır, daha büyük savaşma ve kazanma ruhu ve güveni gelişmiştir.

Değerli Başkanımız!

Bu yıl halk olarak, ordu olarak, birey olarak tarihin sinmişliğini, çürümüşlüğünü, kişiliksizliğini, kaybetme kuşkusunu önderliğiniz altında yenmeyi başardık. Artık bilinen korkuları, endişeleri yaşamıyoruz. Askeri ve siyasi açıdan daha büyük savaşlar yürütme, daha büyük zaferler kazanma bilinci ve tarzını tanıdık. Kaybetmemenin çareleri kadar, kazanmanın yollarını da az çok kavrayacak duruma geldik. Bu, parti genelinin ve ordumuzun yaşadığı yeni gelişme düzeyidir. İşte bu düzeyi yakalamış kahraman Halk Ordumuzun iyi bir savaşçısı, bir komutanı olmak, bu temelde emredileni ne pahasına olursa olsun başarmak, en temel yaşam ilkemiz olacaktır. İşte bu noktada emredileni tam başaramamanın, talimatlarınızın tam karşılığını verememenin, çabalarınıza hakkıyla layık olamamanın burukluğunu yaşıyoruz. Ancak bunun aşılabilecek bir yetmezlik olduğuna inanıyor ve yükleniyoruz. Savaş cephemizde savaşan tüm yoldaşlar adına bunu ifade etmek istiyoruz.

15 Ağustos Atılımı'nda bayraklaşan kazanma ruhu, bilinci ve cesaretiyle kesin zafere kadar savaşma, hepimizin sonuna kadar yürüteceği bir görevdir, hem de başaracağımız kesindir. Bunun somut ifadesi olan talimatlarınızı başarıyla gerçekleştirmek, temel yaşam ilkemiz, yeminimizdir. Bunu asla çiğnetmeyeceğiz. Savaş tarihimizin ikinci on yılında, en azından özgür bir parça vatan toprağında kurulmuş bağımsız Kürdistan'ı yaratmak için, her zamankinden daha çok çalışacağız, daha çok savaşacağız ve daha çok kazanacağız. Dışarıdan veya içeriden kaynaklanan ve yenilgili durumu dayatan her türden tutum ve davranışa aman vermeyeceğiz, yaşam hakkı tanımayacağız. Bizi ulaştırdığınız noktanın kesin zafere ulaşmada tarihsel bir nokta olduğunu bilerek, önümüzdeki yıllara, aylara, günlere yükleneceğiz ve kazanacağız. Bu bilinç ve inançla, 15 Ağustos Atılımı vesilesiyle devrimci selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

Mardin Eyaleti
Karargah Komutanlığı

Güney Kamp Yönetimi:

Halkımız nihai zaferin eşiğine gelmiştir

Başkomutanımız Abdullah ÖCALAN yoldaşa!

Komutanız altında, ulusal kurtuluş savaşımızın zaferlerle dolu 10 yılını geride bırakıp, yeni bir yılına giriyoruz. Muazzam kazanımlara dayanarak, şaşmaz önderliğinizden aldığımız güçle, kurtuluş savaşımızın yeni bir yılını karşılarken, daha büyük zaferler elde etmenin sarsılmaz inancı, kararlılığı ve bitmez-tükenmez azmiyle, kampımızda bulunan bütün savaşçılar adına bu mutlu gününüzü kutlar, selam ve saygılarımızı sunarız.

15 Ağustos tarihsel atılımının ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde karar belirleyici yere sahip olduğunu, yaşanan gelişmeler hiçbir tartışmaya meydan vermeyecek kesinlikte kanıtlamıştır. Onun başlattığı kurtuluş savaşının ilk on yılı ülkemizde her şeyi halkımızın yüce çıkarları doğrultusunda değiştirmiştir. Sömürgeci egemenlik temellerinden sarsılmış, kurtuluşu için her şeyini seferber eden, feda eden bir halk gerçekliğine ulaşılmış; kesin zaferin askeri, siyasal ve örgütsel araçları yaratılmıştır. Bütün bozguncu, yıkıcı, teslimiyetçi anlayış ve yaklaşımların mahkumiyeti başarılarak, partimizin zafer çizgisi işletilmiş, nihai zafer güvenceye alınmıştır. Yenilgi ve başarısızlık tanımayan önderlik gerçeğinin yanısıra, savaşın istemlerini karşılayacak güçlülük durumu tutturulmuştur. Böylece daha büyük başarılar ve kazanımların gerekleri yerine getirilmiştir.

Önderliğinizin altında savaş cephesinde kazanılan zaferler, mücadelemizin tüm cephelerinde muazzam gelişmelere yol açmıştır. Düşman, her yönden çöküş içine girerken, halkımız nihai zaferin eşiğine gelmiştir. Artık gelinen nokta, TC'nin topyekün yenilgisinin açıklığıyla zafere ulaşmasının gerçekliğidir. Şaşmaz önderliğiniz altında hazırlanıp güvenceye alınan bu gelişmeyi yaşayarak, özgür vatan hedefine ulaşmayı hiç kimse engelleyemez. TC'nin, kurtuluş savaşımızın 10. yıldönümüne girdiğimiz bu günlerde, kitlesel katliam, büyük yıkım ve vahşet boyutuna varan saldırıları, hiç şüphesiz sonuçsuz kalacaktır. Yeter ki, önderliğinizde somutlaşan partimizin zafer çizgisinde yürüyebilmesini gösterelim. Bizi korkutan, bu konuda içerisine düştüğümüz yetmezliklerdir. Önderlik gerçeğinize, zayıflıklarımızdan dolayı layık olamamaktır. Ancak bütün endişelerimize karşılık, önderliğiniz bize daha yetkin bir savaş pratiğini gerçekleştirmek için güç vermekte, önderliğinizi artırmakta, inancımızı pekiştirmekte ve yolumuzu aydınlatmaktadır.

Kurtuluş savaşımızın büyük-küçük tüm zaferlerinde önderliğinizin belirleyiciliğinin derin bilinci içindeyiz. Bundan hareketle, savaşımızın 11. yılında, komutanız altında yeni zaferler elde edilmesi kesindir derken; 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü yetmezliklerimizi aşma ve önderlik gerçeğinize layık bir pratik sahibi olmada dönüm noktası olarak değerlendireceğimize dair olan inancımızı tekrar belirtiriz. Bu, şehitlere, halka, partiye, ilerici insanlığa ve sosyalizme bağlılığın da bir gereğidir. Derin bir sorumluluk bilinci, kesin kazanma kararlılığı ve azmiyle yeni savaş yılını karşılarken, devrimci coşkumuzla bütün yoldaşlar adına tekrar kurtuluş savaşımızın başlangıcını ve Halk Kurtuluş Ordumuzun kuruluşunu müjdeleyen şanlı 15 Ağustos gününün; sizlere, tüm partililere, ARGK mensuplarına ve halkımıza kutlu olmasını diler, selam ve saygılarımızı sunarız.

– Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!

Kürdistan halkının zafer çığlıkları yükseliyor

Başkan APO'ya!

Başta Kürdistan halkı olmak üzere tüm bölge halkı için onurlu ve şerefli bir dönemin başlangıcı olan 15 Ağustos Atılımı temelinde yükseltilen mücadele bugün dünya insanlığının kurtuluşu için örnek teşkil etmektedir. Bu atılım başlangıçta çok az sayıda bir gerilla gücüyle başlatıldı. Ancak bunun gelecekte nasıl bir gelişme yaratacağı ilk kurşunların sesinden belliydi. Nitekim TC var gücünü kullanarak halkımız üzerinde eşine ender rastlanan baskı ve zulüm politikalarını uygulamaya koyarak 15 Ağustos Atılımı'nın büyümesini ve duyulmasını engellemeye çalıştı. Kürdistan halkı ise bin yılların biriktirdiği zulme karşı kin ve nefretini dile getirmek ve bunu bizzat pratikte kanıtlamak için tarihinde ilk kez yakaladığı bu fırsata var gücüyle sarıldı. Agitlerin açmış oldukları yoldan Kürdistan halkı onbinlerce evladını yolcu etti ve etmeye devam ediyor. Düşmanın "bitirdim, bitireceğim" iddiaları, sadece onun güçsüzlüğünü ortaya koyuyor.

Halkımız ülkede ve ülke dışında tüm imkanlarını seferber ederek Başkan APO'ya ve öncü gücü PKK'ye bağlılığını tüm dünyaya gösterdi. Artık düşman için ölüm feryatlarının, Kürdistan halkı için ise zafer çığlıklarının yükseldiği bir dönemden geçtiğimiz tüm açıklığıyla gözler önündedir. Başkanımız APO'nun isabetli taktik ve politikalarının temposunu yakalayabilmek için hem gerilla gücümüzün ve hem de kahraman halkımızın her an eylem pozisyonunda beklemesi gerektiği bir dönemden geçtiğimiz de bilinmektedir.

15 Ağustos Atılımı Kürdistan halkı tarihinde düşmana sıkılan ilk kurşunlar olduğu gibi, Ortadoğu'daki her sömürgeci gücün de artık diledikleri gibi cirit atamayacaklarını gösteren bir dönemdir. Bugün Başkan APO'nun önderliğinde PKK, ERNK ve ARGK düşmana karşı her zorluğa katlanarak amansız bir mücadeleyi yürütürken, hem halkımıza ve hem de dünya insanlığına büyük görevler düşmektedir. Tarihin bu denli önemli süreçleri az yaşanır. Sunulan bu fırsat ne halkımız ve ne de ilerici güçler tarafından kaçırılmamalıdır.

Tekrar belirtmek isteriz ki, Kürdistan halkı tarihsel görev ve sorumluluklarla karşı karşıyadır. Bunun için an be an yükselen zafer umutlarıyla her fedakarlığa katlanarak döneme cevap vermelidir. Halkımızın başta Başkan APO'ya ve özgürlüğe olan inancına güvenimiz sonsuzdur.

Bağımsız Devletler Topluluğu-ERNK Örgütü olarak, Başkan APO'nun ışıklı yolunda ve onun tüm talimatlarına cevap vereceğimiz konusunda kararlılığımızı belirtir, sözümüzü yinelemek istiyoruz.

Her şeyimizle bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yaratıcısı olan Başkan APO'ya, halkımıza 15 Ağustos Atılımı vesilesiyle devrimci selam ve saygılarımızı sunarız.

Bağımsız Devletler Topluluğu ERNK Temsilciliği

Lübnan Komitesi:

Savaş özgür yaşam içindir

■ ***Yaşama en yüksek ilgiyi göstereceğiz, tutkulu olacağız ve saygı duyacağız. Sözümüzün eri olacağız, sözümüzü çiğnetmeyeceğiz.***

Başkomutanımız Abdullah Öcalan yoldaşa!

Halkımızın içinde bulunduğu yüzyılların karanlıklarından aydınlıklara koşmasını, insanlık ailesi içinde onurlu yerini alma savaşına tutuşmasını sağladığınız 15 Ağustos Atılımı'nın ikinci on yılına girerken; bizlere verdiğiniz yüksek bilinç, sarsılmaz inanç ve güven, yıkılmaz azim, irade ve kararlılığımızla yürüyeceğimize inanıyor, bağlılığımızı yineliyor, görev sahamızda bulunan bütün arkadaşlar adına 15 Atılımı vesilesiyle en içten dileklerimizle selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

"Küçük bir dağ parçasında" başlattığınız, çığ gibi büyüterek, ülkemizin engin dağlarına kadar taşırdığınız kurtuluş savaşımız, bütün ezilen halkların ve ilerici insanlığın mücadelelerine de ışık tutmaktadır. Halkımıza, tarihinde ilk defa böylesine savaşım olanaklarını sunduğunuz, bir parça özgür vatan toprağını armağan etmenin eşiğine getirdiğiniz için size minnettarız. Egemenler karşısında kendi adına bir tek söz bile söyleme cesaretine ve hakkına sahip olmayan halkımız, bugün özgürlük nidalarıyla haykırabilmektedir. Bırakalım söz söyletmeyi, halkımızı tanımayan birçok çevre, açtığınız bu çığırla bize değer vermekte ve saygı duymaktadır.

Her yeni 15 Ağustos'la birlikte Halk Ordumuz nicelik ve nitelik kazanmakta, sömürgeci Türk ordusunu amansız bozguna uğratmakta, adım adım geriletmekte ve ülkemizin topraklarından söküp atmaktadır. Halkımızın tarihinde bu kadar önemli bir yere sahip olan bu hamle günü, aynı zamanda ilerici insanlığın, sosyalizmin de gelişimine, savaşına katkı sunmakta ve Kürdistan devrimi şahsında dünya ezilen halklarının mücadelesine de güç vermektedir.

12 Eylül faşizminin dilsizleştirdiği, sağırlaştırdığı, yüreğini nasırlaştırdığı, beynine kelepçe vurduğu bizler, önderliğiniz altında bir yenilenmeyi, yeniden yaratılmayı ve emin adımlarla yürümeyi öğreniyoruz. Sömürgeciliğin boşalttığı özümüzü, kaybettirdiği gerçek kişiliğimizi, tahrip ettiği bütün insani özelliklerimizi tekrar gün yüzüne çıkaran ve yerine yepyeni bir insanı, kişiliği ikame eden soylu emeklerinize, müthiş çabalarınıza, savaşınıza karşı kendimizi borçlu görüyoruz. Göstermiş olduğunuz bu olağanüstü çabayla, zorluklara ve olanaksızlıklara göğüs gererek, iç ve dış bütün engellemelere karşı yılmadan ve yalnız başınıza verdiğiniz savaşta, kolay zaferlerin elde edilemeyeceğini bizzat yaşamınızla gösterdiniz. Kurtuluş savaşımızın erişmiş olduğu bu düzey, sizin bu mücadeleci ve savaşçı önderliğinizle, kişiliğinizle ve savaşı en yetkin taktiklerle yürüten komutanızla sağlanmıştır. Savaşçı yaşam tarzınız, vuruş, koparış ve kazanma tarzınız bunu bütün çıplaklığıyla ortaya çıkarmıştır. Kazanmanın, ancak bu tarzın hayata geçirilmesiyle mümkün olduğunu 15 Ağustos savaş hamlesinin 11. yıldönümünde bir kez daha kanıtlamış bulunuyoruz.

Önderlik tarzınızın, önderlik çizginizin takipçileri olarak, bizler de çizgi adamı olamaya, iyi birer uygulayıcısı olmaya yönelik çaba sarfedeceğiz, anlayışlı olacağız ve layık olmaya çalışacağız. Kazanmanın ancak komutanız altında sağlanabileceğini bilincimizde hep canlı tutacağız, bize verdiğiniz güç ve ilhamla mutlaka ve mutlaka kazanmasını bileceğiz. Yaşama en yüksek ilgiyi göstereceğiz, tutkulu olacağız ve saygı duyacağız. Sözümüzün eri olacağız, sözümüzü çiğnetmeyeceğiz. Savaş bizim kurtuluşumuzdur, savaştan başka da yol yoktur.

Çiya (17, Mardin): 15 Ağustos PKK'nin silahlı eylemidir, savaştır.

Rojhelat (16): 15 Ağustos Kürt halkını uyandırdı, ona özgürlük ve bağımsızlık yolunda adım attırdı. Uyuyan bir halkın ayağa kalkmasını, aydınlığa doğru yol almasını gerçekleştirdi.

Ali Haydar (42, Dersim): 15 Ağustos bana göre sadece silahlı saldırı değildi, aynı zamanda bağımsızlık için atılan en önemli adımlardan biriydi.

Abdullah (39): İlk kurşun başta 70 yıllık sessizliğe ve kendi içimizdeki düşmana ve daha sonra TC'ye sıkıldı. Kölelik zincirini kırdı.

Abbas Bohti (36): 15 Ağustos, kurumuş ağaçların yeşermesi, ölülerin dirilmesi, köle bir halkın kimliğine sahip çıkmasıdır.

Salih Gök (35): 15 Ağustos, Kürt halkının yeniden doğması ve dünyaya kendi ismini duyurması anlamına geliyor.

Süleyman Üsenti (29): 15 Ağustos, yeni bir yaşamın ismidir. Çünkü 15 Ağustos öncesi buzun altında bir ağaç vardı. O gün patlayan ilk kurşun bu buz dağlarını eritti ve o ağaç yeşerip meyve vermeye başladı.

Welat (25): 15 Ağustos, Kürt halkı için kurtuluştur. TC için çöküştür.

Bêritan (25): 15 Ağustos, Kürt halkının başaşağı giden tarihine, Kürt halkına bu gidişatı reva gören işbirlikçiliğe, ihanete, teslimiyete Mahsum Kotkmaz'ın komutasında sıkılan kurşunun inancıdır.

Arif Alp (47): Bütün halklarda olduğu gibi Kürt halkının da ilk mermisi 15 Ağustos günü patlamıştır. Kürt halkı 15 Ağustos'la dünya tarihine ismini altın harflerle yazdırdı.

Mahmut Muhtar (43): 15 Ağustos denilince aklıma başta Agit arkadaş geliyor. İhanetin çöküşü ve Kürt halkının kurtuluşu aklıma geliyor.

Mehmet Sonar (40): 15 Ağustos, bitmiş tükenmiş, her şeyini kaybetmiş olan bir halkın yeniden kendine dönüş günüdür. Kürt halkının doğuşudur.

İlhan Şen (30): 15 Ağustos Kürt halkının başaşağı gidişine dur demektir. Üzeri betonlanan ve tarihe gömülmek istenen Kürdistan'ın, Şex Said'in torunları tarafından yeniden diriltilmesidir. Kürdün köle tarihine sıkılan ilk kurşundur. 15 Ağustos ruhu, Ulusal Önder Başkan APO ile, bugün daha sıcak, bugün daha yakıcıdır.

Mehmet Karabulut (33): Ben o akşam arkadaşlarla dağdaydım ve BBC'yi dinliyorduk, ama böyle bir eylemin gerçekleşeceğini bilmiyorduk. Radyodan ilk haber geldiğinde ağlamaya başlamıştım. Bunlar sevinç gözyaşlarıydı. Çünkü Kürdün düşman tarafından yazılan tarihine sıkılan ilk kurşundu. Bu yüzden o günü anarken büyük heyecan duyuyorum.

Ali (24): 15 Ağustos çok şey anımsatıyor. Temelinde Kürt halkının özgürlüğü için sıkılan ilk kurşunlar, özgürlüğün kurşunlarıdır. Aynı zamanda tüm dünya halkları için de bu geçerlidir. 15 Ağustos ihanetin, sömürgeciliğin, faşizmin karşısında bin yılların öcünü alma atılımıdır. Yok olmaya başlayan bir halkı var etme mücadelesidir.

İmam (44): 15 Ağustos Kürt halkının beynindeki korkuya atılan ilk kurşundur. Aynı zamanda özgürlük mücadelesinin ilk sıkılan kurşunlarıdır.

Kemal (31): 15 Ağustos sömürgeciliğe, teslimiyete ve Ortaçağ karanlığına karşı sıkılan bir kurşundur. Ortaçağ vahşeti ve halkta büyük bir sessizlik söz konusuyken 15 Ağustos bu ortamda halkın direniş gücünün artmasına ve özgürlük ruhunun dirilmesine yol açmıştır.

Burhan Kaymaz (25): 15 Ağustos Kürt halkının yeniden doğuşunu ve bütün sömürgecilere karşı sıkılan ilk kurşunu ifade etmektedir. Halkımız bu kurşunla kendi gücünün farkına varmıştır. Bu mücadeleyi bugüne getiren Başkan APO'ya bin selam, Kürt halkı Başkan APO'ya minnettardır.

Hacı Mehmet (42, Doğan): 15 Ağustos, Kürt halkını kurtuluşa götürecek bir gündür. 15 Ağustos Atılımı özgür bir Kürdistan'a kavuşmaktır. Tüm Kürdistanlı şehitleri 15 Ağustos Atılımının 10. yılında saygıyla anıyoruz.

Ali Onur (65, Maraş): 15 Ağustos Kurdistan'ın kurtuluşudur.

Urfalı Mehmet (40): 15 Ağustos, Şeyh Ubeydullah, İhsan Nuri Paşa, Şeyh Sait, Seyit Rıza ve büyüklü küçüklü isyanlardır. Zal Rustem'den bu yana Kürt halkının ayakta kalışı ve düşmanın inadına yaşamımızı sloganlaştıran eylem günüdür.

Sabine Skubsch (Alman): Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi 10 yıl içerisinde sadece Kürdistan'da değil, Almanya'da bile en büyük ve en atılgan sosyalist devrim örgütü haline gelmiştir.

PKK, Kürt toplumunda 10 yıl gibi kısa bir süre içerisinde inanılmaz bir dönüşümü gerçekleştirmiştir. En önemli sonuçlarından biri de, kurtuluş mücadelesi sayesinde Kürt kadınlarının toplumdışı konumlarından çıkarılıp kazanılması ve bugün ulusu için mücadelenin her sahasında aktif yer almasıdır.

Tüm Kürt halkına dileğimiz, sorunun siyasi olarak çözülebilmesi için bir çıkışın olması ve böylece kurtarılmış bir Kürdistan'ın inşasına başlanmasıdır.

Cemal Yıldız (50, Adıyaman): 15 Ağustos, Kürt halkının özgürlüğüdür. Büyük zafer günüdür. 15 Ağustos çok büyüktür, çok büyük.

Durmuş Turunç (38, Maraş): 15 Ağustos, gerillamızın atağa kalktığı gündür.

Xalê Ömer (45, Diyarbakır): 15 Ağustos, zaferdir.

Doğan Aslan (24, Bercenek): 15 Ağustos, PKK'nin silahlı mücadeleye geçtiği atılım tarihidir.

Xemgin Yıldız (31, Cihanbeyli): 15 Ağustos, Kürt ulusunun dünyada yeniden var olmasıdır. Ortadoğu'da uygarlığın yeniden başlamasıdır. Kürdistan tarihinin yeniden başlamasıdır. Kürdistan tarihinin yeniden yazılmasıdır.

Veysi Dağ (35, Muş): 15 Ağustos Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi için büyük ve anlamlı bir gündür. Mücadelenin boyutlanmasıdır. Kürt halkının doğum günüdür.

Zübeyde Erdine (23, Yozgat): 15 Ağustos, bir Türk olarak, biraz da kendi kurtuluşumuzu gördüğüm gündür. Bir başlangıçtır insanın müthiş etkilendiği bir zafer günüdür. Kürt halkını diriltti̇ğini anlıyorum. Kutlu olsun.

Nuray Şen (45, Diyarbakır): 15 Ağustos, yoğunlaşmış emektir. Direnişin, cesaretin, yüreğin, dağlarda destanlaşmasıdır. 15 Ağustos, Mahsum Korkmaz'dır.

Aşık Rezil (56, Malatya): 15 Ağustos gününden bu yana PKK sempatizanıyım. PKK dünyada süper bir güçtür. Yaşasın Başkanımız APO!

Rudolf Bürgel (Alman gazeteci): 10 yılda PKK önderliğinde sömürgeciliğe ve onun destekçileri olan emperyalistlere karşı bir halk uyandı. Ne reel sosyalizmin çöküşü, ne Körfez Savaşı, ne NATO'nun sinsi işgalleri ve ne de "yeni dünya düzeni" bu halkı yıldıramadı.

10 yılda yürütülen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, sömürgeciliğin, feodalizmin, emperyalizmin çıkar açlığının tersyüz edilmesidir. Halkların haklarının, köylünün, işçinin, aydınların ve kadınların kurtuluş mücadelesidir. Bu kavga, tüm insanlığın umududur. Bu nedenle tüm katkı ve desteğin, dayanışmanın gösterilmesi gereken bir dünya hareketidir. Ölümün, yok edilmenin, katliamların, etkilendiği, doğanın, bir bütünüyle yaşam katliamının durdurulması için tam duyarlılık gösterilmelidir. Bu sorunun acil olarak siyasi çözüme kavuşması için çabalanmalıdır.

Özgür bir Kürdistan'ın inşasını destekliyor, böylece halkların özgürce bir arada yaşamasını sağlamak istiyoruz.

Azat Çiya (33, Amed): 15 Ağustos, üzeri betonlanmış bir ulusun bağımsızlık mücadelesinin başlangıcıdır. Yeniden dirilişin öyküsüdür.

Erol Cengiz (23, Kayseri): 15 Ağustos, PKK'nin ilk silahlı eylemi. Şemdinli-Eruh baskınıyla, Kürt halkının kaderini değiştiren gün. İlk kurşun! Umut! Cesaret! TC'nin "her şey bitti" dediği noktada, böylesi bir eylemde Kürdün yeniden doğuşudur.

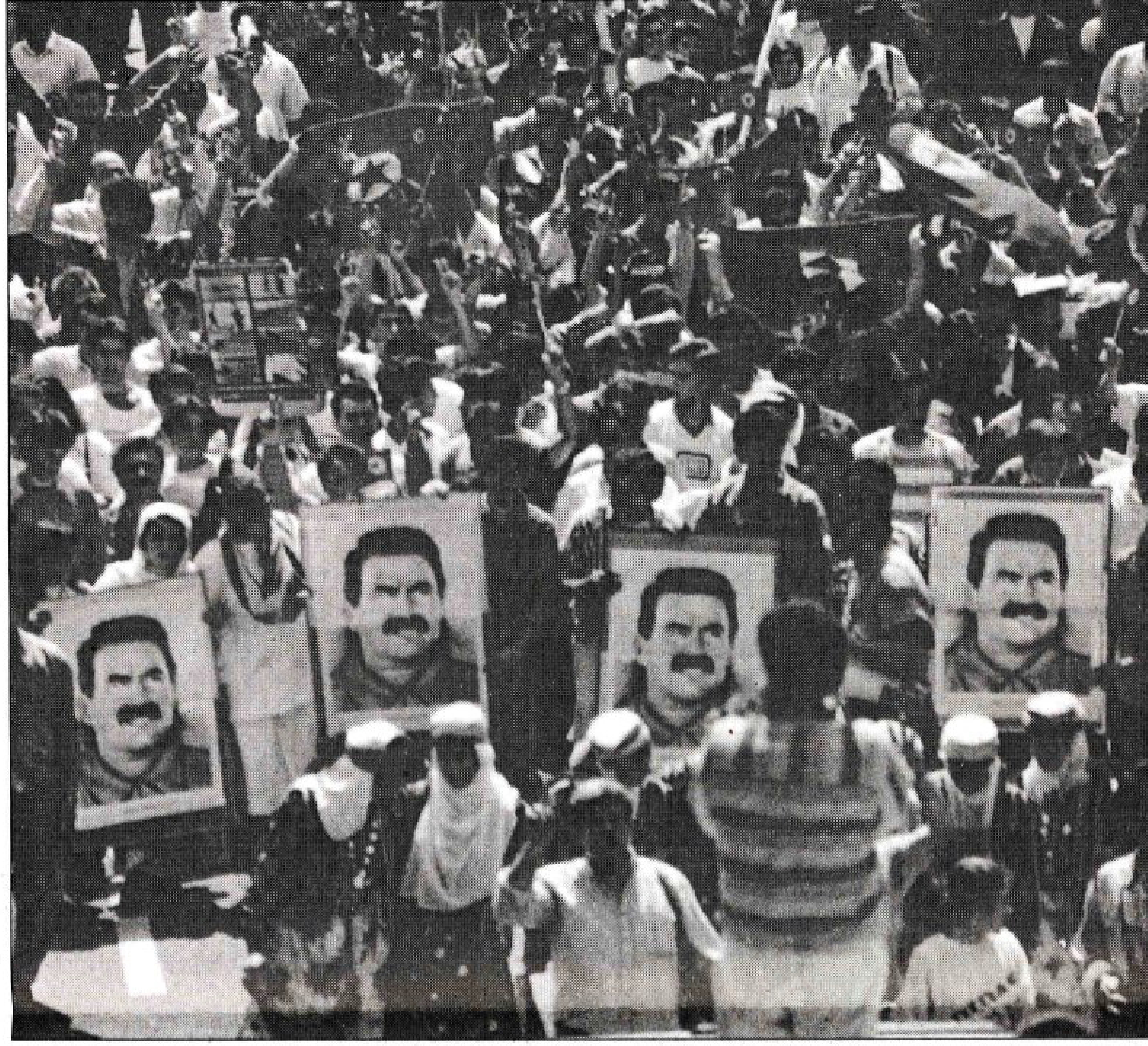
Mehmet Alacur (50, Malatya): 15 Ağustos, gerçeğin bağrında sürekleşmiş mazlum bir halkın kendisine karşı geliştirilen jenosidine, soykırımına ve tarihten silinmesine dur dediği, yine Kürt halkının ve tüm Kürdistanlıların yeniden doğuşunun ilk adımdır. 15 Ağustos direnci Kürt halkı için olduğu kadar, Türk ve diğer bölge halklarının da özgür gelişmesini sağlayacaktır. Tüm halklar, barbarlığa karşı kendilerini böyle günlerle kurtaracaklardır.

Can (48, işçi): 15 Ağustos, zaferin başlangıcıdır. Ordulaşmanın ve savaşmanın tarihidir. Gerillanın Kürdistan'ı özgürleştirmek için attığı ilk adımdır.

Ali (18, öğrenci): 15 Ağustos ilk silahlı eylem günüdür, teslimiyetin yenilgi günüdür.

Gulistan, (15, öğrenci): 15 Ağustos'u başlatanları saygıyla anıyoruz.

Şilan (16, öğrenci): 15 Ağustos, ARGK'nin ilan günüdür. Benim için

HALK "15 AĞUSTOS KÜRDİSTAN'DIR!" DEDİ

ERNK-Balkanlar Temsilciliği:

Halkımız, Ulusal Önder Başkan APO'nun ışıklı yolunda PKK, ERNK ve ARGK komutasında, 11. savaş yılında sömürgeci Türk faşizminin ve onun lanetli uşakları işbirlikçi hainlerin Kürdistan üzerindeki saltanatlarına son veriyor.

Dünün ölgün Kürt halkı, 10 yılın büyük savaşıyla, şanlı ve kahramanca direnişiyle ilerici insanlık ailesinin saygın bir üyesi oluyor, başı dik, gururlu, coşkulu özgürlük yürüyüşüyle iktidarı zaptediyor. Ne soykırım, ne talan, ne bombardıman ve ne de vahşet sınırını aşan faşist uygulamalar halkımızın yürüyüşünü durduramayacaktır.

Büyük kahramanlık, soylu emek ve binlerce şahadetle halkımız dirilmiş, onurlu ve özgür yaşamı yakalamış, hakkını ele geçirmiş ve onun ulusal iradesi Başkan APO'nun şahsında, savaşım örgütlerinde ifadesini bulmuştur.

11. savaş yılında, kazanılan mevzileri koruma ve halk iktidarını özgür vatan topraklarında inşa atılımına muhteşem coşkuyla katılacağız. Onurlu yaşamak için vatana dönüşü kahramanca gerçekleştireceğiz.

bayramdır.

Mehmet, (13, öğrenci): 15 Ağustos, bayramdır. Bize Kürtlüğümüzü geri getirmiştir.

Ferhat (28, işçi): 15 Ağustos olmasaydı Kürtlüğümüzden utanacaktık.

Abdullah (23, işçi): 15 Ağustos, ülkemizin kurtuluşu için silahlı mücadelenin başlangıcıdır.

Ahmet (30, işçi): 15 Ağustos, ordulaşmanın ilk adımıdır. Yeniden doğuştur. 4 parçaya ayrılan Kürdistanımızın birleştirilip bağımsızlaştırmanın başlangıcıdır.

Cemil (45, tercüman): 15 Ağustos, silahlı mücadelenin başlangıcı, ülkeye dönüş günüdür. Özgürlük ve bağımsızlık günüdür.

Mustafa (38, işçi): 15 Ağustos, kutlanması gereken bir gündür. Şehitleri anma günüdür.

Abdullah (28, işçi): 15 Ağustos, canavarlaşmış TC'ye vurulan bir şamardır. Halkımıza yeniden hayat hakkı verilmesidir. Ülkeyle bütünleşmektir.

Mehmet Haydar (21, öğrenci): 15 Ağustos, var oluş mücadelesinin başlangıcıdır. Kürt halkının hak ettiği yere gelmesi için verilen mücadeledir.

Müslüm (21, işçi): 15 Ağustos'ta Kürdistan'a güneş doğdu. Kürt halkının kurtulması ve Kürdistan'da betonlaşmış kafaların kırılmasıdır.

Ali (18, serbest): 15 Ağustos, halkımızın yok olmakla karşı karşıya olduğu bir dönemde tarihi atılımımız oldu. Bugün ise tüm dünya bizim haklı olduğumuzu görüyor ve tanıyor.

Mustafa (34, işçi): Halkımız savaştı ve Kürdistan için evlatlarının en değerlilerini verdi. Dünya halkımızın yaşama hakkına saygı duymak zorunda kaldı.

Hanifi (38, taksi şoförü): 15 Ağustos, Kürt halkının kendini duyurduğu gündür. Kürt halkının kendine ve ordusuna güveni arttı.

Serhat(13, öğrenci): 15 Ağustos, benim için Newroz gibi anlamlı bir bayramımızdır. Gerillanın savaş günüdür, yaş günüdür.

Sultan (38, ev hanımı):15 Ağustos, bana ülkeyi hatırlatıyor. İnsan ülkesini kurtarmak istiyor.

Arcan (28, serbest): 15 Ağustos, benim için tarihten silinmeyecek bir gündür. Bağımsız bir Kürdistan fikridir, eylemidir. Gericiliğe başkaldırıdır.

Celal (43, emekli): 15 Ağustos'la Kürdistan'ın kurtuluşu aklıma geliyor. Agitler aklıma geliyor. 15 Ağustos, hak ve hukukun ortaya çıktığı bir gündür. İyilikler ve kötülükler insanın aklına geliyor. Halk olarak kendi Kürtlüğümüzü tanıdık. Zulüm ve haksızlığa karşı başkaldırdık.

Çekdar: 15 Ağustos Kürt halkı için yeniden doğan bir güneştir, sömürgeciliğe sıkılan tarihi kurşundur. İnsanlığı temsil eden bir sürece giriştir. Kürdün doğum günü olan bugün, TC için yıkılışın başladığı gündür. 15 Ağustos'u sözle, yazıyla ifade etmek oldukça zordur. Duygularımı anlatamıyorum.

Musa (31, işçi): 15 Ağustos halkımızın miladıdır, bayramıdır. Ulus olarak tükenmenin eşiğinden yeniden diriliştir. Gerek kişisel, gerekse toplumsal ihanete Kürdistan'da vurulmuş bir darbedir. İhanetin anılmadığı ve şahadetin baştacı olduğu bayramımızdır.

Halim (37, işçi): 15 Ağustos, teslimiyetin, kaçkınlığın yaşandığı bir dönemde, Kürt bireyinin beynindeki düşman karakollarına sıkılan ilk kurşundur. 15 Ağustos'u bize sunan Başkan APO'yu ve Agit yoldaşın şahsında tüm şehitleri saygıyla anıyorum.

Fatoş (33, ev hanımı): 15 Ağustos, halkımıza aydınlığı öğretti. Düşmanla savaşmayı öğretti. Birliği, beraberliği öğretti. Kürdistan kadınının serhildana kalktığı, köleliği parçaladığı, yaşamasını öğrendiği gündür 15 Ağustos.

Zana (Elbistan): 15 Ağustos Kürtlerin ilk mezardan çıktığı bir gün. Kürdistan tarihinde o kadar isyanlar olmuştur ki, fakat hepsi dar kalmıştır. Bu ilk kurşun Kürdistan'ın adıdır. Kürdistan için tek umut PKK ve 15 Ağustos Atılımıdır.

Ali (Sivas): 15 Ağustos 1984 tarihinde PKK'nin başlatmış olduğu silahlı mücadeledir. Halkımızın kurtuluşu ve kaybedilmek istenen kimliğimizin tekrar bulunmasıdır.

Delal (Şehit kardeşi, Pazarcık): 15 Ağustos tarihimizin en temiz sayfasının açıldığı gündür.

Xemgin (Elbistan): 15 Ağustos, yalnız düşmana sıkılan bir kurşun değil, halkın içindeki pisliğe ve kire de sıkılan bir kurşundur.

Ali Amca (Afşin): Ben ne diyebilirim ki, Kürt halkı uyandı. Fakat içimizde halen ihanet var. Ülkemiz bölünmüş durumda. 15 Ağustos Atılımı'yla her şey yeniden başladı. Gerilla sayısı 50 bine yükseliyor. Gittikçe artıyoruz. TC bizden kurtulamaz. Bitirdik demeleri yalandır. Biz gittikçe çoğalıyoruz, güçleniyoruz. Bu dış devletler olmasaydı TC şimdiye çoktan bitmişti. Yaşım hayli ilerliyor. Ama ben bağımsız bir Kürdistan'ı göreceğime inanıyorum. Ben de bu yolun yolcusuyum.

Hüseyin Amca (Dersim): 15 Ağustos bizim adımızdır, bizi var eden, bizi derin kölelik uykularından kaldıran tarihtir. Kürdün uykusundan uyanması büyük önder Başkan APO'nun öncülüğünde gerçekleşti. Halkımız Başkan APO'ya minnettardır. Biz Serokumuza bağlı kalacağız.

Hogir (9): Kürdistan'ın kurulmasını istiyorum. Biz de buradan savaşa hazırlanıyoruz. İlk önce burada YZK'nin kuruluşunu ilan edip ondan sonra ülke savaşına gitmeyi istiyorum. Başkan APO'yu görmek istiyorum.

Kuzey Kafkaslı bir bayan (Eşi gerilladadır): Bana göre 15 Ağustos ilk kurşunu insanlık hareketinin başlangıcıdır. Yalnızca Kürt mücadelesi için değil, bölgede ve hatta dünyadaki mücadelelerin de bir başlangıcıdır. Bizler 15 Ağustos mücadele ruhunu yaşatmalıyız. Bu mücadele ruhunu yaşatmadığımız taktirde savaşı kazanamayız. Yaşatacağımıza ve kazanacağımıza inancım sonsuzdur.

Bêrîtan (17): 15 Ağustos Agit'tir, Serok APO'dur, şehitlerdir, yaşam kaynağımızdır, nefesimizdir. Eruh-Şemdinli'deki köylüdür. Yeşilyurt'ta insan pisliği yedirilen Kürt insanının direnişidir. Sürgünlerden gelip Kürdistan'da şehit düşenlerdir. Haki'lerdir, Kemal'lerdir, Dörtler'dir, Mazlum'lardır, Berivanlar'dır, Ronahi'lerdir, Bêrîtan'lardır, Hanım Yaverkayalar'dır. Benim doğum günümdür. Ben 17 değil, 10 yaşındayım, asırlık olacağım.

Hasan (Sendikacı): 15 Ağustos benim için tüm özlemlerimin ifadesidir; özlemlerimde özgür ve bağımsız bir Kürdistan'dır. 15 Ağustos insanlığın, Kürt halkının bittiği bir dönemde yaşamın yeniden filizlenmesidir.

Ali Demir (Ahçı): 15 Ağustos, Kürt halkının dünyaya yeniden gelişidir. Bugünün anlamıysa Kürtlerin kendileri-

YEK-KOM:

PKK'nin başlattığı silahlı mücadelenin tarihi olan 15 Ağustos 1984, Kürt halkının "Miladi Yılı" olarak birçok bilimadamı tarafından da kabul edilmektedir.

Türk egemenlik sistemi 70 yıllık asimilasyon, göç, katliam ve Kürdistan'ı insansızlaştırma politikasıyla Kürt halkını tarih sahnesinden yok etmek istemiştir. 15 Ağustos Atılımı Kürt halkının Türk sömürgeciliğine karşı kendini savunmasının en meşru biçimi ve başlangıcıdır. Bugün Türk parlamentosunda Kürt halkının vekilleri kendi düşüncelerini ve Kürt halkının kimliğini savundukları için ölümle yargılanmaktadırlar. Aynı şekilde bütün diğer legal yollar Kürt halkına yasakçı, baskıcı ve katliamcı politikalarla kapatılmıştır.

15 Ağustos Kürt halkına tıkanan yolları açmanın ve Kürt kimliğini uluslararası arenaya taşırmanın adıdır.

Kürt halkının yeniden doğuş bayramı olan 15 Ağustos tüm insanlığa kutlu olsun.

YCK: 15 Ağustos, tarihe gömülmek istendiği herkes tarafından kabul edilen halkımızın ilk diriliş umutlarının filizlenmesidir. Halkımızın dağılmış beynini, yüreğini birleştirip acılı tarihimizin intikamını alan ve faşist Türk barbarlığının bağrına çakılan bir çividir. Faşist rejim ölümcül darbeyi aslında bu ilk kurşunla almıştır. 15 Ağustos fırtınası bu rejimin yanısıra emperyalizme, dünya gericiliğine karşı da ezilen halkların ve sosyalizmin atağıdır.

15 Ağustos, gençlik açısından anlamlıdır. Kürdistan gençliğinin bastırılmış olan gücünü açığa çıkarmış, patlamaya dönüştürmüştür. Bu anlamda Kürdistan gençliğinin şahinleşmesidir 15 Ağustos. Gençliğimiz 15 Ağustos'un atılım ruhunu yaşıyor, yaşatacaktır.

15 AĞUSTOS'TAN "KÜRT RÖNESANSI"NA

Kürdistan'daki mücadelenin romanı hala yazılmadı. Kürt "aydını"na yapılan ciddi eleştirilerin biri budur. Evet, Kürt gerillasının mücadeleye başladığı tarihten bu yana, Kürt toplumunun acısı ve sevinci hala romanlara yansımadı. Dünyada kadının en çok ezildiği Kürt toplum yapısını tersyüz ederek, ezilen insan coğrafyasının en öndeki temsilcileri safına katılan Kürt kadınının resmini yazıya döken kalemlerimiz çıkmadı. Cizre'deki serhildanda kitlelerin önünü açan çocukların sloganları kitap sahifelerine işlenmedi. Yakılıp yıkılan köylerden yükselen insan çığlıklarını yazanın kitabını okuyan bir İngilizin gözleri buğulanmadı hala. Kapağında Kürdistan'daki sevinci, yükselişi ve her geçen gün yitirdiğimiz değerleri gösteren bir kapak kompozisyonun un arkasındaki sahifeleri okuyup heyecanlanan ve biraz da "benim de intikamım alınıyor" diyen Alman yok. Direnişi, Kürt halkının tipik özelliklerinin yaşama ve devrime yansıyışını işleyen roman yok.

Kürdistan'da biten Türklük ruhuyla, yeniden yapılanan insan tipinin hala sahifelere işlemediğine; Kürt romanının yazılmadığına şahit oluyoruz.

Tüm bunların perde arkasındaki eleştirilerini alan Kürt "aydın"ları cesur bir adım atıp "biz roman yazamayız" demiyorlar. Temmuz'un beşinde yapılan Kürt Kültür ve Sanat Konferansı'nda sık sık hatırlatılan konuların başında, neden hala bir Kürt romanının yazılmadığı geliyordu. Sonradan yapılan tartışmalar, iki haksız eleştiriyi ortaya çıkarmış oldu. Birinci iddiada, Kürtçe roman yazıldığı vurgulanıyordu. İkincisinde de Kürt aydınının roman yazamadığı için ağlayıp sızladığı tespit ediliyordu. Bazı yanlış anlaşılmalar olduğunu düşünüyoruz. Bahsedilen, Kürdistan'ı konu alan bir romanın yazılıp yazılmadığı değil, Kürt mücadelesinin bir romanının hala yazılmadığıdır.

Konuyu aydınlar açısından tartışmak daha doğru olacak: Kürdistan'da günümüzü aydınlatan kişiliklerin çoğu tarihimizin sahifelerini süslüyor. Hala, yaşamımızı işleyenler, tarihimize süs verenler, bu denli büyük fedakarlık göstermezseler, Türk generalleri Kürtçe konuşan herkesi infaz etmek için bir gün bile beklemezler veya Kürdün beyninin anahtarını bir kırk yıl daha çekmecelerine kilitlerler.

Yakından incelendiğinde, dünyada hiçbir devrimde Kürt devrimindeki kadar aydın kazanılmadığını görüyoruz. Hiçbir devrimde de karşı tarafın saldırısı sonucu bu kadar aydın kıyımdan geçirilmemiştir. Hiçbir gerilla mücadelesi Kürdistan'daki kadar kadının yaşamı ve sevgisi üzerinde yükselmemiştir. Gerilla mücadelesinin beşiği olan Latin Amerika ülkelerindeki devrimlerde bile kadın, Kürdistan'daki gibi temel bir güç olarak tanımlanmamış, toplumsal bir güç olmamıştır. Hiçbir gerilla mücadelesinin önderi devrimden önce halk tarafından bu kadar sevilip bayraklaştırılmamıştır. En önemlisi; hiçbir devrim kendi toplumsal gücüyle, Avrupa'yı bu kadar sarsmamıştır.

Karşımıza çıkan manzara: 15 Ağustos'la birlikte yoğun bir gerilla ve aydınlanma mücadelesinin başladığıdır. İşte bu mücadelenin romanı yazılmamıştır. Nikaragua'da romanların çoğunu gerilla komutanları yazdı. Böylece tarihi yapanlar, yani bizzat pratiğin yaratıcıları, sevinci, yıkılış ve yükselişi, yeniyi yaşayanlar yazmış oldu. Bununla birlikte, gerillayı yaratanlar romanı da yaratmış oldular. Buna Kürdistan için de mükemmel bir çözüm olarak bakmak gerekmektedir.

Biz, sırf roman yazanın aydın olmadığını tarihten öğreniyoruz. Toplumsal bunalım ve aynı zamanda toplumsal yükselişlerle ilgisi olmayanlar, roman yazmış olsalar bile, sadece "güzel kitap" yazmış olurlar. O zaman, gerilla savaşı ve toplumsal mücadele dışında olan "aydın" roman yazamadığı için kendisine işkence etmekten vazgeçmelidir. Ancak, bu tür "aydın"ın neden hala roman yazma kabiliyetine ulaşmadığı sorgusu yapanların eleştirilerine büyük değer biçmeliyiz. Kürdistan'daki aydınlanmayı gerçekleştirenlerin tümünün yaşlarının aşağı yukarı 20 ile 30 arası olduğu düşünüldüğünde, birkaç yıldır "neden roman yazamıyoruz?" sorusuna cevap bulmakla iştigal eden "aydın"ların atacakları adımlar ile ilgili bazı cevaplar çıkar kanaatindeyiz.

Mücadele içindeki aydının romanı yazmaya daha yakın olduğu savını doğru kabul etmeliyiz. Eğer "mücadele dışında seyreden aydın" romanı yazma dalında gerilla kadar çaba sarfetseydi, o zaman böyle bir tartışma zaten yapılmazdı.

1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı'nın, "Kürt Rönesansı"nın kapılarını Kürt aydını için aralaması, hepimize büyük sinyaller vermelidir. Şimdi devrimin tüm zenginlikleri Kürt aydınlarının üzerinde yükseleceği zemini oluşturuyor. Aydınlar ve Kürt devrimi yüz yüzedirler. Tarihi sorumluluklar ise, şimdiye dek hiç eksilmedi ve yükümüz güzelleşerek ağırlaşıyor.

SELİM FERAT

TAJK (Tevgera Azadiya Jinên Kurdistan):

15 Ağustos, ölü Kürt kişiliğine ruh vererek diriltti. Kürdistan halkına cesaret aşılayarak ayaklanmasına yol açtı. Toplumsal yapımızın köklü değişiminde dinamizm oldu. Özgürlük tohumlarını ekerek, halk kesimlerini bunun etrafında örgütledi.

15 Ağustos'un en önemli sonuçlarından biri de, Kürt kadınında büyük uyanışı gerçekleştirmesidir. Kölenin köleliğini yaşayan kadını büyük özgürlükle tanıştırdı. Onun özgür yaşam mücadelesinin vazgeçilmez bir gücü olduğunu kesinleştirdi. Kadın ordulaşması yolunda atılan büyük adımlarda 15 Ağustos'un özgürleştirici ruhu vardır. Nitekim Kürdistan kadınının özgürleşme ve bu temelde ordulaşma sahasında katettiği mesafe küçümsenemez; tarihseldir, devrimsel niteliktedir.

Kürdistan'da yaşamın bütün sahalarında ortaya çıkan değişimlerde 15 Ağustos'un eskiyi yıkan ve yerine yeniyi kuran ruhu vardır. Buna bağlı olarak toplumumuzun bütün kesimlerine dayatılan "Nasıl Yaşamalı?" sorusuna verilen cevap gün geçtikçe kapsamlılaşıyor.

15 Ağustos'un 10 yılında bu düzeyde gelişme ve değişme yaratılırken, ikinci 10 yılında ise bu kazanımlar üzerinde Kürdistan devriminin kesin zaferi inşa edilecektir. Hiçbir güç bu amaca ulaşmamızı engelleyemez.

Şehit Hüseyin SARI

Kürdistan İslam Hareketi-Avrupa Şurası:

Mazlumların zalimlere karşı başkaldırıp silahlı mücadeleye başlamaları İslama göre farz ve cihattır.

15 Ağustos günü, mazlum Kürt halkının çağdaş Ebucehillerin zulüm ve sömürülerine karşı bir başkaldırı olması hasebiyle bu kutsiyete haizdir.

Kürdistan İslam Hareketi bu tarihi günü kutlar, cenabı haktan (Ergeç zalimler başaşağı gideceklerini göreceklerdir.) mealindeki illahi vaadinin bir an evvel tahakkuk etmesini niyaz ederiz.

ni yenileme anlamındadır. Ülkede halkımızın içerisinde bulunduğu süreç, geleceğin teminatı olan özgür, bağımsız ve demokratik Kürdistan'dır.

Halil (Elektronik mühendisi): 15 Ağustos, benim için ilk kurşunun Kürt insanının kendi "eski kişiliği"ne sıkmasıdır. Yine 15 Ağustos tükenişten dirilişe gidişatın kurşunudur. O kurşun sıkılmasıydı, bizler de İnkalar, Mayalar vb. birçok halk gibi yok olup gitmiştik. 15 Ağustos aynı zamanda TC ordusunun "yıkılmaz en büyük ordudur, asker ayağını kaldırırsa ezer" anlayışına da büyük bir darbe ve cevaptır.

Selim Ferat (Sosyolog): 70 yıl boyunca Kürdün geleceğiyle ilgili geçerli mantığı Ankara ve Batılı güçler tayin ediyorlardı. 15 Ağustos, Kürdistan sorununda Kürt mantığının ayaklanmasıdır. 1984'ten bu yana siyasetin pek çok uğradığı alan Botan ve Bekaa oldu. Mazlum ve geri bırakılmış Kürdün korkulacak ve böylece ciddiye alınacak Kürde dönüşmesinde Kürdistan gerilla birliklerinin atılımı yatmaktadır.

Geçmiş Kürt hareketi, Batı'nın stratejilerinde bir zenginliğe dönüşebiliyordu. PKK ise, emperyalizmin rüyalarını dağıtan ilk Kürt hareketi olmuştur. Kürtler nihayet dünyada ağırlıklarını 15 Ağustos'tan sonra koyabilmiştir. En önemlisi ise 15 Ağustos'un devrimin tabanına verdiği bilinçtir. 15 Ağustos'un bükülmez bilinci, Kürt halkının yenilmezliğine işaret ediyor.

A. Dikili (Dilbilimci): PKK önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin sömürgecilere ilk kurşun sıkılmasının üzerinden 10 yıl geçiyor. 15 Ağustos görkemli atılımı 10. yılında, zaferi "Ya kazanacağız, ya kazanacağız" realitesine indirgemiş, sömürgecileri Kürdistan'dan söküp atmaya başlamıştır. Bu mücadele sadece silahla sınırlı kalmayarak, savaşın gölgesinde insanlığın tüm değerlerini de yaratmış, yaratılan her değerin beslenip büyüyeceği toprağı bereketli hale getirmiştir. Kürdistan'da kurulan her kurum, oluşan her yapı özünü 15 Ağustos görkemli atılımını yaratanlardan almakta, Kürdistan toprağında insanlık bir daha kaybolmayacak şekilde sağlam temellerini oluşturmaktadır.

Kürdün ve Kürdistanlının yalnız kendine değil, tüm insanlığa dönüşünü; yalnız Kürde değil tüm beşeri medeniyetin özüne dönüşünü de ifade eden 15 Ağustos ve sonrası gelişmeler bütün insanlığa kutlu olsun.

J. Espar (Çevirmen, yazar): 15 Ağustos 1984 Atılımı ile başlayan süreç, Kürt toplumunu bütün yönleriyle derinden sarsmış ve yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur.

Kürt ulusu, bütün mazlum uluslar gibi tarihin değişik dönemlerinde, değişik mücadele biçimlerini deneyerek özgür bir ulus olarak yaşama arzusunu gerçekleştirme mücadelesini vermiştir. Ne var ki, en masum taleplerimiz bile amansız bir devlet terörü ile karşılaşmıştır.

1980'li yılların başında artık Kürtler bir konuda karar vermek zorundaydılar. Ya TC'nin terör ve işgaline dur diyecek ve etkili, kapsamlı bir örgütlülük yaratacak ve mücadele edecek ya da her şeyi sineye çekerek kaderlerine razı olacaklardı.

PKK 15 Ağustos 1984'te bu kadere itiraz etti ve köleliğin kader olamayacağını Eruh ve Şemdinli'deki silahlı eylemlerle ilan etti. Özgürleşmek isteyen köleler efendilerine karşı isyan etmek zorundadır. PKK'nin öncülüğünde Kürtlerin yaptığı da bundan başka bir şey değildir. Bu isyan meşrudur ve yerden göğe kadar haklıdır. Nihayet Kürt halkının bu isyana en geniş bir biçimde katılması bu meşruiyetin bir ispatıdır.

On yıldır süregelen bu savaşın manzaraları elbette ürkütücüdür. Ama bu savaşın bir sorumlusunun olduğu da unutulmamalıdır. Bu da TC ve onun savaş kurmayıdır. Savaşın korkunç tahribatlarından vicdanı sızlayan her insan, TC'nin bu sorumluluğunu hatırlamalı ve onu savaş suçlusu olarak ilan etmelidir. Barışın en etkili ve kısa yolu budur.

Kürtler son on yıllık özgürlük mücadelesinde her şeyden önce haklı olduklarını iyice kavradılar. İkincisi, haklılıklarını bütün dünyaya kanıtlamak için ciddi bir örgütlülükle yılmadan olağanüstü fedakarlıklarla savaşmanın gerekliliğini öğrendiler. Üçüncüsü, sonuç almak için de kararlılığın çok önemli olduğuna tam inandılar.

Bu aşamadan sonra Kürtlerin başına her gün tonlarca

15 Ağustos dünya devrimine mal olan tarihi bir deneyimdir

15 Ağustos'un açtığı süreç, devrimi zaferle taçlandırma noktasına getirerek çözümünü dayatıyor. Tarihe mal olmak tarih yaratmak demektir. Günümüzde hemen herkesin dilinde olan 15 Ağustos, herhangi bir takvim sayfası olmaktan çıkıp tarih yaratan bir gün olarak yaşanan on yıla damgasını vurmuştur. 15 Ağustos'un 11. yılına girerken, 15 Ağustos 1984'te gerillanın elinde yükseltilen bayrağın bugün topyekün bir halkın kurtuluş silahı haline geldiğini görmekteyiz.

15 Ağustos'un başlı başına bir devrim demek olduğu, artık tartışmaya gerek olmaksızın ortadadır. Bir tarihin, yeni bir sürecin başlangıcı olduğunu; TC içindeki bütün siyasal dengeleri altüst ettiği gibi, onun yapı taşlarını yerinden oynattığını; Kürt halkını kendi tarihiyle tanıştıran, onu kendi özbenliğiyle buluşturan bir atılımı teşkil ettiğini; Türkiye'de o güne dek egemen olan klasik sol çizgilerin neden başarısızlık ve iflas çizgisini temsil ettiklerini, Türkiye halk gerçeğiyle bu çizgiler arasındaki mesafenin nedenlerini açığa çıkardığını; genel olarak devrimsel gelişmenin ne olduğunu somutta kavratan rolünü görmemek mümkün değildir.

15 Ağustos'a herhangi bir olay olarak yaklaşılamayacağına göre, devrim adına hareket edenlere düşen görev, yükselen bir devrime analık eden bu olayı derinden kavramak, dayattığı tarihsel görev zorunluluklarını mutlaka yerine getirmek, kısaca bu değeri kendilerinde de temsil edebilmektir. Çünkü 15 Ağustos, bir ülke somutunda gerçekleşen devrim atılımı da olsa, daha gerçekleştiği anda kendi ülke sınırlarını aşan, Türkiye ve bölge başta olmak üzere dünya devrimine mal olan ortak kazanım ve tarihi bir deneyimdir. Bu açıdan baktığımızda biz, Kürdistan devrimi somutunda yaşanan 15 Ağustos'u Türkiye devriminin de dolaysız bir deneyimi, kazanımı, kısaca kendi öz değeri olarak görüyoruz. Ancak bu noktada ucuz yaklaşmamanın gereğini biliyor, böylesi bir değerlendirmenin ardına sığınarak, yani kendinden hiçbir şey katmadan o değerle bütünleşilemeyeceğini görüyoruz.

15 Ağustos'un 10. yıldönümünde devrim ve karşı-devrim arasındaki savaş en şiddetli noktaya ulaşmıştır. 15 Ağustos'ta yakılan meşale artık her yeri saran bir yangın halindedir. Kürdistan ve Türkiye, her sahada bu yangının etkisini yaşamaktadır. Savaş, yaşam gücünün sınanmasıdır, denir. 15 Ağustos'un açtığı savaş süreci, Türk egemen sınıflarının yaşam gücünün olmadığını, tükendiğini kanıtlamıştır. Ve bu süreç, aynı biçimde Kürt halkının yaşam gücünü ortaya çıkarmıştır. 10. yıldönümünde ise artık Türkiye toplumunun iç bünyesinde yaşam öğelerini kendilerini ifade etmeye zorlamaktadır.

15 Ağustos, sahipleri tarafından bugüne kadar hem teorik ve hem de pratik düzeyde yükselen bir çizgi üzerinde tamamlandı. Kürdistan devriminin ulaştığı teorik ve pratik düzey, 15 Ağustos'un çizgisinden sapılmadan sürdürülüşünün, bu çizgiye bağlılığın ve bu bağlılıkta gelişmenin yakalanmasının kanıtıdır. Türkiye devrimcilerine bu sahaya ilişkin olarak söyleyebilecek fazla bir söz kalmamıştır. Ancak bize düşen devrim zincirine halkalanmanın gereği olarak, 15 Ağustos devriminin 10. yıldönümünde gücünün gösterilmesi demektir. 15 Ağustos devriminin 10. yıldönümünde bu anlayış ve ruhla karşılama çabamız içinde, bu büyük devrimsel atılımın deney ve sonuçlarını doğru değerlendirip, bilince çıkarmak durumundayız.

15 Ağustos, Türkiye ve Kürdistan'ın yakın tarih içinde yaşadığı en karanlık dönem olan 12 Eylül sürecinde sınıf, halk ve insanlık onuruna sahip çıkma eylemi ve bilincidir. Bu gerçeği kavramak açısından yakın tarihimizin bu zifiri karanlık dönemini unutmamış olmak yeterlidir. Bu temelde, Türkiye halkı binlerce evladını, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin çıkarları için Kürdistan halkına karşı bilinçsizce savaşa sürmektedir. Kürdistan devriminin soluksuz bıraktığı burjuvaziye, Türkiye emekçi halkının bu biçimde soluk vermesi acıdır, utanç vericidir. Açık ki, Kürdistan halkına karşı savaşa sürülen gençlerimiz orada sadece Kürdistan devrimine değil Türkiye devrimine, Türkiye işçi sınıfının umutlarına, kendi gençliklerine ve geleceklerine kurşun sıkmaktadırlar.

Türkiye halkı bilmelidir ki, Kürdistan gerillası dostluktur, kardeşliktir, sevgidir, yaşamdır. Bu gerillaya silah sıkmak dostluğa, kardeşliğe, sevgiye, yaşama kurşun sıkmak demektir. Ve böyle bir suçun tarihi bedeli ise ağır olur. Nitekim, Türkiye halkı bu bedeli en ağır şekilde ödemektedir.

Kürdistan devrimi mücadelesi 11. yılına girerken mutlaka çözümü dayatıyor. Çözüm, işbirlikçi-tekelci iktidarın yıkılışıdır, bunun üzerinde emekçi iktidarını kurmaktır. Açık ki bu da, Türkiye'de devrimi yükseltmekten başka bir anlama gelmemektedir. Bu bilince ulaşmak, bunun eylemi içinde olmak Türkiye emekçi halkını kurtuluşa götürecek ve Kürt halkıyla kardeşçe kucaklaşmasını sağlayacaktır.

Kürdistan halkının devrimci savaşı Türkiye emekçileri tarafından ancak böyle selamlanabilir. Yoksa birkaç destek sloganı vb. ile hiçbir dostluk ve dayanışma ifade edilemez.

Onbirinci yılına girerken, bu temelde Kürdistan devrimci savaşımını, onun pratiğiyle buluşma temelinde ve Kürdistan gerillasını tarihsel görevlerinin bilincinde olarak selamlıyoruz. Gerilla zafer kazanan Kürdistan'ın müjdecisi olmuştur. Türkiye gerillası da aynı müjde ile doğacaktır.

DHP (Devrimci Halk Partisi)

bomba yağdırarak, Moğol akınlarını aratırcasına Kürdistan'a seferler düzenleyerek Kürtleri teslim alacaklarını sananlar, çok yanıldıklarını gördüler. Kürdistan şehitlerinin anısı önünde saygı ile eğiliyor ve güzel yurdumuzun kurtuluşu için savaşanları selamlıyorum.

Mehmet Ali: 15 Ağustos, bizim için unutulmayacak bir gündür.

Arslan (Savaş gazisi): 15 Ağustos, bizim için özgürlüktür, barıştır.

Sebiha: Bugün Kürt halkı varım diyorsa, bu 15 Ağustos sayesindedir. Ben de mücadele için evladımı verdim. Anneler olarak daha da vermeliyiz.

Sebahattin Kuş: 15 Ağustos'la, Kürt halkının ölüm noktasından yaşama dönüşü aklıma geliyor.

Ayşe: 15 Ağustos, Kürdistan'ın kuruluşudur. Büyük Kürdistan kurulsun, çoluk çocuğumuzla ülkemize dönmek istiyoruz.

Elif (24): 15 Ağustos, savaştır, özgürlüktür, APO'dur, Kürdistan'dır.

Sevgi: 15 Ağustos, özgür bir vatandır.

Aynur: 15 Ağustos, kadınlarımızın özgürlüğüdür.

Ali Karaaslan (34): Halkımızın ilk direnişidir.

Menaf: 15 Ağustos, bizi kendi gerçeğimize dönüştüren adımdır.

Osman: 15 Ağustos, ARGK'nin kuruluşu, TC ordusunun batışıdır.

Kemal: 15 Ağustos, düşmanın tam da "PKK'yi bitirdim" dediği anda verilen büyük cevaptır.

Melsa: 15 Ağustos, beni var eden bir gündür.

Yakup: 15 Ağustos, bence uzun bir planlamanın, derin bir örgütlemenin ilk başlangıcıdır.

Yusuf (37, esnaf): 15 Ağustos başlı başına bir çıkıştır. Kiri-pası götürme çıkışıdır. Yılların intikamıdır. 15 Ağustos Kürt halkına ruh veren, can veren, ayak ve kol veren, mezardan kaldırandır.

Nimet (50, işçi): 15 Ağustos, Kürt halkına büyük bir uyanış ve umut getirmiştir.

Serhat (26, savaş gazisi): 15 Ağustos, umut adına hemen hemen hiçbir şeyin ve hiçbir şansın bırakılmadığı bir tarihte aydınlığa ve kurtuluşa ulaşmak için düşmanın beynine sıkılan ilk kurşun ve Kürt halkının özgür geleceğidir.

Sunay (18, üniversite öğrencisi): 15 Ağustos, Kürdistan halkının kaybettiği her şeyi yeniden kazanmaya başladığı gündür. Gönül isterdi ki bu anlamlı günde birçok şey yapalım. Örneğin, Avrupa'da değil de özgür Kürdistan topraklari üzerinde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu ile birlikte kutlamak isterim.

Halim (24, serbest): 15 Ağustos, Kürt tarihinin bin yıldır düşman tarafından yazılmasına, Kürtlüğün her şeyiyle inkar edilmesine bir cevaptır.

Ayten (21, Pazarcık): 15 Ağustos bağımsızlığa giden kapının anahtarıdır.

Musa Amca (57): 15 Ağustos'u tarihsel olarak inceleyip, anlamını tüm yönleriyle kavradığımızda, bugün için karanlıkların ortasında doğan umut diyebiliriz. Çirkinleşmeyi ve insanlıktan çıkmayı durdurmuştur.

Cemgil (21, Hozat): 15 Ağustos büyük bir gündür. Çünkü Kürdistan tarihinde büyük belirleyici gelişmelere yol açmıştır. Çok heyecanlı ve coşkuluyum, kesin zafere az kaldı diye. Herkes bunu yaşasın istiyorum.

Hasan (16, Pazarcık): 15 Ağustos en büyük engelleri delip geleceğe uzanan bir yoldur. Ucunda bağımsız ve özgür bir Kürdistan vardır.

Savaş (27, Palu): 15 Ağustos'tan bu yana 10 yıl geçti. Bağımsız bir Kürdistan ikinci on yıla varmadan gerçekleşecektir.

Mehmet (35, Karakoçan): 15 Ağustos Kürdistan'a özgürlük, Kürt halkını güç haline getirdi. Tüm ARGK'lilere selam ve saygılar.

Mahir (19, Malatya): Kürdistan'da çağdaş bir isyandır.

İsmet (21, Ankara): 15 Ağustos Atılımıyla, kaybolan ülke yeniden günışığına çıkarıldı.

Gönül (22, İstanbul): 15 Ağustos bin yılların kapalı olan özgürlük çiçeğini açan kurşundur.

Kürdistan Aleviler Birliği:

15 Ağustos, bütün Kürt halkı için gömüldüğü mezardan dirilerek çıkmasıdır. Kürt Aleviler de Kürt halkının bir parçası olduğu için, Aleviliğin dirilmesi, direnişçi özüne kavuşmasıdır.

Özelde Kürt Aleviler, genelde bütün Aleviler yüzlerce yıldır baskı görmüş, inançları yasaklanmış, horlanmış ve katliama uğramışlardır. Buna karşı Aleviler sürekli bir direniş ve mücadele içerisinde olmuşlardır. Demokrasi mücadelesine kan vermişler, can vermişlerdir. Bu temelde gerçek Alevilik direnişçilik ve demokrasi mücadelesiyle özdeşleşmiştir.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte Alevilik soluksuz bırakıldı. Direnen unsurları katledildi, cezaevlerine dolduruldu. Aleviler için demokrasi umutları, inanç ve kültürlerini özgürce ifade etme umutları bitirilme noktasına getirildi.

15 Ağustos Atılımı, Aleviler açısından böylesi bir ortamda gerçekleştirildi. İnsanlığın, Kürtlüğün ve Aleviliğin bitirilmeye çalışıldığı bir yerde, demokrasi ve özgürlük umutları yeşertildi. Demokrasi mücadelesi, insanlık mücadelesi, Kürtlük mücadelesi ve Alevilik mücadelesi yeniden başlatıldı.

15 Ağustos Atılımı, aslında gerçek özüne kavuşmuş Alevilik için de bir atılımdır. Bu atılımla birlikte artık Dersim Katliamı'na, Koçgiri Katliamı'na, Maraş Katliamı'na dur deniliyordu.

15 Ağustos Atılımı sonrasında TC, Alevileri kendisine bağlayarak özünden boşaltmaya, PKK'nin başlattığı demokrasi ve özgürlük mücadelesinden koparmaya çalıştı. Ancak bunu başaramadılar. Alevilik zaten direnmek ve demokrasi mücadelesi içerisinde yer almaktır. CHP ve SHP gibi partiler Aleviliğin bu özelliğini yıllarca kullanarak özünden boşalttılar. Ancak bu atılımla birlikte Aleviler gerçek örgütüne kavuştular. Kürt Aleviler, direkt mücadelenin içinde yer alarak TC'nin planlarını bozdular ve bozmaya devam edeceklerdir.

Kürdistan Komitesi Finlandiya:

15 Ağustos 1984 Atılımı ile birlikte on yıldır süren mücadele, coşkulu ve kararlı bir şekilde TC sömürgeciliğini tarihin karanlığıyla baş başa bırakmaktadır. Başkan APO'nun öncülüğünde başlatılan bu mücadele Kürt halkının bağımsızlığını ve özgürlüğünü şimdiden yakalamıştır. Yetmiş yıldır sömürülen ve bütün değerleri talan edilen TC faşizmine "dur" deme zamanı gelmiştir.

Kurtuluşumuzun öncü gücü olan PKK'nin 15 Ağustos'la başlattığı savaş Kürt halkının kimliğini dünyaya duyurmuştur. PKK Kürt halkının tek ve son zafer partisidir. "Ya kazanacağız, ya kazanacağız!"

Fin-Kürt Dostluk Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Seppo Harjunpä:

Bütün halkların özgür ve bağımsız devletleri olmalıdır. Bütün halklara kendi kaderini tayin etme hakkı verilmelidir. Kültürlerini, örf ve adetlerini yaşamalıdırlar. Kürdistan halkı da bundan dolayı savaşmakta. Biz Finlandiyalılar geçmişte, bağımsız bir devlet için ve kültürümüz için savaşmıştık, şimdi bağımsız bir ülkeyiz. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını destekliyor ve en yakın zamanda özgür bir devlet olmasını diliyoruz. Kürt halkının bu mutlu gününde bayramınızı en içten duygularımla kutluyorum.

TOPLUMSAL DEĞİŞİM VE ÖZGÜRLÜK HAREKETİ

Dünya döndükçe toplumlarda değişim ve gelişim süreci devam eder. Değişim bir doğa yasasıdır. Olmadığı yerde yaşam da yoktur. Yaşamın olmadığı toplumlar ise hiç var olmamıştır. Toplum, belli bir ekonomik yapısı olan ve üstyapı kurumlarına sahip olan sosyo-ekonomik bir biçimlenmedir. Toplumların oluşumu bireyledir. Birey olarak insan ise toplumsal ilişkileriyle varlaşır. Toplumsuz birey olamayacağı gibi, bireysiz toplum da olmaz. Hiçbir toplumsal yapıda, birey ile o toplum arasında çelişki olmamıştır. Çelişki toplumun belirli bir bölümüyle öteki bölüm arasında olur.

Her toplumsal yapıda gelişim zorunludur, gelişimin önüne set çekmeye ve eski yapıyı olduğu gibi sürdürmeye çalışan güçler gericidir. Toplumu değiştirip, dönüştürerek ileriye götürmeye çalışan güçler ise ilericidir. İlericiler, hep toplumun değişiminden, gelişiminden yana olmuştur. Değişim evrensel bir durumdur, olmadığı yerde insanlığın ileriye yürüyüşü olanaklı değildir. Tarihte ise insanlığın ileriye yürüyüşünü hiçbir güç uzun süre durduramamıştır. Toplumlarda ortaya çıkan durgunluklar hep geçici olmuştur. Sürekli olan, insanlığın ilerlemesidir.

Her toplumsal değişim ilerici insana ihtiyaç duyar. İlerici insan ise bilgili ve aydın insandır. Bilinçli ve aydın olamayan insan ise, irade dışı gericidir. Gericilik, temelde çelişik bir terimdir. Çünkü doğanın en temel yasalarından biri de geri çevrilemezliktir. Bundan dolayı gericilik durumları geçicidir. Kalıcı olan ilericiliktir. Değişimci ilericidir. Gerici ise değişimin hep karşısında ve her koşulda değişime karşı koyar. Oysa toplumlar da doğa gibi zorunlu bir evrimleşmeyi yaşar; bu durum nesneldir. Ancak bu evrimi hızlandırmak, baş gösteren toplumsal duraklamayı önlemek için insani bilinç ve çaba gereklidir. Bu bilinçle donanmış insanın iradi müdahalesidir. İradi insan müdahalesi toplumsal evrimi hızlandırır. Değişim, evrimci bir tarzda olduğu gibi devrimci bir çıkışla da yaşanır ve toplumların altüst oluşuna yol açan devrimsel değişimler en önemli değişimlerdir. Toplumsal yaşam, nicel değişimlerin nitel gelişmelere dönüştüğü evrimsel ve devrimsel bir süreçtir. Gelişme evrensel ve toplumsal bütün olgularda, nicel ve nitel değişimlerin birbirini oluşturmasıyla gerçekleşmektedir. Gelişme daima daha üst bir düzeye doğrudur. Daima eskinin yerine yeniyi getirerek aşağısından yukarıya gerçekleşir. Gelişme hiçbir alanda kendisine ait eski varlık biçimlerini yadsımaksızın meydana gelmez. Değişim ve gelişim isteyen redci olmak durumundadır. Eski toplumu tüm kurum ve yaşam biçimiyle reddedemeyenler yeniyi kurmaya aday bile olamazlar. Gelişme elbette sürecin daha önceki aşamalarında elde edilmiş insanlık için olumlu kazanımların sürekliliğini ve korunmasını da içerir.

Öyleyse, toplumsal değişim ve gelişmeye yol açan güçler ilerici ve devrimci vasfını kazanırlar. Devrimci değiştiren ve dönüştürendir. Toplumlar insan eylemiyle gelişir. Tüm gelişme yasaları bireyin eylemiyle oluşur. Toplumu dönüştürecek insan ise her an kendini yenileme ve aşmakla karşı karşıyadır. Kendini aşmak evrensel oluşuma her an daha artan bir çapta katılmak demektir. İlerici insanın görevi her gün daha çok kendini topluma katmaktır. Kendini topluma katmak, bireyi ortadan kaldırıcı boyutta değil, tersine bireyi yüceltici olmalıdır.

Tarihte her değişimci güç, değişmesini önerdiği yaşamın alternatifini kendi pratiğiyle ortaya serdiği ölçüde inandırıcı olabilmiştir. İnsan düşündüğü ve önerdiği yaşam biçimini pratikleştirmeden toplumu değişime ve gelişime inandıramaz. Eski toplumda ortaya çıkmış hastalıkları, eski toplumun gelişimine engel olan yaşam biçimlerini bünyesinden söküp atamayan, yeniyi ve güzeli yaşamıyla topluma izah edemeyen hiçbir yenilikçi toplumsal güç başarıyı yakalayamaz.

Tarihin her döneminde, dünyayı yorumlayanlar çıkmıştır. Ancak tarihte iz bırakan büyük insanlık hareketlerini yaratanlar hep yorumu aşıp değişime yol açanlar olmuştur. Tarihin her dönüştürücü-değiştirici toplumsal hareketlenmesi, dönemin egemen anlayışı tarafından büyük bir engelleme çabasıyla karşılanmış ve yeniyi boğmak için çabalar geliştirilmiş, insanlara büyük zulümler yapılmıştır. Eskinin savunucuları, yeninin savunucularını engellemek için çok kan dökmüşlerdir.

Bütün bunları anladıktan sonra sömürgeci TC'nin neden böylesine gerici bir çırpınışın içinde olduğu, tüm gerici dünya güçlerinin neden böylesine Özgürlük Hareketine saldırdığını anlayabiliriz. Çünkü PKK bugün geldiği konumuyla, mücadelesinin giderek uluslararasılaşmasıyla dar ulusal çerçeveyi aşarak genel bir insanlık hareketine dönüşmüş, PKK'ci yaşam, PKK'ci felsefe tüm gerici, yoz ve köhnemiş yaşam ve felsefi anlayışlara alternatif olmuştur. Onu bu derece gericilerin boy hedefi yapan bu durumudur. Yüzyılın başında Ekim Devrimi tüm gericiliğin saldırılarını göğüsledi. Bugün de PKK ve devrimci, dönüştürücü önderliği tüm gericilikle savaşıyor. PKK'nin savaşı sadece askeri bir savaş değil, aynı zamanda hayatın her alanındadır. PKK'nin savaşı eski yaşam anlayışına karşıdır. PKK eski yaşamın tüm gerici, yozlaşmış ahlak kurallarına karşıdır. PKK kendi yapısında her gün yeniden devrimi yaşayarak eskinin tüm pisliklerinden arınma savaşıdır. Özgürlük Hareketini dar ulusal çerçevede hapsetmeye çalışmak, ona sadece ulusal motifler yükleyerek değerlendirmek gerçeğin üstünü örtmektir.

PKK, 1984 Büyük Ağustos Atılımı'yla toplumun üstüne serpilmiş ölü toprağını aralamış, toplumsal tüm hastalıkları toplumun bünyesinden söküp atan bir neşter olmuştur. PKK'nin büyüklüğü ve yenilmezliği evrensel değerlerine sahip çıkışındadır. Geleceğin sömürüsüz ve sınıfsız toplum özlemini kendi bünyesinde yaşamlaştırmasındadır. PKK, Kürt halkı için bir kişilik ve kimlik olmuştur. PKK, bölge halkları için eskiden, sömürüden kurtuluşun rehberi olmuştur. PKK aynı zamanda düşmana bile öğretmen olmuştur.

Kürt halkının özgürlük hareketi giderek bölge halklarının ve dünya halklarının, tüm insanlığın hareketidir denildiğinde durumdan rahatsız olanların başında kendine ilerici diyenlerin gelmesi, bu güçlerin aslında ne kadar kör ve kurulu düzene bağlı olduklarını gösteriyor. Değişimden, gelişimden yana olan tüm güçlerin bugün boğulmak istenen insanlık umudu PKK'ye sahip çıkması, desteklemesi nesnel bir durum olmalıdır. Tersine tutum ve davranışlar gericiliktir. Kendine ilerici, devrimci diyen her birey ve topluluk, insanlığın genel ilerleyişine katkı yapan tüm girişimleri desteklemekle yükümlüdür. Toplumu dönüştürmeye ve geliştirmeye aday olanlar, bugün tüm bölgemizi tümüyle etkileyen ve giderek tüm emperyalistlerin öfkesini üzerine çeken Özgürlük Hareketinin safında yer almakla yükümlüdürler.

PKK, eylemiyle ve kendi bünyesinde oluşturduğu yaşamıyla eskiye, toplumu çürüten, bitiren tüm kurumlara ve felsefelere alternatif olduğunu göstermiştir. Artık PKK hareketi insanlığa mal olmuştur. Hiçbir güç askeri ve benzeri önlemlerle bu insanlık hareketini yok edemez. PKK'yi yok etmek için insanlığı yok etmek, insan beynini ele geçirmek gerekiyor. Çünkü PKK'lilik artık bir yaşam biçimi, geleceğin yaşam felsefesidir. O artık geleceğin sahibi olacak bir evrensel değerdir. Tarihi hiçbir maddi güç geriye çeviremeyeceğine göre PKK'yi de yok edemeyeceklerdir. Toplumsal gelişmenin motoru haline gelen PKK salt maddi bir güç olmaktan öteye toplumun yüreğinde ve beyninde manevi bir güce dönüşmüştür. Onu yok etmek için tüm insanlığın beyninin ve yüreğinin teslim alınması gerekmektedir.

İRFAN DAYIOĞLU

ERNK 15 Ağustos vesilesiyle Brüksel'de basın toplantısının yaptı

"UYGARLIĞIN 1994. YILINDA ADIMIZI İSTİYORUZ"

❑ ***"PKK'de en küçük bir gerileme bile yoktur. TC son günlerde yoğun propaganda yaparak Cudi'de büyük başarı kazandığını söylüyor. İmkanları biz hazırlamak üzere, Türk basınını değil, bütün dünya basın-yayınını Cudi'ye davet ediyoruz."***

12 Ağustos 1994 günü ERNK temsilcilerinden Kani Yılmaz Brüksel'de düzenlenen basın toplantısında yukarıdaki sözleri söylerken, yine kendi deyimiyle, sağır ve kör dünyaya eleştirisel bir mesaj veriyordu. Bu sözler, insanlığın sırtında bir kalburu ve yüzünde de büyük bir ayıbı taşıdığı anlamına geliyordu.

Çok sayıda Avrupalı, Türk, Kürt ajans ve gazete muhabirlerinin katıldığı toplantıda Kani Yılmaz, 15 Ağustos'un ortaya çıkış nedenlerini tarihsel ve güncel yönleriyle kısaca izah ederek, ilk özgürlük kurşunu olarak tanımladığı 15 Ağustos Atılımı için, "Tarihsel bir zorunluluğun sonucuydu. TC buna gerekçe teşkil etti" dedi.

10 yıldır şiddetli bir savaşın yaşandığını, bu yıllar boyunca akan kanı kendilerinin tercih etmediğini, fakat böyle bir savaşa mecbur bırakıldıklarını ifade eden Kani Yılmaz, "Biz halk olarak en doğal ve meşru taleplerimizi ileri sürdük. Ancak TC bunu elinin tersiyle iterek kanlı bir savaşla karşılık verdi. Savaşın 9. yılında Genel Sekreterimiz Abdullah Öcalan ateşkes açıklamasını yaptı. TC buna da yanaşmadı. Sorunları diyalog yoluyla çözme isteğimiz reddedildi" sözlerine yer verdi.

Kani Yılmaz, kendilerinin fazla bir şey istemediklerini, Türklerden ve diğer halklardan ne eksik ne fazla olmamak üzere insani haklar için mücadele ettiklerini açıklayarak, PKK gibi milyonlara mal olmuş bir hareketi ve onun önderliğindeki bir halkı terörist olarak tanımlayanların iddialarını sert eleştirilerle mahkum etti. Bunun sahtekarca bir yaklaşım olduğunu, bir yenilgili ruh halinin acizliği olarak ileri sürüldüğünü belirten Kani Yılmaz, "Bunlara göre, Frankfurt'ta 150 bin terörist yürümüştür. Halbuki dünyanın her tarafında bulunan Kürtler PKK'yi destekliyorlar" açıklamasını yaptı.

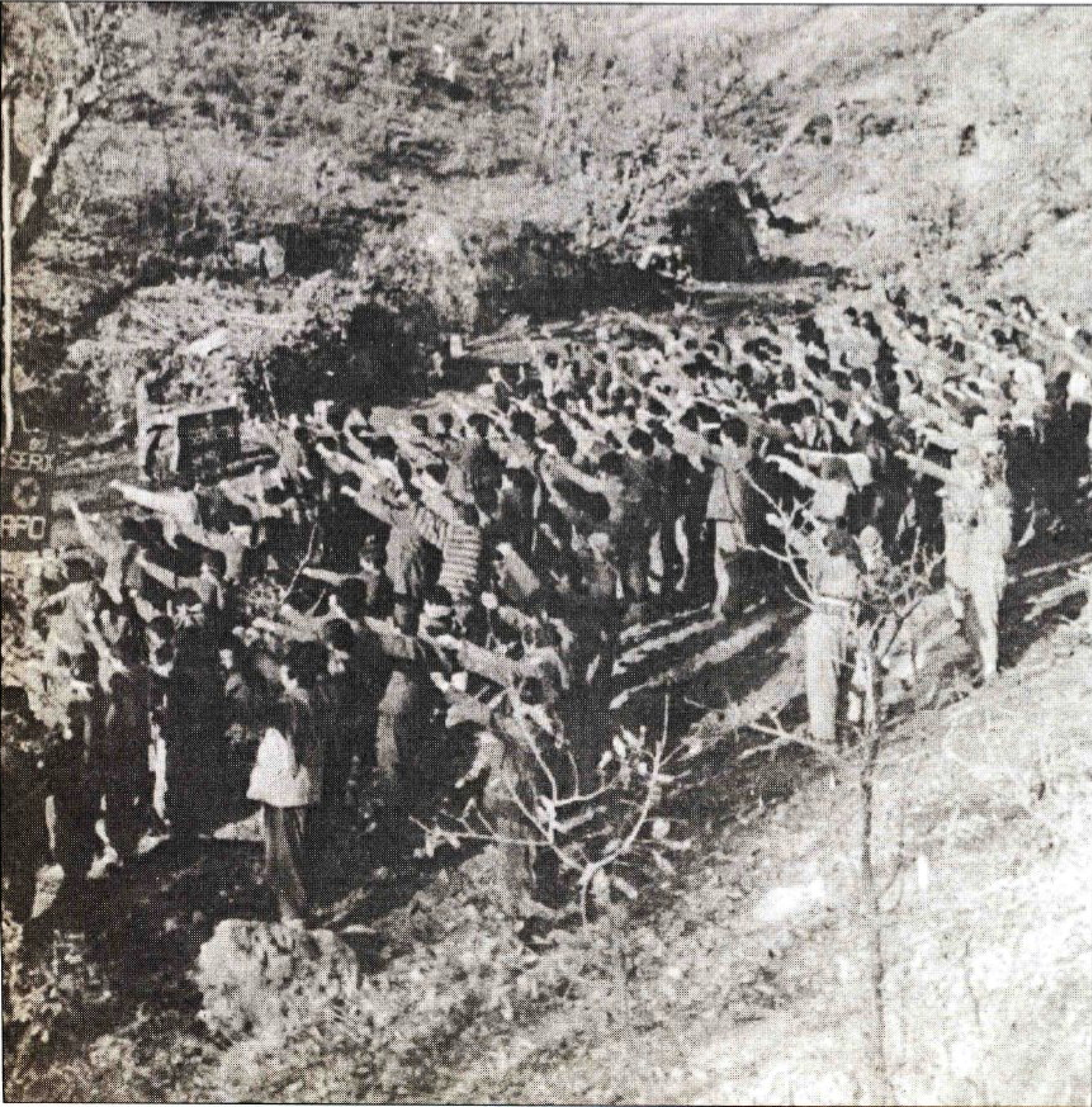
Kani Yılmaz, Kürdistan'daki savaşın kesinlikle Kürdistan halkının lehine geliştiğini, "PKK'nin belini kırdık" şeklindeki iddiaların da 10 yıllık hikaye olduğunu belirterek, "PKK'de en küçük bir gerileme bile yoktur. TC son günlerde yoğun propaganda yaparak Cudi'de büyük başarı kazandığını söylüyor. İmkanları biz hazırlamak üzere, Türk basınını değil, bütün dünya basın-yayınını Cudi'ye davet ediyoruz. Herkes gerçekleri yerinde görebilir. TC ve onun basın-yayınının söylediği her şey uydurmadır, psikolojik propaganda amaçlıdır" dedi.

Savaşın bundan sonra daha da büyüyeceğini, şimdi 30 bin Kürdistan gerillasının olduğunu, PKK 3. Ulusal Konferans kararıyla 1995 yılında 50 bin gerillanın hedeflendiğini söyleyen Kani Yılmaz, TC'nin bu gelişmeler karşısında çılgınlık sergilediğini, Bosna'dan beş kat fazla bir coğrafyaya sahip olan Kürdistan'ı tahrip ettiğini, yine Ruanda'dakinden daha büyük katliamlar yaptığını belirtti. Dünyanın bu vahşeti görmesi ve gecikmeden dur demesi gerektiğini açıklayan ERNK Temsilcisi, "TC'de normal bir sistem yoktur. Toplama kamplarındaki uygulamalar Nazi kamplarını aratıyor. Türk ordusu sivillere ve cesetlere karşı 'yiğit'tir. Hitler daha masum kalır TC karşısında. Türk ordusu insanlık ile hayvanlaşma arasındaki sınırdır. Tarihin yüzü bu tür olaylar karşısında birçok kez kızarmıştır. Ama TC'nin yaptıkları karşısında tarihin yüzü utanç içindedir. İşte bu anlamda PKK, insanlığın başına bela kesilen TC'ye karşı insanlık adına savaşan bir güçtür. Her şeye rağmen onursuzca yaşamayı kabul etmeyeceğiz, savaşacağız. Kürtler de insandır, hakları görmezden gelinemez. Dünya insanlığı içinde başımız dik ve alnımız açık olarak yaşamak istiyoruz" şeklindeki sözlerini özenle vurguladı.

Konuşmasının sonunda ise 10 yıllık savaş bilançosunu veren Kani Yılmaz, kansız bir çözümden yana olduklarını bir kez daha açıkladı ve "Bu konuda uluslararası güçleri PKK ile ilişkilere çağırıyorum" dedi.

Ardından yöneltilen sorulara da kapsamlı cevaplar veren Kani Yılmaz, Finlandiyalı turistler için, misafir edildiklerini, Finlandiyalı veya uluslararası bir heyetin gönderilmesi durumunda teslim edileceklerini belirtti. Son günlerde Almanya'daki Türk kurumlarına yönelik saldırılar konusundaki soruya da cevap verirken, ERNK bu tür saldırıları yapmadı, yapmayacak. Türk basını kendine göre uyduruyor" dedi. Türk turizmine yönelik ise, sürgün edilen, baskı gören yurtseverlerin bulundukları Türkiye metropollerinde Türk turizmine karşı eylem yaptıklarını, bundan sonra da yapacaklarını açıkladı. Sorulan diğer sorular da çeşitli yönleriyle cevaplandırıldı.

Basın mensuplarının röportaj taleplerinin de kabul edileceği belirtildikten sonra basın toplantısı sonuçlandırıldı.

15 AĞUSTOS VE KADIN

15 Ağustos Atılımı, Kürt halkının "dipten gelen özgürlük dalgası"dır. Karanlığı delen ışık, geleceğin yakalanışının ilk adımıdır. İnsanlığın en çok yok oluşa sürüklendiği bir alanda yeniden doğuşun müjdesidir. Dile kolay, sömürgeciliğe, emperyalist yandaşlarına ve bunların güdümünde Kürt insanının tükenişine hizmet eden her türlü eğilim ve anlayışa kurşun sıkandır. Yoğunlaşmış bilinç ve emeğin iradeye dönüşmesidir.

Özgürlük Hareketi 10 yıllık silahlı mücadelesiyle siyasi, askeri, diplomatik, kültürel, sosyal, ulusal ve enternasyonalist alanlarda Kürt insanının kendi kimliği ile yer almasını sağlamış, gelinen aşamada Kürtlüğün sınırlarını da aşarak bir insanlık hareketine dönüşmüştür.

15 Ağustos'un anlamı büyüktür. Sadece Kürtlüğün değil, dünya insanlığının fiziki ve manevi bitirilişinin yaşandığı bir dönemde yakalanan onurlu bir başkaldırının adıdır. Milyonların umudunu harekete geçiren; "dünyayı sarsan her gün"ün adıdır. Kitleleri etkileme ve devrimci dönüşüme uğratmadaki etkisi, savaştırma gücü ve imkanlarıyla Ekim Devrimi'ni kat be kat aşan bir örgütlenme ve önderlik gerçeğinin yaratılışıdır.

15 Ağustos, çirkinleştirilmiş, köksüzleştirilmiş, her türlü insan olma özelliklerinden boşaltılmış insana en güçlü eleştiridir. İnsanda devrimdir; yepyeni, pırıl pırıl kişiliklerin oluşumuna geçiştir. Büyük özveri, fedakarlık ve emek gücünün savaşıma sokulmasıdır. Emeğin bayramıdır. Emekle gelişmenin, güçlenmenin, güzelleşmenin, sevginin gerçek anlamını yaşama egemen kılmanın çabasıdır.

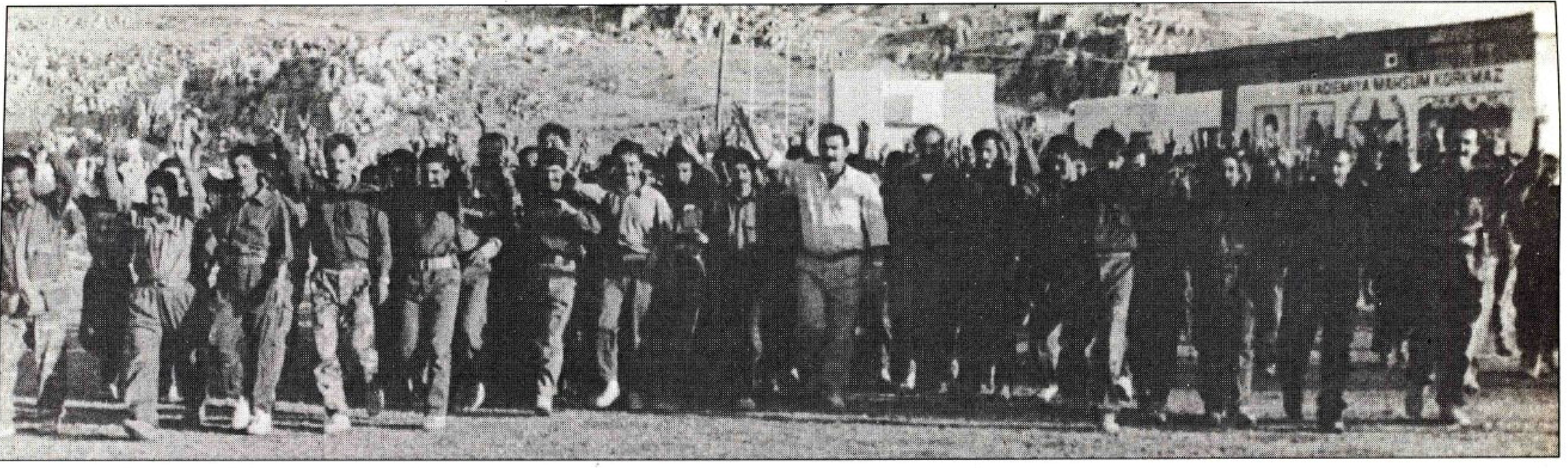
15 Ağustos, insan sevgisinin, halk sevgisinin, vatan sevgisinin, aşkın gerilla savaşıdır. Kürdistan şehitlerinin bayramıdır.

15 Ağustos, aynı zamanda Kürt kadınının bin yılların karanlığını delen özgürlük çığlığıdır. 15 Ağustos, 8 Mart'tır; 8 Mart'ın, Kürt kadınlarının şahsında gerçek anlamına kavuşmasıdır. Dünya emekçi kadınlarına özgürlük çağrısının eylemde ifade edilişidir. Özgürleşmenin nefes nefese yaşandığı alanlara akışın yolunu açmaktır. Kadınların akın akın mücadeleye koşuşudur, bu amaçla özgücünü devrimin hizmetine sunuşudur. Bilincini, yeteneklerini insanlığın yücelişine hizmet eden iradede güçlendirmeyi, bunu yepyeni bir yaşam biçiminin örgütlenişinde seferber etmeyi öğrenmesidir. Sevginin bayramıdır.

15 Ağustos, Newroz ateşinde ölümsüzleşen Zekiye, Rahşan, Ronahi ve Berivanların doğuşudur. Cezaevlerinde özgürlük savaşçısı, dağdaki gerilladır. Kadında en üst düzeyde siyasallaşmaya ulaşmaktır. İsimlerini tarihe kazıyan binlerce yüce değerdir. Özel timin yok edemediği Aysel Malkaç'tır. Kadını tarihin dipsiz kuyusundan çıkarıp hak ettiği değere kavuşturan gücün, kadında insanlığı yakalamanın adıdır.

15 Ağustos, insanlığın yolunu bulmasıdır.

NURAY BAYINDIR

10 YILLIK SAVAŞ BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1988 savaş bilançosu:
Çatışma sayısı: 1100
Şehir, kasaba işgali: 50
Gerilla saldırısı: 500
Gerilla pususu: 300
Gerilla sabotajı: 100
Öldürülen asker sayısı: 3958 asker, 2 albay, 1 yarbay, 6 binbaşı, 220 subay
Öldürülen özel tim elemanı sayısı: 232
Öldürülen korucu ve ajan sayısı: 1004
Düşürülen helikopter sayısı: 14
80 askeri araç, 12 petrol tankeri, 10 grayder, 200 traktör, 18 kamyon, 2 minibüs, 3 jeep, 1 ambulans, 23 karakol binası, 2 adliye binası, 2 odun deposu, 2 köprü, 2 demiryolu hattı, 1 telsiz radar üssü, 20'ye yakın özel oto, 14 PTT vd. devlet kurumlarına ait taşıt ve araç, 1 sandal kulesi, 1 termik santral, 1 kırıcı, 1 jeneratör, 2 kaynak makinası, 1 kar temizleme aracı, 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane, 2 benzin istasyonu, 22 adet maden çıkarma ve yükleme aracı, Mardin Hava Radar Üssü, Türkiye-Irak petrol boru hattı, 1 adet pompalama tesisi ve Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği gerillalar tarafından tahrip edildi.
Gerillalar tarafından ele geçirilen malzemeler: 551 adet değişik çap ver markada tüfek, 120 tabanca, 12320 mermi, 600 şarjör, 36 adet çadır, 21 adet el ve 1 adet sırt telsizi
Şehit düşen gerilla sayısı: 245

15 Ağustos 1988-15 Ağustos 1989 savaş bilançosu:
Çatışma sayısı: 270
Sabotaj: 52
Şehir-kasaba işgali: 18
Mayınlama: 24
2 binbaşı, 7 yüzbaşı, 15 subay, 45 özel tim olmak üzere toplam 750 asker, 2 MİT görevlisi, 21 polis, 295 korucu ve ajan-muhbir öldürüldü
Koruculuğu bırakanların sayısı:1000
Bir yıllık sürede 570 tüfek, 31 tabanca, 700 adet şarjör, 7 adet dürbün, 13 adet pusula, 24 adet telsiz gerillalar tarafından kamulaştırıldı.
Düşürülen helikopter sayısı: 9
15 cemse, 30 adet değişik tipte askeri araç, 1 panzer, 10 adet polis ve MİT aracı, 9 traktör, 1 tugay cephaneliği, 3 banka şubesi, 1 telefon santrali, 1 havagazı boru hattı, 1 trafo, 33 komprasör, 1 su motoru, 1 köprü vb. gerillalar tarafından imha edildi.
Şehit düşen gerilla sayısı: 65

15 Ağustos 1989-15 Ağustos 1990 savaş bilançosu:
Çatışma sayısı: 122
Sabotaj sayısı: 36
Baskın sayısı: 71
Şehir baskını: 10
Serhildan: 17
44 subay, 763 asker, 236 polis, 236 özel tim elemanı, 173 korucu ve 49 ajan gerillalar tarafından öldürüldü.
Düşürülen helikopter sayısı: 9
30 askeri araç, 4 tren, 20'yi aşkın jeep ve panzer, 21 okul, 45 lojman, benzinlik, emniyet binası vb. gerillalar tarafından tahrip ve imha edildi.
Şehit düşen gerilla sayısı: 126

15 Ağustos 1990-15 Ağustos 1991 savaş bilançosu:
Çatışma sayısı: 586
Pusu sayısı: 77
Gerilla mayını: 53
Sabotaj sayısı: 24
Baskın sayısı: 184
Serhildan sayısı: 194
204 özel tim elemanı ve polis, 161 subay ve astsubay, 1779 asker, 164 korucu ve 91 ajan-muhbir öldürüldü.
1 kaymakam, 1 savcı, 2 cezaevi gardiyanı ve 8 devlet görevlisi gerillalar tarafından öldürüldü.
Şehit düşen gerilla sayısı: 164
Yaralı gerilla sayısı: 9

15 Ağustos 1991-15 Ağustos 1992 savaş bilançosu:
Baskın sayısı: 675
Çatışma sayısı: 208
Pusu sayısı: 184
Sabotaj sayısı: 30
Yol kesme: 66
Düşürülen savaş uçağı: 2
Düşürülen helikopter sayısı: 20
Serhildan sayısı: 779
Katledilen yurtsever sayısı: 120
373 asker, 239 polis ve özel tim, 94 subay, 479 köy korucusu ve ajan-muhbir gerillalar tarafından öldürüldü.
Şehit düşen gerilla sayısı: 579
(4 Ekim-14 Kasım 1992 Güney Savaşı'nda 211 gerilla şehit düştü.)

1993 Savaş bilançosu:
Öldürülen asker sayısı: 4456
Öldürülen polis, ajan, özel tim vb.: 866
Öldürülen köy korucusu: 1056
Şehit düşen gerilla sayısı: 808
Serhildan sayısı: 1000
Aynı sürede 10 adet uçaksavar, 70 ağır ve orta otomatik silah, 982 uzun namlulu silah, 57 adet lav silahı, 36 adet roketatar, 9 adet havan topu, 3 adet bomaatar, 3 adet svikos tüfeği, 165 adet tabanca, 147.289 mermi, 1996 şarjör, 106 adet el bombası, 145 mayın, 150 kg dinamit lokumu, 167 roket mermisi, 105 adet dürbün, 4.5 milyar TL, 19 bin küçük ve büyük baş hayvan gerillalar tarafından kamulaştırıldı.
2 savaş uçağı, 38 helikopter, 145 tank ve panzer, devlete ait 864 askeri araç isabet aldı, çoğu tahrip oldu.
Bu sürede 178 köyden toplam 2138 kişi köy koruculuğunu bıraktı, 34 askeri garnizon boşaltıldı, 147 okul ve garnizon gerillalar tarafından yıkıldı.

1 Ocak-24 Haziran 1994 savaş bilançosu:
Gerçekleştirilen eylem sayısı: **1451**
Öldürülen asker, subay vb.: **2520**
Öldürülen polis, özel tim, ajan sayısı: **229**
Öldürülen köy korucusu: **490**
Şehit düşen gerilla sayısı: **729**
Koruculuğu bırakanların sayısı: **800**

15 Ağustos 1984-24 Haziran 1994 dönemini kapsayan 10 yıllık bilanço:
Gerillaların gerçekleştirdikleri eylem sayısı (saldırı, pusu, sabotaj, mayınlama vb.): 9218
Devlet güçlerinden ölenlerin toplam sayısı: 21.520 (15.530 asker, 2338 polis, özel tim, ajan vd. devlet görevlileri)
Şehit düşen gerilla sayısı: 2937
Katledilen sivil sayısı: 1663 (1989'da 70, 1990'da 96, 1991'de 125, 1992'de 581, 1993'te 453, 1994-25 Temmuz'una kadar 338)
10 yılda devletin boşalttığı ve yıktığı köy sayısı: 1500

PKK 3. ULUSAL KONFERANS KARARLARI – IV

İTTİFAKLAR SORUNUNDA ÇÖZÜME GİTME

Dost ve düşman netleştirmesi

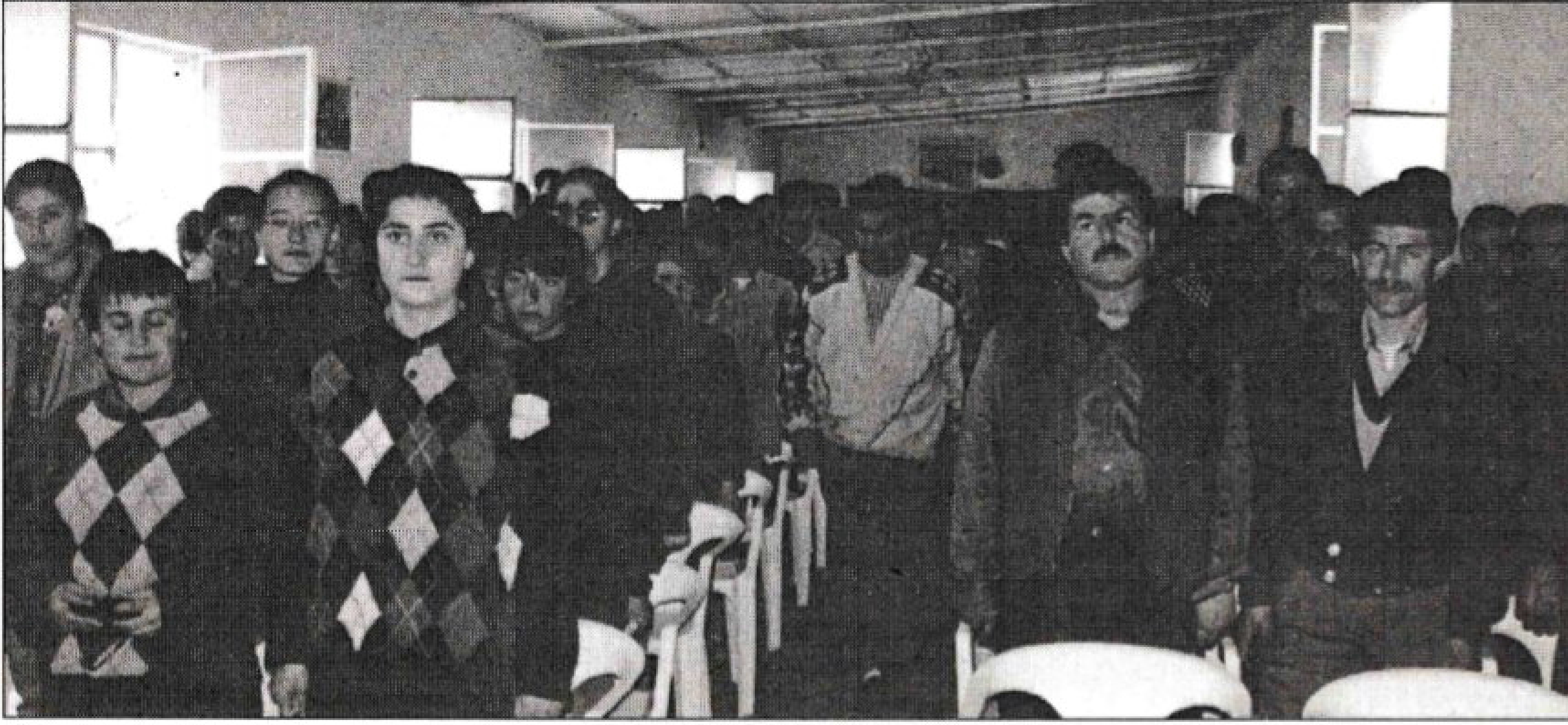
Ülkemizde, Türkiye'de, bölgede ve dünyada içine girdiğimiz yeni süreçle birlikte, savaş yürüyüşümüzde kimlerle bir araya gelebileceğimiz, kimlerle dostluk kurabileceğimiz, kimlerle çatışmaya gireceğimiz hızla netleşmektedir. Devrimle karşı-devrim arasında yükselen savaşım, tarafları ve herkesin tavrını netleştirmektedir. Bu süreçlerde gerçekleşen devrimci dönüşümlerden yana olanla daha çok belli bazı çıkar hesaplarının peşinde olanların tavrındaki gerçek, kendisini açığa vurur.

Bugün, özellikle Kürdistan'da yaşamış olduğumuz süreç tam da bu rolü oynamaktadır. Ulusal kurtuluş savaşımız mevcut bütün ekonomik, sosyal, demokratik, kültürel ve siyasal gelişmelerin temel dinamiği olmaktadır. Savaş, alabildiğine dingin olan toplumsal ve siyasal yapıyı harekete geçirirken, dipten gelen dalganın buz tutmuş yüzeyini parçalarcasına bir hareketle hem toplumsal katman, sınıf ve bireyi harekete geçirmektedir ve bunların kimi kendilerini savaş selinin üzerinde akıp gider bulurken, kimileri de savaş dalgalarının gücüne dayanamayıp kıyıya savrulmakta, ideolojik-politik olarak eriyip gitmektedir.

Düşman, ideolojik-siyasi egemenliği kaybederken askeri olarak da oldukça darbelenmiştir. Bugün düşman gerçeği çıplak zorla baş başa kalmıştır. Halkı kaybetmesinden dolayı kitleye yönelik cinayetlerin sürmesi ve topyekün halkın hedeflenmesi söz konusudur. Bundan dolayı halkın gözünde artık düşman kavramı netleşmiştir. Gerilla ordulaşması, denge aşaması ve halkın iktidarlaşma durumu göz önüne alındığında, düşman küçük bir ajan-kontra kesim dışında toplumsal dayanaklarını ve zeminini kaybetmiştir. Bu temelde ulusal kurtuluş savaşı ihanet, işbirlikçilik ve gaflet durumunu oldukça açığa vurmuştur.

Bundan dolayı eskiden TC'ye zemin olan kesimler ve devletin toplumsal dayanakları, devrim ve karşı-devrim arasındaki mücadele durumunu bir kez daha gözden geçirmiştir. Orta kesimler, aşiret yapıları, küçük-burjuvazi devrimin büyüyen gücüne dayanma, ondan yararlanma hatta kullanma yolunu seçmiştir. Öte yandan bu kesimler zafere yakınlık arttığında bir yanıyla da ulusal kurtuluş mücadelesine yanaşmaktadırlar. Bu durum, düşmanın kitleler gözünde netleştiğinin bir göstergesidir. Bu açıdan devrimin temel ittifakları ve dostları yanında, başka güçlerin ortaya çıkmasını da sağlamıştır. İşbirlikçi çözümün iflas etmesi düşman kavramının bulanıklaştırılmasını engellemiş, bir şeyler yapmak isteyen herkesi ulusal kurtuluş savaşına yanaştırmaya yol açmıştır.

Bu ve benzeri nedenlerden dolayı düşmanın etrafındaki çember daralırken, devrimin etrafında şekillenen çember de büyüyüp gelişmekte ve güçlenmektedir.

Ulusal kurtuluş savaşı sonucu siyasi ve askeri olarak netleşen dost ve düşman kavramı uluslararası alanda yankısını bulmuş, oldukça etkisini göstermiştir. Bu yönüyle TC'nin daralması görülürken, devrimin uluslararası ayağının açıldığı, ittifak ve diplomasi faaliyetlerinin pratik sonuca gittiği görülmektedir.

Bölgesel ilişkiler ve ittifaklara ilişkin

İçinde bulunduğumuz bölgemiz Ortadoğu'dan alana açılım yaptığımız günden beri partimizin doğru, devrimci politik yaklaşımının güçlü bir uygulamasını yaşamaktayız. Bu uygulamayla PKK'nin Ortadoğu'da edindiği mevzilenme, Kürdistan tarihinin en verimli sonuçlarını vermiştir.

Gerçekten ideolojik-politik bağımsızlığımızdan hiçbir taviz vermeden, halkımızın ezici bir kesimini dışarıdan bu kadar etkilemek, bölgenin olanaklarını taktik düzeyde de olsa bu derecede kullanıp geliştirebilmek büyük bir çaba ister. Bu çabanın da doğru bir tarzda sarfedildiği gelmiş olduğumuz düzeyle ispatlanmıştır. Bu tarzın bütün bölge genelinde sürdürülmesi, bundan sonraki süreç açısından da büyük önem taşımaktadır.

Bölge dengesizliğinin "Yeni dünya düzeni" adı altında daha da artacağını ve ortaya çıkacak gelişmelerin devrimler için olanaklar sunacağını, özellikle Kürdistan devrim çağının başlayacağını göstermektedir. Arap-İsrail uzlaşmasının aleyhte değil lehte bazı gelişmelere yol açacağı, yine Irak-İran arasındaki gelişmenin uzlaşmaya sonuçlanmasının da çelişkileri ortadan kaldıramayacağı, biraz da sağlıklı ortama yol açabileceği ve emperyalizme bağımlı diğer işbirlikçilerle halklar arasındaki çelişkinin de derinleşeceği, bunun bir sonucu olarak İslami hareketlerin bu durumu değerlendirdiği görülürken, sosyalist ve klasik küçük-burjuva milliyetçi hareketlerin de bundan fazla yararlanamadığı ortaya çıkmıştır. Ama diğer yandan Kürdistan somutunda PKK'nin gelişmesinden de anlaşılıyor ki, doğru bir sosyalizm anlayışı büyük gelişmeleri yaşayabilir. Yani sanıldığı gibi tarihin sonu veya "barış çağı" değil, yeni tarihin başlangıcı ve daha sert devrimsel gelişmelerin dönemidir. Gelişmeler karşısında aciz kalmamak, bu çelişkilere doğru yaklaşıp bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonraki süreçte de bölge halklarının ortak çıkarına hizmet edecek tutumu sürdürmek önem taşımaktadır.

Buna göre:

1- Ortadoğu halklarının anti-emperyalist, anti-siyonist, anti-faşist, anti-sömürgeci mücadelesini yükseltmek, bu mücadelede birlik, dayanışma ve dostluğu güçlendirmek.

2- İlişkilerde halkların eşitliğine, kardeşliğine, politik güçlerin bağımsızlığı ve haklarına, bu temele oturan ilişkilere sonuna kadar saygılı olmak.

3- Yeni süreçte gelişecek çelişkilere bölge politikamız temelinde yaklaşmak ve buna halkımızın çıkarına bir çözüme gitmesi yönünde katkı sunmak.

4- Ortaya çıkacak yeni taktik ve ilişkileri bugüne kadarki politikamız doğrultusunda ele alarak değerlendirmek.

5- Bölge halklarının ulusal ve toplumsal mücadelelerinin bilimsel sosyalizmin esasları üzerinde gelişmeleri için yoğun çaba sarfetmek ve bu doğrultuda olan güçlere destek sunmak, onlarla dayanışma içinde olmak.

6- İdeolojik-politik çizgimizin bağımsızlık ruhunu ilişki ve yaklaşımlarımızın temeline oturtmak.

Türkiye'de dost güçler ve ittifak belirlemesi

Kürdistan'da yürütülen ulusal kurtuluş savaşı günümüzde ulaştığı düzeyle Türkiye halkını da oldukça etkilemektedir. Sosyal, siyasal ve ekonomik yapısında, mücadelemiz temelinde doğan değişiklikler sonucu, Türk halkında devrimci temelde kıpırdanmalar yaşanmaktadır. Çelişkiler derinleşmekte ve kriz gittikçe büyümektedir. Hareketimiz çıkışından beri Türk halkıyla ittifak temelinde hareket etmiş ve günümüze kadar ilişkilerini ileri boyutlara vardırmak için çaba sahibi olmuştur. Diğer yandan Türk halkına önderlik adı altında sosyal-şoven örgütler bunu engellemeye çalışmıştır.

Günümüzde savaşımızın etkilenmesiyle ideolojik-politik çizgileriyle bize yakın bazı örgütlenmeler oluşmuştur. Kürdistan ve Türkiye devrimi birbirini en çok etkileyecek devrimler olması açısından halklarımızın uzun yıllara dayanan stratejik ittifaklara gitmesinin çok açık nedenleri bulunmaktadır.

Yine mücadelemizin geldiği aşama dostlukların kolay, düşmanlıkların zor olduğu bir dönemdir. Bütün bunlar yeni süreçte temel dostlukların ve ilişkilerin kurulup geliştirilmesinin kaçınılmaz bir görev olduğunu göstermektedir.

Bunun için:

1- Önderlik sorununu günümüze kadar yaşayan Türkiye halkının öncülük sorununa katkı sunmak için mevcut devrimci parti ve enternasyonalist örgütleri maddi-manevi tüm imkanlarla destekleyerek öncüsüne arka planda dayanışma temelinde yardımcı olmak.

2- Şovenizme karşı halkların birliği temelinde mücadelemize olumlu bakan güçlerle taktik ittifaklar geliştirmek.

3- Mücadelemize karşı samimi olan ve bunu kanıtlayan güçlerle köklü birlikler kurmak; gerekirse bunlara ülke zemininde askeri-siyasi kamp vb. olanakları sunmak.

4- Olumlu bir konuma giren bütün kuruluş, kişi veya güçlerle dostluk temelinde ilişkiler kurup geliştirmek.

5- Düzene muhalif çeşitli güçlerle taktik ilişkiler geliştirmek.

Kürdistan'da düşman güçler ve ittifak belirlemesi

Kürdistan'da TC sömürgeciliğine karşı kıyasıya verdiğimiz savaşta, özel savaşa açık destek verenler, sahte reformcu programları bunu örgütlü bir şekilde yapanlar, dini maske altında düşmanlık yapanlar ve düşmana ait askeri, siyasi ve ekonomik tüm kurum ve kuruluşlar hedeflerimiz konumundadır. Kürdistan'daki bütün düzen partileri birer özel savaş kurumu durumundadır. Bunların Kürdistan'daki çalışmalarına son vermek, bunlar da dahil düşmanın Kürdistan'daki tüm kurum ve kuruluşlarında çalışanları devrimin hizmetine sokmak, eğer düşmana hizmetleri devam ederse tümden tasfiye etmek gerekir. Sömürgeciliğin tüm kurum ve kuruluşları tasfiye edilirse, onun sadece askeri zora dayalı olarak fazla barınamayacağı da ortadadır.

Anti-sömürgeci mücadeleye katılan halk kesimleri ile bu savaşımı destekledikleri samimi bir şekilde kanıtlayan tüm örgüt ve kurumlarla partimizin ulusal kurtuluş siyaseti temelinde ittifak yapmak vazgeçilmez bir görevdir.

a) Özel savaşın sahte reformculuk politikasına göre kendilerini hazırlayanlar ve politikalarını savaşımızın yenilgisine bağlayanlar düşmandırlar.

b) Bütün düzen partileri, özel savaşın en has kurumları ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşım içerisinde olduklarından dolayı hedeflerimiz arasındadırlar. Yine bilinçli olarak bu partilere hizmet eden, onların propagandasını yapan bireyler de düşman konumundadırlar ve tasfiye edilmelidirler.

c) Kürdistan'daki düşmanın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel kurum ve kuruluşları ve kişiler mücadelemizin hizmetine girmedikleri taktirde hedefimiz durumundadırlar.

d) Özel savaşın uzantıları haline gelen din adı altındaki cemiyetler, tarikatlar vb. güçler ulusal birliğimiz önünde engel oluşturduklarından dolayı düşman konumundadırlar.

e) Özel savaşın değişik politikalarından medet umarak, kendini bu programlara bağlayan diğer kurum ve kişilerin tümü savaşımızın karşısında tavır alan düşman konumundadırlar.

Dost ve düşmanın bu süreçte cephemiz çatısı altında sömürgeciliğe karşı mücadele etmek isteyen ve bunda samimi olduğunu gösteren her güç ve kişi ile cephemiz ulusal kurtuluş temelinde ittifak kurar.

Bunun için:

1- Cephe programımızı kabul eden ve bu doğrultuda savaşma samimiyetini gösteren herkesle cephe içinde birlik yapılır. Buna bağlı olarak yurtsever kişi ve grupları cephe içine çekmeye çalışmalıyız.

2- Cephe dışında kalıp, değişik ittifak arayışları içinde olan güçlerle de anti-sömürgeci mücadele ve samimiyetlerini gösterirlerse, değişik ittifaklar biçiminde bir araya gelmek gerekir. Bunun için de oluşturulmak istenen ittifak biçimi kongre niteliğini kazanır.

Enternasyonalist görevlerin yerine getirilmesine ilişkin

Henüz grup aşamasında enternasyonalist niteliğe sahip olan hareketimiz, bu özünü günümüzde çok daha ileri boyutlarda temsil etmektedir. Ülkemizin uluslararası sömürge konumu, mücadelemizin ulusal olmaktan çok uluslararası nitelikli ve bilimsel sosyalist önderlikli olması, hareketimizin enternasyonalist özelliğini sürekli canlı tutmuştur. Uluslararası alanda hareketimizin bu özünün yetkince temsilini sağlamak, mücadelemiz için uluslararası devrimci dayanışmayı geliştirmek gerekir.

Hareketimiz bilimsel sosyalizmin ve dünya ilerici insanlığının umudu durumuna gelmiştir. Partimiz, bilimsel sosyalizme yönelik emperyalizmden, gericilikten ve her türden karşı-devrimci anlayıştan kaynaklanan saldırıları boşa çıkarmayı, onu insanlığa mal etmeyi, bunu da ülke koşullarımızda somutluğa kavuşturarak uluslararası alana taşırmayı bir görev olarak bilir.

Bunun için:

1-.Bilimsel sosyalizmin devrimci özüne sahip çıkmak ve bunu uluslararası platformlarda temsil etmek.

2- Bilimsel sosyalizme yönelik saldırıları boşa çıkarmak ve güçlenmesini sağlayan uygulama gücüne kavuşturmak.

3- Bilimsel sosyalizmin içeriğine ve ruhuna uygun olarak uluslararası faaliyetlere katılmak, mevcut olanlara

katılımı güçlendirmek ve çeşitli yeni faaliyetler düzenlemek.

4- Dünya çapında "Devrimci Enternasyonal"in kurulması için alt zeminlerin oluşturulması çabasını sürdürmek.

Diplomasi faaliyetlerine ilişkin

Denilebilir ki, ulusal kurtuluş savaşımız dünya gündemine çıkmamacasına oturmuş ve çözümü için kendisini en fazla dayatan, her yönüyle uluslararası etkilere sahip bir mücadele konumundadır. Gelinen süreçte mücadelemiz zafere her zamankinden daha fazla yaklaşmış ve devletleşmenin ön hazırlıkları yaratılmıştır. Yine dünyadaki son gelişmelerle ortaya çıkan elverişli koşullar, uluslararası ilişki ve diplomasi konusunda daha yetkin ve sonuç alıcı çalışmaları dayatmaktadır.

Reel sosyalist blokun çözülüşüyle ortadan kalkan dünya statükoculuğu, ulusal kurtuluş mücadelelerine uygun zeminler yaratmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin uluslararası bir sorun olduğu ve daha şimdiden önemli etkilere sahip olduğu göz önüne getirildiğinde, bu alan faaliyetlerinin önemi yadsınamaz. Kaldı ki, halkımızın büyük nüfusuna ve kahramanca direnişlerine rağmen hala dünyada temsil edilemeyen, ender rastlanan bir halk konumunda olması, bu alan çalışmalarımızı daha da önemli kılmaktadır. Düşmanın halkımıza karşı vahşetin boyutlarını zorlayan uygulamaları ve bu yönüyle dünyada güncelleşen insan haklarına aykırı bir seyir izlemesi de diplomatik faaliyetlerin gereklerini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda Başkan APO'nun, "*Sanıyorum bu hükümetin sözümona kendi lehine çevirdiği diplomatik süreç tersine çevrilmeye doğru gidebilir. Aslında kirli savaşta bölge ve Batılı güçler biraz aşırı kullanılmak istendi. Bu oyunu rahatlıkla bozabileceğimize inanıyoruz, alınan bazı tedbirlerle bu önümüzdeki baharla birlikte teşhir ve tecritleri biraz daha gelişmeye doğru gidiyor. Yine uluslararası desteklerin şimdiki halinden daha fazla gelişeceği, özellikle lojistik temininde fazla zorlanmayacağımız, eğitim karargahları ve her türlü cephe çalışmaları için eğitimler hemen onlarca ülkede gerçekleştirilebilir. Bu konuda ciddi bir daralma olamaz. Siyasal ilişkilerde bile temsil düzeyinde gelişmeler ortaya çıkabilir*" belirlemesi günümüzdeki uluslararası koşulların her yönüyle lehimize dönüşeceğini ve dönüştüğünü çok açık olarak ortaya koymuştur.

Günümüzdeki kitle eylemlilerinin, barışçıl etkinliklerin ağırlıklı etkiye sahip olduğu gerçeğinden hareketle milyonlara varan kitlelerimizi dünyanın merkezi Avrupa'da bir çırpıda harekete geçirmek ve sonuç almak zor değildir. Ancak her zaman için belirleyici olanın ülke zeminindeki savaşımımız olduğu ve gelişmelerin bu temele dayanarak gelişeceği bir gerçekliktir.

Her türlü çalışmanın ve de özellikle diplomatik faaliyetlerimizin tamamen Kürdistan'daki mücadelemizin hizmet temelinde geliştirileceği ve ancak bu şekilde sonuç alınacağı kesindir.

A- Diplomasi faaliyetlerimizin yetkinleştirilmesi için:

1- Mücadelemizin dış kamuoyuna taşırılmasında özellikle partimizin ideolojik-politik çizgisi ve bağımsızlıkçı ruhu esas alınmalıdır. İlişkilerde halkların kardeşliği, bağımsızlığı, eşitliği ve haklarına saygılı olmak, bu temelde dostluk ilişkilerine sonuna kadar sadık kalmak temeldir.

2- Bir bütün olarak bu sahada faaliyet yürüten yapımızın nitelikleştirilmesi, istenilen düzeyde sonuç alabilmek için zorunludur. Bu nedenle, niteliği uygun arkadaşların diplomasi eğitimine tabi tutulması, siyasi olgunluğa, diplomasiye uygun öz ve biçime kavuşturulması, bürolarımızın teknik olarak yetkinleştirilmesi ve burada çalışanların bu tekniği kullanabilecek düzeye ulaştırılması esastır. Bu faaliyetlerde yer alanların dil bilmelerine de dikkat edilmelidir.

B- Pratik faaliyetlere ilişkin:

1- Ülkemizde yürütülen savaşımıza karşı düşmanın dayatmış olduğu katliam ve soykırım politikalarına rağmen uluslararası kamuoyunda henüz bizi iyi tanımayan bir kamuoyu söz konusudur. Düşmanın da bu alandaki faaliyetlerini göz önünde bulundurarak çeşitli toplantı, panel ve konferanslar düzenlenmeli, mücadelemizin propagandası ve gerçek niteliğinin tanıtımı yapılmalı, sömürgeciliğin teşhir ve tecriti sağlanmalıdır.

2- Uluslararası alanda mücadelemizin giderek sempati kazanmasını iyi değerlendirerek çeşitli ülkelerde gerek uluslararası, gerekse ulusal düzeyde çeşitli nitelikte dost gruplar oluşturmak, oluşturulan bu gruplardan bilimsel, kültürel ve maddi yardım sağlamak, siyaset alanında aktif bir şekilde harekete geçirmek, var olanlara da nitelik kazandırıp daha da aktifleştirmek.

3- Var olan kurumlarımız vasıtasıyla uluslararası örgütlere üye olmak, ulusal kurtuluş siyasetimiz temelinde halkımızı en iyi şekilde temsil etmek.

4- Mücadelemizin uluslararasılaşmasını göz önünde bulundurarak var olan bürolarla yetinmeyip zemini uygun olan ülkelerde yeni büroların açılmasını sağlamak.

5- Özellikle BM nezdinde meşruluğumuzu kabul ettirmek için çok yönlü çaba içerisinde bulunmak ve bunu gerçekleştirmek.

6- Bürolarımızın bulunmadığı Latin Amerika, Uzakdoğu, Kafkasya ve Afrika'nın bazı ülkelerine diplomatik temsilciler göndererek çeşitli ilişkiler geliştirmek.

7- Dünya kamuoyuna mücadelemizi taşırmak için radyo ve yazılı yayınlarımızı içerik olarak mücadelenin gerçekliğini yansıtacak şekilde yetkince zenginleştirmek, propaganda için çok çeşitli materyallerin geniş bir şekilde kullanılmasını sağlamak.

8- Düşmanın barbar yöntemlerle sürdürdüğü soykırımı dünya kamuoyuna daha iyi yansıtabilmek için çeşitli dost çevrelerden ve basın-yayın mensuplarından oluşan heyetlerin gözlemci olarak ülkeye yoğun bir şekilde gitmelerini sağlamak ve ülkeden çeşitli nitelikte heyetleri dönem dönem yurt dışına çıkarıp uygun görüşmelerin yapılmasını sağlamak.

9- Avrupa'da etkin olan Avrupa Parlamentosu, Avrupa Komisyonu, Avrupa Konseyi, AGİK ve Avrupa İnsan Hakları Komisyonu nezdinde çalışmalarımızı daha da süreklileştirmek ve uzmanlaştırmak.

Yurt dışının kullanılmasına ilişkin

1980'den sonra yurt dışının kullanımı mücadelemizin gündemine girmiş, 15 seneyi aşkın bir süreden beri partimiz yurt dışı alanından yararlanmış, mücadelemizin geliştirilmesinde bu alanın azımsanamayacak katkıları olmuştur. Önderliğin bulunduğu saha devrimimizin yeniden geliştirilmesinde hayati anlamda bir rol oynarken, Avrupa, Doğu Kürdistan ve Güney Kürdistan da devrimimizin katkıları olmasına rağmen beklenen düzeyde rollerini oynamadığı gibi, dönem dönem partiyi zor duruma sokan tasfiye pratikleri ortaya çıkmış, devrimimize ve partiye ciddi zararlar veren pratikler yaşanmıştır. Bu, söz konusu alanlardaki taktik önderliklerin taktik sapmalarından kaynaklanmıştır. Bu durumlardan dolayı dönem dönem partimizin genelini zorlayan ve tıkanmalara yol açan durumlara neden olmuş, parti her defasında ağır bedeller ödeyerek bunun önüne geçebilmiştir. En son 1992 Güney Savaşı ve sonraki süreç buna bir örnektir. Yine Avrupa alanında partiye dayatılan provokasyonlar ve tasfiye çalışmaları birer örnektir.

Önümüzdeki dönemde yurt dışının doğru kullanılması, geçmiş pratiklerden dersler çıkarmakla mümkündür. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzey, yurt dışı alanlarında ve Kürdistan'ın diğer parçalarında eskiyle kıyaslanmayacak imkan ve olanaklar ortaya çıkarmıştır. Reel sosyalizmin çözülmesiyle eski statükonun belli oranda parçalanması ve Kürdistan sorununun klasik sömürge konumunun parçalanmaya doğru gitmesi, yurt dışı faaliyetleri için olumlu bir zemin sunmaktadır. Yine örgütsel, kitlesel gücümüzün ulaştığı düzey önemli bir avantaj sunmaktadır. Kafkas ve Balkanlar'daki durum çalışmalara elverişli bir zemin sunmaktadır.

Türkiye metropollerindeki durum da çeşitli elverişlilikler göstermektedir. Şimdiye kadar en az bir alanın rolünü oynatması yakıcı olarak kendisini dayatmaktadır. Halkımızın yarısına yakınının yurt dışı alanlarında bulunması yurt dışı çalışmalarına yaklaşımımızın boyutunu belirlemektedir. Bu alanlara daha büyük bir çaba, emek ve öngörüyle yaklaşmak, bu temelde doğru bir çalışma ve örgüt tarzıyla yurt dışı alanlarına rolünü oynatmak gerekir.

Bunun için:

1- Bütün yurt dışı alanlarında faaliyet yürüten güçlerimizin parti militan ölçülerini esas almaları ve tüm kadro yapımızda parti yaşam tarzının egemen kılınması.

2- Savaşta ve pratikte bir sapma olarak ortaya çıkan "dayanışmacı mantık", siyasi kadro ve parti militanı değil de, alan militanı vb. savaş dışı anlayışlara karşı mutlaka mücadele edilmesi ve bu anlayışların mutlaka sökülüp atılması gereklidir. Herkesin her an sıcak savaş sahasında yer alacak durumda olması, buna gelmeyenlerin örgüt bünyesinde bulundurulmaması kendisini dayatmaktadır.

3- Bütün yurt dışı çalışmalarının partinin yakın ve sürekli denetimine tabi tutulması.

4- Tüm yurt dışı alanlarının daha verimli hale getirilmesi için yetkin temsilciliklerin atanması ve örgütsel kurumlaşmanın geliştirilmesi.

5- Parti merkezi tarafından yurt dışındaki sahaların konumuna ilişkin bir hedefler programının belirlenmesi.

6- Ulusal kurtuluş mücadelemizin artan mali masraflarının karşılanması.

7- Dünya ilerici halklarıyla ve çeşitli temsilcilikleriyle ilişkinin geliştirilmesi ve diplomasi alanında mücadelemizin iktidar düzeyinde temsilinin sağlanması.

8- İmkanları zorlayarak siyasi, askeri eğitim kamplarının açılması ve mücadelemizin cephane ihtiyacının belirli oranda sağlanması.

9- Bu alanlarda halkımızın ulusal varlığının sürdürülmesi, asimilasyona karşı durulması ve bulunduğu alanlarda bir güç durumuna getirilmesi, çeşitli siyasi hakların kazanılması için mücadele edilmesi.

Ortadoğu alanına ilişkin

Bu alanın dünyanın stratejik noktalarından birisi olmasından dolayı, emperyalizm için önemli bir sömürü kaynağını oluşturmaktadır. Yine bölgenin ulusal, sınıfsal, sosyal çelişkilerinin doğru bir çözüme kavuşturulmamış olması bölgeyi daha sıcak bir durumda tutmaktadır. Bölge, üzerinde emperyalist hesapların derinliği kadar, önemli devrimci potansiyele de sahip olmaktadır. Arap-İsrail çelişkisi, emperyalizm ve bölge gericiliği için geçici bir çözüme ulaştırıldıysa da, daha önemli devrimci olanakları yaratmaya devam edecek niteliktedir. Yine İran, anti-emperyalist niteliğiyle bölgedeki çelişkileri beslemede önemli bir rolün sahibi olmaktadır. Son olarak Irak şahsında bölge gericiliği ile emperyalizmin çelişkiye düşmesi, "yeni dünya düzeni" temelinde düzensizliği yaratmış ve bölge için yeni devrimci güçlerin gelişmesinin önünü açmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi sahip olduğu devrimci dinamiklerle, yine Kürdistan'ın coğrafik konumu nedeniyle bölge için çok önemli bir devrimci durumu yaratmaktadır. Böylesine stratejik bir alanda stratejik bir konumda olan ulusal kurtuluş mücadelemiz bu çelişkilerden olumlu bir tarzda etkilenmekte ve yine devrimsel gelişmeleri etkilemektedir. Asgari düzeyde anti-emperyalist güçlerden en radikal sosyalist güçlere kadar birçok devrimci güç odağı ile gerçekleştireceği ittifakların, dostlukların birçok devrimci gelişmenin yaratıcısı ve besleyicisi olabilmelerini sağlayacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelesi ile bu güçlerin ittifak ve dostlukları, emperyalizm ve bölge gericiliğine karşı kararlı bir duruşun adımları olacaktır.

Bu temelde:

1- Alandaki çelişkilerden yetkin bir tarzda yararlanmak için kararlı bir çabanın sahibi olmak.

2- Bölgedeki anti-emperyalist ve halkçı güçlerle ilişki ve dayanışmayı geliştirmek.

3- Ortadoğu'yu bir geri cephe olarak kullanmak.

4- Bu alandaki Kürt kitlesini örgütlemek, maddi-manevi desteğini ulusal kurtuluş mücadelemizin hizmetine sunmak ve savaşımızın kadro, savaşçı ve silah ihtiyacını karşılamak.

5- Alanın doğru ve yetkince kullanılması için örgütsel yapımızın yetkinleştirilmesi ve yetkin kadrolarca onun temsilini sağlamak.

6- Örgüt ve kitle gücümüzün iç ve dış tehlikelere karşı korunması için gerekli uyanıklığı ve duyarlılığı faaliyetlere egemen kılmak.

7- Ortadoğu'nun çeşitli alanlarında (Libya, Suudi Arabistan, Lübnan vb.) Kürt kitle-

SÜRECEK

15 Ağustos bir ulusun...

Baştarafı 3. sayfada

ettirirler. Başkan APO, 10 yıldır bir savaşın siyasi ve askeri önderliğini yapıyor. İlk defa uzun bir savaşı her gün geliştirerek yürüten bir önderlik çıkmıştır. Ortadoğu'da hem de TC'ye karşı 10 yıl savaşı sürdürmek bir önderliğin büyüklüğünün ispatı için yeterlidir.

10 yıldır süren savaş daha çok da bir önderliğin savaşıdır, hem de Kürtlüğün geri ve kendi gerçeğinden kaçan özelliğine karşı savaşıdır. Bu savaşı Başkan APO kazanmıştır. TC tükenişi yaşarken, Kürt halkı ayağa kalkmış, kendini askeri, siyasi olarak ordulaştırmıştır.

15 Ağustos'un 10. yıldönümü derken, yukarıdaki tüm sonuçların yaratılmasında önderliği olan Başkan APO'yu anmamak, büyüklüğünü görmemek mümkün değildir. Birçok devrimin değerli önderleri vardır. Başkan APO ise bir değil, birkaç devrimin önderidir. Hele bu önderlik Ortadoğu'da tüketilmiş bir ulusla ve TC gibi militarist bir güce karşı yapılıyorsa daha da anlamlıdır.

15 Ağustos'un dünyada devrimlerin gerilediği dönemde ulusal kurtuluş ve sosyalizmi temsil etmesi ise ayrı bir değerdedir. 15 Ağustos ulusal ve bölgesel bir çıkış değildir. Evrensel ve enternasyonalist bir savaşın başlatılmasıdır. Sosyalizmi temsil etme, hem de bürokratik sosyalizme karşı gerçek sosyalizmi temsil etme özelliğiyle de büyük bir örnektir. Sosyalizm çekiciliğini kaybederken, PKK yaratıcı ve özünden sapmayan sosyalist anlayışıyla kitlelerin kabesi olmuştur. Yine TC gibi militarist bir güç karşısında zafer kazanması, küçük uluslara, halklara mücadele bayrağı olmuştur.

Sonuç olarak:

15 Ağustos'u yarattığı sonuçlarla değerlendirmek en doğru yöntemdir. Ordulaşma tabii ki bunun en önemli sonucudur. Ama bu ordulaşmanın değerinin ve gücünün anlaşılması için ulusal, siyasal, kültürel, moral değişiminin de görülmesi gerekir. Tüm bu değerlerin de silahlı savaşımla, ordulaşma ile yaratıldığının altını çizmeliyiz. Bu durum gelecekteki tüm gelişmelerin de silahlı savaşımla ortaya çıkarılacağını göstermektedir. Silahlı mücadelenin sonuç alıp almadığı bugün daha iyi görülüyor. Sonuç olarak silahlı savaşın zafer kazandığı ve birçok devrimi birlikte gerçekleştirdiği de bir gerçektir.

İsmail Beşikçi de sürekli sonuçlarına atıfta bulunarak 15 Ağustos'un değerini ortaya koymaktadır. Bizce de bu doğru yöntemdir. Özcesi 15 Ağustos bir ulusun ve zaferin adıdır.

Yarın ya da daha sonra değil kim ne yapacaksa ŞİMDİ YAPMALIDIR!

KAHRAMAN KÜRDİSTAN HALKINA!

Özgür vatan ve özgür bir gelecek yaratma kavgasında, silahlı direnişimizin 10. yılını geride bırakırken, özgürlüğe ve kesin kazanmaya çok daha yakın bir noktadayız.

"Artık ayağa kalkamaz", "yaşamından umut kesilmiştir", "kendisi için iki söz söyleyemez" denilen Kürt halkının; bütün bir tarihi geçmişin hesaplaşmasına girmek için, Başkan APO'nun yol göstericiliğinde ve PKK öncülüğünde gerçekleştirdiği 15 Ağustos 1984 Atılımı, 10 yılını geride bıraktığı pratiğiyle, katledilen umutlarımızın yeniden yeşermesine, adeta biçilip yerle bir edilen yurtseverliğin yeniden dirilmesine, vatana sahip çıkma duygusunun ve gereklerini yerine getirme inancının ruhta-bilinçte ve yürekte ayaklanarak bütün Kürdistan'ı sarmasına yol açmıştır.

Artık açığa çıkmıştır ki, 15 Ağustos Atılımı ulusumuz ve insanlık için tarihsel öneme sahip bir rol oynamıştır. Bundan ötürü de sıradan bir silaha sarılma olayı olarak ele alınamaz. Ve sadece bir Kürt ayağa kalkışı olarak da değerlendirilemez. Bu büyük atılım; insanlığın başına bela kesilen bir özel savaş geleneğinin, bir baskı ve inkar sisteminin, ulusların düşmanı ve halkımızın kanına giren kemalist diktatörlüğün karşısına, Kürt ulusunun özgürlüğü ve bağımsızlığı ile, insanlık adına, onun temsilini yaparak ve bir hesap sorma kararlılığı ile, inancı ile dikiliştir. Ve eğer PKK'nin ortaya çıkışı, ulusumuzun yaşama gözlerini yeniden açması ise, 15 Ağustos kahramanlık atılımı da, bu yaşama sahip çıkma, kendinde insanlık değerlerini yükseltme ve ne pahasına olursa olsun onu kazanma adımıdır.

1984 yılı 15 Ağustos'unda sıkılan özgürlük kurşunu karşısında sarsılan ve yerle bir olan Türk egemenlik sisteminin yanısıra, inançsızlar da sarsıntı geçirmişlerdir. Bütün korkakların silahlı direnişi "intihar" olarak ele almaları, bütün kaçakların ve işbirlikçilerin onur çıkışını "tehlikeli" bulmaları, bütün hainlerin direniş yerine halkımıza "teslimiyeti" dayatmaları hala hatırlardadır.

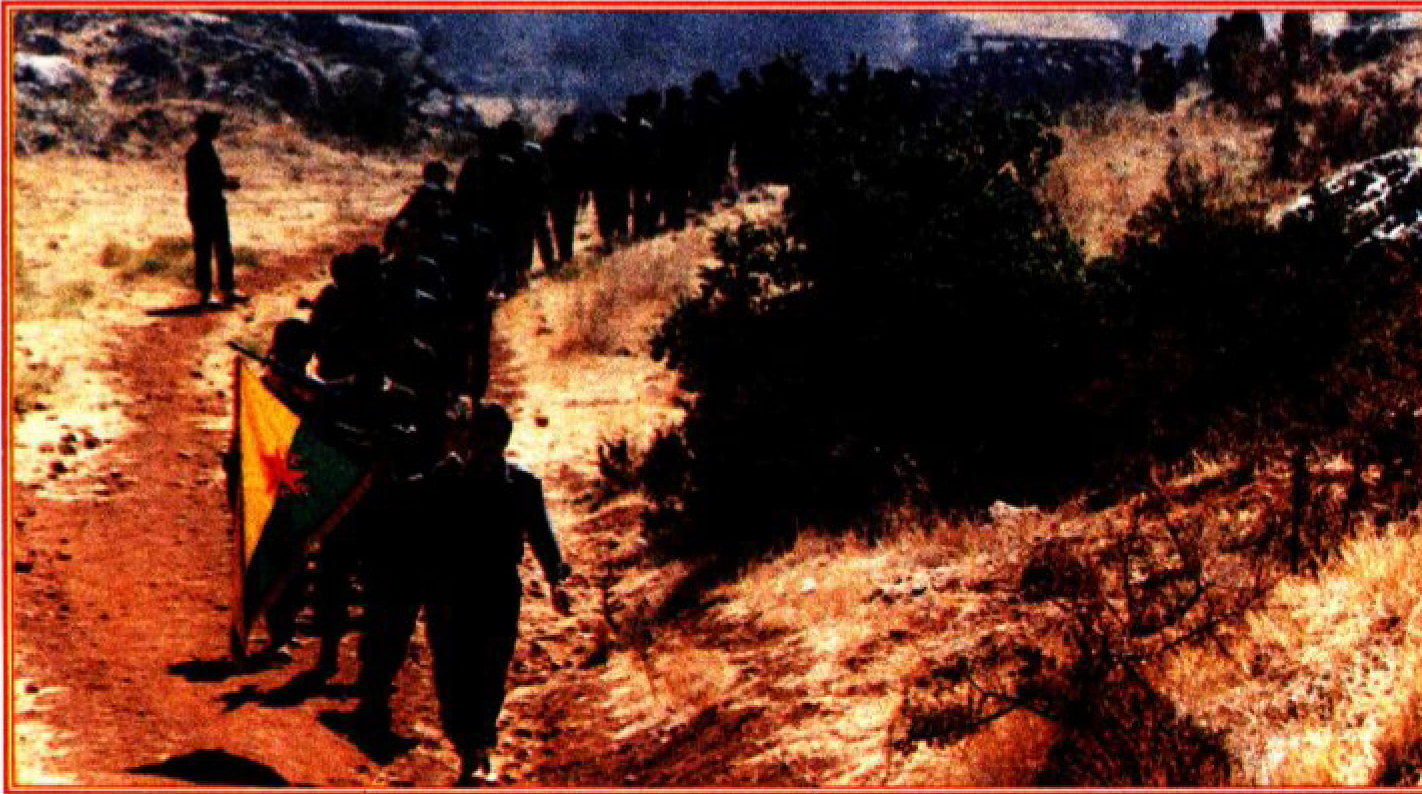
Herkes görmüş ve bütün insanlık tanık olmuştur ki; 15 Ağustos Atılımı ve 10 yıllık kahramanlık pratiği, insanlığın biçim aldığı coğrafyamızda, uygarlığın bindokuzyüzüncü yılında bölge halklarına ve insanlığa bir ilham kaynağı olmuş, inançsızlara inanç kazandırmış, pek çok çevrenin "yenilmez" sandığı TC'nin özel savaş ordusunun yerle bir edilebileceğini dost-düşman herkese göstermiş, ulusumuzun haklı davasını dünyanın gündemine sokmuştur. Ve bütün bunların başarılmasında; tarih kadar güçlü ve vatan kadar yakıcı gerçekliğimiz olan Ulusal Önderliğin, Başkan APO'nun rolü ve çabası belirleyici olmuştur.

YURTSEVER HALKIMIZ!

Çok önemli ve bir o kadar da hassas bir dönemden geçiyoruz. Tüm dünyanın bölgemize ve mücadelemize ilgisi artmıştır. Partimizin öncülük ettiği ve gerillanın sürdürdüğü Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi sonuca yaklaştıkça, saflar giderek belirginleşmektedir. Dost ile düşman hem fiiliyatta ve hem de kavram olarak netleşmektedir. Ancak bu netleşme içinde, Ortadoğu'da dengeleri statükoyu koruma temelinde yerli yerine oturtmak isteyenler, Ortadoğu'da yeni dengeler yaratıp yer almak isteyenler, Kürt sorunu çözülmeden hiçbir istikrarın mümkün olmadığını-olamayacağını da görmektedirler. Çünkü mücadelemiz Ortadoğu gibi hassas ve stratejik bir coğrafyada güç haline

"Ülkemizde tarih yeniden yazılıyor. Kimin verecek neyi varsa şimdi vermelidir. Kim ne yapabilecekse şimdi yapmalıdır. Tümümüz yüzümüzü şimdi ülkeye çevirmeliyiz. Ruhumuzla, yüreğimizle ve fiziğimizle ülkeye koşmalıyız. Şimdi vatanla buluşmalıyız. Şehitlere, ulusa ve vatana olan namus borcumuzu şimdi ödemeliyiz. Yurtseverlik şimdi, devrimcilik şimdi, direnmek ve kendimizi tüm varlığımızla katmak şimdi demeliyiz."

gelmiştir. Ortadoğu'da güç olamayanların yerle bir olduğunu ve ancak güç olanların ayakta kaldığını biliyoruz. İşte Ortadoğu'da artık kesinlikle güç haline gelen mücadelemize ilgi bu yüzden artmıştır. Bu durum, sömürgeci TC'yi uluslararası alanda da, Almanya ve Fransa gibi destekçilerine rağmen, giderek nefessiz bırakmaktadır.

Büyük inanç ve büyük insanlık kavgasının temsili olan mücadelemiz karşısında TC ve ordu sürüleri yenilgili durumdadır. Politikaları iflas etmiştir. Ekonomisi tükenmiş, turizmi bitmiş ve özel savaş gücü şaşkın bir haldedir. TC'nin gücü ancak sivillere yetebilmektedir. Tarihine ve atalarına yaraşır bir tarzda ancak köy yakarak, ekinleri ateşe vererek sonuç alabileceğini sanıyor. Ordusu, ancak gerilla cesetleri karşısında "yiğitlik" gösterebiliyor. Ve halkımızın baş düşmanı, özel savaşın sesi haline gelen Show, Star, Atv gibi TV kanallarının, Hürriyet-Milliyet gibi gazetelerin yalanlarıyla ve psikolojik savaşla ömrünü uzatabileceğini sanıyor. Tek sığınağı yalan, tek çıkar yolu propagandadır. Bütün bunlar da halkımızın nezdinde teşhir olmuş yöntemlerdir. Artık TC tükenmiştir. Ya Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin isteklerine evet diyecektir, ya da bu savaş yükselerek devam edecek ve TC'nin sonu bu temelde belirlenecektir. Bütün bunların toplamı da, artık TC'ye hiçbir geleceğin kalmadığını ortaya koymaktadır.

YİĞİT HALKIMIZ, GENÇLER, KADINLAR!

Özgürlük kurşununun sıkıldığı günden bu günkü özgürlük aşamasına; ulusumuzun en yiğit ve savaşkan evlatlarını feda ederek ulaştık. Büyük emek harcayarak, fedakarlık göstererek, direnişler sergileyerek, **Agitlerin** geleneğini egemen kılarak, ihaneti ve teslimiyeti 15 Ağustos ruhuyla yerle bir ederek geldik. Artık eski Kürtlük paramparça edilmiş, ayağa kalkan, yürüyen, kahramanlıklar sergileyen halk gerçekliği yaratılmıştır. Halkımızın desteği büyümüş, genç kızlarımız, yiğit delikanlılarımızın savaşa koşmaları bir yaşam biçimine dönüşmüştür. Geleceğimizin tek teminatı gerillanın 15 Ağustos ruhu ile büyüyen savaşına, Avrupa'dan da yüzbinler meydanlara dökülerek, direnerek, en önemlisi **Ronahi** ve **Berivan** gibi yiğit kızlarını ateşle buluşturarak, **Halim Dener** gibi yiğitlerini özgürlük ruhu yapıp Kürdistan'a uğurlayarak cevap vermiştir.

Ülkemizde tarih yeniden yazılıyor.

Bu yüzden, kimin verecek neyi varsa şimdi vermelidir. Kim ne yapabilecekse şimdi yapmalıdır.

Tümümüz yüzümüzü şimdi ülkeye çevirmeliyiz. Ruhumuzla, yüreğimizle ve fiziğimizle ülkeye koşmalıyız. Şimdi vatanla buluşmalıyız. Şehitlere, ulusa ve vatana olan namus borcumuzu şimdi ödemeliyiz. Yurtseverlik şimdi, devrimcilik şimdi, direnmek ve kendimizi tüm varlığımızla katmak şimdi demeliyiz.

Cesetlere basacak, onları yakacak kadar insanlıktan uzaklaşan ve tam bir hayvanlaşmayı yaşayan TC'ye ve onun özel savaşına karşı, ülkemizde yaratılan tahribatlara karşı harekete geçelim; yakılan köylerimizin, ateşe verilen coğrafyamızın intikamını almak için intikam duygularıyla ayaklanalım, vatana koşalım ve tüm öfkemizi düşmana kusalım!

Agitlerin 15 Ağustos ruhunu, **Mazlumların** direniş geleneğini, **Kemal** ve **Hayrilerin** büyük kahramanlığını; **Ronahi** ve **Berivan**'ın yiğitliğini, **Halim Dener**'in gencecik bedenindeki vatan aşkı ile, **Seyit Rıza** ve **Şeyh Saitlerin** yurtseverliği ile buluşturalım. Düşmandan sahte "Kürt partisi" denilen işbirlikçi çirkinliğe, düşmanın uzatacak elini bekleyen teslimiyetçilerin yüzüne tokat olup inelim.

15 Ağustos kahramanlığını bütün benliğimizle ve yüreğimizle yaşayalım. Topyekün savaşa, topyekün kurtuluşa koşalım!

- **Büyük insan Başkan APO'ya, vatan kadar kutsal bağlanalım!**
- **Yaşasın halk kahramanlığının büyük adımı 15 Ağustos Atılımımız!**
- **Yaşasın Ordumuz ARGK!**
- **Yaşasın PKK, ERNK!**
- **Yaşasın ulusal onurumuz, Önderimiz Başkan APO!**

ERNK Avrupa Örgütü